

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

ஏற்பட்டு மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டதாலும் மார்ச் திங்கள் 23 ஆம் தேதியிலிருந்து 27-ஆம் தேதி வரை தமிழ் நாட்டில் மின்சார விநியோகத்தில் சில தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டன.

மேலும் ஆரணி துணை மின்நிலையத்தில் இந்தச் சமயத்தில் பழுது ஏற்பட்டதால் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சந்தவாசல், களம்பூர், திமிரி பகுதிகளில் மின்சாரம் கொடுப்பதில் தடங்கல் ஏற்பட்டது. இந்தப் பழுதுகள் நிவர்த்திக்கப்பட்டு தற்சமயம் முழு அளவில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1955-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களின் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி குத்தகை பாக்கி, நிலத்தை பயிரிடத் தவறியது போன்ற குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக அன்றி மற்றபடி, பயிரிடும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களுக்கு இச்சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர், குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகளை தயாரிப்பதற்கும், பேணி வருவதற்குமாக, தமிழ் நாடு 1966-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமை ஆவணங்கள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மாநிலம் முழுவதும் இச்சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1973, பிப்ரவரி 26-ஆம் நாளன்று வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின் வாயிலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தவாறு வேளாண்மை சீர்திருத்தத்தில் மற்றொரு நடவடிக்கையாக, பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு பயிரிடும் நிலங்களை நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளும் உரிமையை அவர்களுக்கு அளிக்க சட்டம் கொண்டு வர அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

பயிரிடும் குத்தகைகாரர் ஒருவர் தாம் பயிரிடும் நில உடமையில் அடங்கியுள்ள நிலம் சம்பந்தமாக நிலச்சொந்தக்காரருக்குள்ள உரிமை, பாத்தியதை பற்று, ஆகியவற்றை நில உடைமையாளர் என்ற வகையிலும் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர் என்ற வகையிலும் தாம் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் மொத்தப் பரப்பு 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேற்பட்டிருக்கக் கூடாது என்றும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளும் உரிமையை பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களுக்கு அளிக்க இச்சட்ட வரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து உரிமை, பாத்தியதை, பற்று ஆகியவற்றை வாங்கிக்கொள்வதற்காக பயிரிடும் குத்தகைதாரர் செலுத்தத்தக்க விலை விவரம் பின்வருமாறு :-

(அ) ஒப்பந்தம் மூலம் விலை நிச்சயிக்கப்பட முடிந்தால் அத்தகைய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் செலுத்தப்படும் தொகை;

(ஆ) அத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் ஏற்பட முடியாவிடில் வாங்கப்படும் நிலம் அல்லது அதன் பகுதிக்காக செலுத்தப்பட்ட நியாய வாரத்தினைப் போல் 12 மடங்காக ஏற்படும் மொத்தத் தொகையுடன் நிலவுடைமையாளருக்கு சொந்தமாக, அதிலுள்ள கட்டுக்கோப்புக்கள், கிணறுகள், விசையெற்றங்கள், ஆகியவற்றின் மதிப்பில் பாதித் தொகையும் சேர்த்து பயிரிடும் குத்தகைக்காரர் செலுத்த வேண்டும்.

பயிரிடும் குத்தகைக்காரர் நிலத்தின் விலை முழுவதையும் ஒரு மொத்தமாகச் செலுத்த இயலாதாகையால் வாங்கும் விலை ரூ. 500 ஆகவும் அதற்கு மேற்பட்டுமிருந்தால் வாங்கும் விலையை 12 சத ஆண்டுத் தவணைகளில் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் செலுத்த இச்சட்ட வரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மிகவும் புரட்சிகரமாக ஒரு சட்டத்தை இயற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதி மக்களின் வாழ்வுக்காக இந்த மன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற சட்டத்தின் விளைவுகளைப் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட விவாதம் நடக்கிற நேரத்தில் மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தருகின்ற புதிய விளக்கங்களை கொஞ்சம் கவனித்து அவரவர்கள் தங்கள் விளக்கங்களை அளித்து அதன் மூலமாக மன்றத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வாங்கும் விலை முழுவதையும் ஒரு மொத்தமாக ஒரே தடவையில் செலுத்து வதானால் மொத்த விலையில் முக்கால் பங்கை மட்டுமே அவர் செலுத்தினால் போதுமென்றும், பயிரிடும் குத்தகைக்காரருக்கு விருப்ப உரிமை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சிறு நில உடைமையாளருக்கு இடர் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்காக, தமிழ் நாடு 1955-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமானவரிச் சட்டம் அல்லது 1961-ஆம் ஆண்டு இந்திய வருமான வரிச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 43/1961) ஆகியவற்றின் கீழ் வரி செலுத்துவதற்கு உட்படாத நில உடைமையாளர் எவரும் தாம் குத்தகைக்கு விட்ட நிலப்பரப்பில் பாதி அளவுக்கு மேற்படாத நிலத்தை சொந்தமாகப் பயிரிட குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் இச்சட்ட வரையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது; ஆனால், அத்தகைய நில உடைமையாளர் சொந்தமாகவும் பயிரிடும் குத்தகை தாரர் என்ற வகையிலும் மொத்தம் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேற் பட்டு வைத்திருக்கக் கூடாது. நில உடைமையாளர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறும் அவரது உரிமையை ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தலாம்.

மேலும், சமயநிறுவனங்கள், அறநிலையங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவை பாதிக்கப்படாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு அந்நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு இச்சட்டம் பொருந்தா தெனவும், 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு அதிகமாயுள்ள நிலத்திற்கு மட்டுமே இச்சட்டம் பொருந்தும் எனவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றும், விதவைகள், உடலுனமுற்றவர்கள், மனநோயாளிகள், உரிய வயது அடையாத வர்கள் ஆகியோர் இதனால் பாதிக்கப்படாதிருப்பதற்காக, அத்தகையோருக்கும் சொந்தமான நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பு 2 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேற் படாமலிருந்து, அவர்கள் அவ்வாறு விதிவிலக்குப் பெற விருப்பம் தெரிவித்தால் அவர்களுக்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களுக்கு விதிவிலக்களிப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் மிகவும் முக்கியமான சட்டமாகும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக தமிழ் நாட்டில் இதுகாறும், நீண்ட நெடுநாட்களாக உழவர் பெருமக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த பெருமாற்றம் ஏற்படுவதற் கான முயற்சிகள் நடைபெறவிருக்கின்றன. அதற்கான வாய்ப்பு இந்தச் சட்டம் மூலம் வரவிருக்கிறது. நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து உழக்கின்ற குத்தகை தாரர்கள் உரிமைகளைப் பெறவும், பாதுகாப்புப் பெறவும் பல சட்டங்களைச் செய்து வந்தோம். குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகைதாரர் வாரம் கொடுப்பதற்கான பாதுகாப்புச் சட்டம், கையேறு வாரம், மாட்டேறு

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

வாரம் என்று இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைப் படிப்படியாக இயற்றி வந்தோம். சென்ற ஆண்டே தமிழ்நாடு அரசு, அதுவும் முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஆண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற நோக்கத்தோடுதான் முந்தைய ஆண்டே ஒரு முறையோடு, ஒரு வரையோடு நிறைவேற்றுவதற்குத் துணையாக குத்தகைப் பதிவேடு சட்டம் என்று ஒன்றைத் தயாரியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி குத்தகைப் பதிவேடு சட்டம் தயாரித்து, தமிழ் நாடு முழுவதும் எவ்வளவு குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் அதிகார பூர்வமாகப் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் சேதரிக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் முழுவதுமாக முடிந்து விட்ட புள்ளி விவரங்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. திருத்தங்களுக்குட்பட்ட புள்ளி விவரங்கள்தான். குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் நிலத்தை உழுகின்றோமா இல்லையா என்று அந்த குத்தகைப் பதிவேடு சட்ட அதிகாரியிடம் பதிவு செய்து கொள்ளலாமென்று சொன்னோம். ஒருவேளை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்யவொட்டாமல் மிரட்டித் தடுத்துவிட்டால் என்ன செய்வதென்று அதை இன்னும் எளிமையாக்கினோம். இந்தத் சட்டத்தை இன்னும் எளிமையாக்குவதற்கு அதிகாரிகள் போய் விசாரித்து அவர்களாகப் பதிவு செய்துகொள்ளலாம். பக்கத்து நிலத்தை உழுதுகொண்டிருக்கிறவன் சாட்சியம் கொன்னால், பதிவு செய்து கொள்ளலாம், அது கூட தேவையில்லை. அந்த அதிகாரி இவர்தான் குத்தகைதாரர், ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார், உழுதுகொண்டிருந்தார் என்று தன் மனதில் பட்டால், அவரே பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த இலாகா அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு பூராவும் அதிகாரிகளைப் போட்டு புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளும் சில புள்ளி விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல் இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் மேற்கொண்டு சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள் இருக்கலாம். குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்யவொட்டாமல் நிலச்சுவாந்தார்கள் மிரட்டியோ, உருட்டியோ அல்லது பிணமிகளாக வேறு யார் பேரிலேயோ எழுதி வைத்திருக்கலாம், வேறு பல சூழ்நிலை காரணமாகவும் குத்தகைதாரர்கள் வந்து பதிவு செய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையும் இருக்கும் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, முன்னால் குத்தகைச் சிட்டு எழுதி வைத்துக்கொண்டு கொடுத்து வந்தார்கள். அவர்கள் குத்தகை தாரர்களாக இல்லையா?

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, குத்தகைதாரர் எழுதிக் கொடுத்திருந்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும், அவர் நிலத்தை உழுது கொண்டிருந்தால் அவர்தான் குத்தகைதாரர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு குத்தகைதாரர் முன்பு எழுதிக் கொடுத்திருந்தார். இப்பொழுது அப்படியில்லை. அவர் குத்தகைதாரரா இல்லையா என்று திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். எழுதிக் கொடுத்து அந்த நிலைமையை ஒத்துக்கொண்ட பிறகு, சந்தேகம் எங்கேயிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டப்படி எழுதிக் கொடுத்திருக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை. நிலத்தை உழுதுகொண்டிருக்கின்றவர் யார் என்று தெரிந்து அதிகாரியிடம் வந்து சொன்னாலே போதும். இதைப்பற்றி குத்தகைதாரர் சட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது கிடைத்துள்ள புள்ளி விவரங்கள்படி 3,88,483 பேர் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலப் பரப்பு 5,90,164 ஏக்கர் ஆகும். இந்த 3,88,483 பேர் பூராவும் நாம் நிறைவேற்றுகின்ற சட்டத்தின் மூலம், அவர்கள் உழுதுகொண்டிருக்கின்ற நிலத்தை, பாதி நிலமல்ல, முழு நிலத்தையும் சட்டத்திற்குட்பட்டு வாங்குகின்ற உரிமையைச் சட்டப்படி அளிக்கின்றோம். ஒரு குத்தகைதாரர் நிலத்தை வாங்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், அங்கே இருக்கின்ற 'ஆதரஸ்டி ஆபிசருக்கு' அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிக்கு மனுச்செய்து கொண்டால் போதும். அந்த அதிகாரி அதனுடைய விலையை நிர்ணயிப்பார். 'பேர் ரென்ட்' எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து, நிலத்தில் எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று நிர்ணயித்து, 'பேர் ரென்ட்' 40, 60 என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அந்த 40 பங்குத் தொகையை 12 ஆல் பெருக்கி அந்த நிலத்தின் விலையை அந்த அதிகாரி நிர்ணயிக்கிறார். விலையை நிர்ணயித்ததற்குப் பிறகு, குத்தகைதாரர் முதல் தவணை செலுத்திய பிறகு, மறுதவணை செலுத்தத் தவறினால், சட்டப்படி மீண்டும் அவர் கேட்பதற்கு லாயக்கு அற்றவர் ஆகிவிடுகிறார். முதல் தவணை செலுத்திய உடனே நிலம் அவருக்குச் சொந்தமாக்கப்படுகிறது. முதல் தவணை கொடுத்து விட்டு அடுத்த தவணை ஒரு வேளை கொடுக்கத் தவறினால், என்ன செய்வது? நிலத்தின் சொந்தக்காரரின் பணத்திற்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்புச் செய்ய வேண்டும். ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருகின்ற சமயத்தில் சில பேருக்கு இழப்பீடு செய்யலாமே தவிர, ஒரு பெரிய பாதகத்தையே செய்து விடக்கூடாது என்பதற்காக மிகப் பொறுப்போடு இந்த அரசு அவர்களுக்கு

பி.ப.
4-30

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

ஒரு பாதுகாப்பு வைத்திருக்கிறது. ஒருவேளை அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்கத் தவறி விடுவார்களேயானால், நிலச் சொந்தக்காரர், 'ஆதரஸ்டு ஆபிசர்' இடமிருந்து ஒரு அதிகாரத்தை வாங்க வேண்டும். அவர் ஒரு 'சர்டிபிகேட்' கொடுப்பார். அடுத்த தவணை கொடுக்கவில்லை என்று கொடுக்கிற அந்த சர்டிபிகேட், நீதி மன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்ட டிக்கிரிக்குச் சமமானம். அதை வைத்துக்கொண்டு 'எக்ஸ்கியூட்' செய்யலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு நேராக சொத்தை ஐப்தி செய்யலாம். வேறு வழியிலும் பணத்தை வசூல் செய்யலாம். இன்னும் சொல்லப்போனால், அதை வைத்துக்கொண்டு எந்த நிலத்தைக் கொடுத்தாரோ அதே நிலத்தை ஐப்தி செய்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதன் மூலம் நிலம் குத்தகைதாரருக்கு இல்லாமல் செய்து விட்டு, நிலச் சொந்தக்காரரே எடுத்துக்கொள்கின்ற, சொந்தமாகிற சூழ்நிலை கூட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது வரையில் தமிழ் நாட்டுச் சட்டத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர் குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தை அந்தக் குத்தகைதாரர் பாக்கி கொடுக்கத் தவறிவிட்டால் அன்றி, அல்லது நிலத்தை ஓட்ட மறுத்தால் அன்றி, அந்தக் குத்தகைதாரரிடமிருந்து அந்த நிலத்தைத் திரும்பப் பெறமுடியாது, எடுக்க முடியாது. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்களுக்கூடச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்குப் பணமே வருவதில்லை. எப்படியாவது பணம் கிடைத்தால் நிலத்தை விற்றுவிடலாம் என்று வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கட்டுவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைதாரருக்கு இந்த உரிமையைக் கொடுக்கிறோம். இந்த உரிமையைக் கொடுப்பதானது ஒரு பெரிய சமுதாய மாற்றம் ஆகும். தமிழ் நாட்டில்—இந்திய துணைக் கண்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களில், தமிழ் நாட்டில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சட்டம், கொஞ்சம் முறையோடு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சட்டம். இதற்காக கூடிய மத்திய நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவில் கூட விவாதிக்கப்பட்டது. அதிலே தமிழ் நாட்டுச் சட்டத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது போன்று அமைதியோடு நடைபெறுகின்ற மாற்றங்கள் இன்றைய தினம் சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்தில் இதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கின்ற சிலபேர் மட்டும் இதிலே கலந்துகொண்டு உரையாற்றக் கூடும். ஆனால் நாம் ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. தமிழ்நாட்டில் 4 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாகிற உரிமையை அவர்களுக்கு அளிக்கின்றோம் என்று நினைக்கும்போது, நாம் அந்த மகத்தான மாற்றத்தை

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இங்கே நிறைவேற்றுகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்றோம். அவ்வளவு பெரிய புரட்சிகரமான சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதேபோல, நாம் இம்மன்றத்தில் குடியிருப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். அந்தக் குடியிருப்புச் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டில் உரிமை பெறவிருக்கின்ற—பெற்று இருக்கின்றவர்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தில் லட்சத்தி ஐம்பத் தேழாயிரம் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் தமிழ்நாடு முழுவதும் இது போல் 1¼ லட்சம் குடும்பங்கள் வரக்கூடும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகக் கூட கிடைப்பதற்கான சட்டங்களை நாம் இயற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்துகின்ற புதுப் புதுச் சட்டங்களை நாம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைய சட்டம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகவும் அதே நேரத்தில் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு பெரிய ஆபத்து வந்து விடாதபடி பாதுகாப்பாகவும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தை இன்று காலை முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட சபையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு நிலச்சுவான்தார் தனக்குச் சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளலாம். 20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் 'பப்ளிக் டிராஸ்டி ஆக்டின்' கீழ் தானே சொந்தப் பயிர் வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அது வேறு விஷயம். இது 'டேனன்ட்' சட்டத்தைப் பொறுத்து மட்டும்தான். அவர்கள் நிலம் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், சொந்தச் சாகுபடிக்கு 20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரை பப்ளிக் டிராஸ்டி ஆக்டின்படி வைத்துக்கொள்ளலாம். டேனன்ட் ஆக்டின் கீழ் குத்தகைக்குவிட்டதுபோக, 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சோல்லம்போது குத்தகைதாரரை வெளியேற்றக் கூடாது. இருக்கின்ற நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்று சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அதே போல் விதவைகள், மைனர்கள், பயிரிடுகின்ற நிலையில் இல்லாமல் உடல் ஊனம் உள்ளவர்கள், இவர்களுக்கு எல்லாம் 2 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வரை விதி விலக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். ராணுவத்தில் பணியாற்றுகிறவர்கள்—அவர்களுக்கு எல்லாம் கூட இந்தச் சட்டத்தால் பாதிப்பு ஏற்படாதிருக்கும்படி நாம் வகை செய்திருக்கிறோம். எனவே, ஒரு சமுதாய மாற்றத்தைச் செய்யவிருக்கின்ற இந்த மகத்தான சட்டத்தை இந்த மாமன்றம் விவாதித்து, தமிழகத்துக்கு பெருமை தேடித் தருகின்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தாவேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, I move the following amendment :—

“That the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to Purchase Land Owners' Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee consisting of 15 Members of the Legislative Council :—

(Names of Members will be announced later) ”

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I second it.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அவர் ‘மூவ்’ பண்ணிவிட்டார், போதும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்தச் சட்டம் மிகுந்த புரட்சிகரமான சட்டம் என்பதாகவும், பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற அல்லது பயன் அடைகின்ற ஒரு சட்டம் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ‘புரட்சிகரமான’ என்ற வார்த்தை சட்டமன்றங்களில் அடிக்கடி ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அதனாலே நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வில் எந்த விதமான புரட்சியும் ஏற்படவில்லை, அப்படி நான் கருதுவதற்கில்லை. அது மாநில அரசு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி நடக்கின்ற புரட்சி அப்படித்தான் இருக்கும் ..

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாநில அளவில் இருக்கின்ற சட்டங்களானாலும், மத்திய அரசளவில் இருக்கின்ற சட்டங்களானாலும், பல சட்டங்கள் புரட்சிகரமாக இருக்கின்றன. நாட்டு மக்களுடைய நல்வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்காக சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன என்று

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கடந்த பல ஆண்டுகளாக, அதிலும் குறிப்பாக கடந்த 5 ஆண்டுகளாக நாட்டு மக்களிடையே இந்தப் 'புரட்சிகரமான' என்ற வார்த்தை கூறப்பட்டு வருகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் இந்த சமயத்தில் தெரிவிக்கக் கூடிய கருத்து என்னவென்றால், புரட்சிகரமான சட்டம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை அப்படியே வாதத்திற்காக ஒப்புக் கொண்டு, அந்தப் புரட்சிகரமான சட்டத்தால் பல லட்சக்கணக்கான பேர்கள் பயனும், பாதிப்பும் அடைகிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டோமானால், இவ்வளவு புரட்சிகரமான சட்டத்தை, தமிழ் நாடு கண்டிராத ஒரு சட்டத்தை, ஒரு கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி அங்கு கலந்து ஆலோசித்து இந்த அரசு செய்யாமல் எங்கவிடத்திலே மிக விரைவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மிக விரைவாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை ஒரு கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு விடவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அதைக் கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு விடவேண்டும் என்று நினைத்தால்—அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச வேண்டியதில்லை என்று வருகிறபோது—அதற்கு மாறாக, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உடனடியாக எடுத்து, இன்றைய காலையில் மிக விரைவில், சுறுசுறுப்போடு நிறைவேற்றப்படக்கூடிய நிலையைப் பார்த்தோம். அதேபோலத்தான் நம்முடைய மேலவைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலும், அதே போல் கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றப்படும் என்று நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, இன்றைய காலையில் நம்முடைய அரசின் சார்பாக சில பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தங்களை கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், "சில கட்சியினர் உடனடியாக இதை நிறைவேற்று என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் இதை கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அது மாதிரி ஒரு கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள்", என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஒரு கருத்தை எடுத்த பிறகு, நேற்றைய தினம் நான் பத்திரிகையில் படித்தேன், அதனுடைய விவரத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அரசின் சார்பாக அந்த மாதிரி எண்ணம் ஏற்பட்ட பிறகு நான், அதை ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் உருவாகியிருக்க வேண்டும். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலில் அதன்படிதான் இருக்கவேண்டும். அரசின் மனம் எவ்வளவு விரைவாக மாறுகிறது என்பதற்கு.....

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்று பேரவையில் சொன்னதை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அப்படியே மாற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வேளை எந்தப் பத்திரிகையில் அப்படி மாறி வந்திருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. எந்தப் பத்திரிகையை அவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. நேற்று நான் மிகத் தெளிவாகப் பேரவையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, நான் குறுக்கிட்டுச் சொன்னேன். இதை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்; இல்லை, இதைக் கொஞ்சம் ஆதர்ப்போட்டு, ஆய்வுக் குழுவுக்கு விட்டு யோசித்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மற்றும் சில நண்பர்கள் இங்கே வாதிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டுக்கும் பொதுவான ஒரு சமாதானமான முடிவை நான் சொல்லுகிறேன். இதை ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பி நீண்ட நாள் ஆக்குவதைவிட இன்று மாலையிலேயே, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து பேசி, அங்கே சொல்லப்படுகின்ற யோசனைகளைக் கொண்டு, வருவாய்த் துறை அமைச்சர்களையும், என்னையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் கலந்துகொண்டு, நாளைக் காலை யிலே சில திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்கான வழி வகை ஏற்படும் என்ற வகையிலே கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு ஏற்ப நேற்று மாலையிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கலந்து பேசி சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அது தான் உண்மை. நான் ஏதோ எடுத்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டேன் என்று கூறுவது சரியல்ல...

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் தற்போது சொன்ன கருத்தைத்தான் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நான் அச்ச எடுத்த முடிவுகளை மாற்றிக்கொண்டது என்று சொல்வதற்குக் காரணம் அரசினுடைய ஒப்புதலோடு போடப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலிலே என்ன போட்டிருந்தார்கள்? ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து அதிலே எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படித் தெரிவிக்கப்பட்டதன் அர்த்தம் என்று நாங்கள் கருதுவது அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே இது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமாக இருந்திருக்கிறது என்பது. அந்த அபிப்பிராயத்தை நான் சொன்னேன். அது இல்லையென்று மறுக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Is it the opinion of the Government or of the hon. member ?

1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : I feel it is the opinion of the Government. அது தான் அரசினுடைய மனம். அதாவது கிட்டத்தட்ட 2 நாட்களுக்கு முன்னால் சட்ட சபையில் அது கொண்டுவரப்படுகிறபோது, அரசினுடைய மனம். அதற்குப் பிறகு அரசினுடைய மனம் மாறி, அதைக் கூட்டு ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினைகள் பேரவையில் பேசப்படுகிறபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து பேசிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்லி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அதிலிருந்து இந்த அரசு எதிலும் பிடிவாதமாக இருப்பதில்லை என்ற உண்மை புலனாகும் என்று கருதுகிறேன். இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன். இது போலத் தான் விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுப் பேரவையில் கடைசியாக நிறைவேற்றிக் கூட்டம். அந்தக் கூட்டத்தில் நான் எழுந்து இது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்ற முடிவைத் தெரிவித்தேன். அப்போது எல்லாமே நிறைவேறி அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில் இது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். இப்போதும் நேற்றைய தினம் இது செலேக் கமிட்டிக்கு விடப்படுமென்ற நிலைமையிருந்தாலும் கூட பலருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்கிற நிலைமையில் ஒரு முற்போக்குச் சட்டம் விவரத்தில் நிறைவேறுவது உசிதம் என்கின்ற அளவில் ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்பதை மாற்றிக்கொண்டோம். ஆகவே, ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படுவது என்கிற நிலையிலிருந்து நேற்றைய தினம் எப்படி மாற்றிக்கொண்டோம்? அது போல விவசாய வரிச் சட்டம் நிறைவேறியிருந்தது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்று மாற்றச் செய்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்தை இந்த அரசு மதிக்கிறது. இந்த இரண்டு கருத்துக்களும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, அரசு இந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும், எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதை நான் கூற விரும்புகிறேன். பேரவையிலே இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட, மேலவையின் ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்றார்கள். நாங்களும் இதை அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்திருந்தோம். அப்படியே அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டாலும், மறுநாள் இந்த அரசு இந்த அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். அரசினுடைய

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

அபிப்பிராயம் கடைசி வரையில் இப்படியே இருக்கும். மூன்றாவது மீடிங் வரை இந்த ஒரு வாய்ப்பை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சரவை அளிக்கும் என்கிற ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருந்தது என்று நான் சொல்கிறேன். அதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது என்று சொன்னால், அரசு இந்தப் பேரவையில் நிலச் சீர்திருத்தத்திலே லட்சக்கணக்கான மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய விஷயத் தைப்பற்றி நிலையான, உறுதியான ஒரு கருத்தைக் கடைசி நிமிஷம் வரையில் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற கருத்தைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு சின்னத் திருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லட்சக்கணக்கான மக்களைப் பாதிக்கக் கூடியதல்ல. லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடியது. இதை மட்டும் திருத்திக்கொண்டால், சரியாகப் போயிருக்கும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் இரண்டு வார்த்தையையும் சேர்த்துச் சொன்னேன். லட்சக்கணக்கானவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடியது என்று சொன்னாலும், லட்சக்கணக்கானவர்களைப் பாதிக்கக் கூடியது என்று சொன்னாலும், இரண்டு கருத்துக்களையும் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நிலச்சுவான்தார்களைப் பாதிப்பதாகும். குத்தகைதாரர்களுக்கு அதனாலே விளைவுகள், நல்ல விளைவுகள் ஏற்பட முடியுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பேச்சிலே இது நிலச்சுவான்தார்களையும், குத்தகைதார்களையும் இரு சாரார்களையும் பாதிக்கக் கூடியதான ஒரு சட்டம் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை உருவாகி வருகிற காரணத்தினாலே, இதனாலே விளைகிற பலன்களை விட பாதிப்புகள் அதிகம் என்று எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேற்று மாலை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தலைவர்களையெல்லாம் சந்தித்து இதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களிலே நானும் ஒருவன். கிட்டத்தட்ட 4 மணி அளவிலே அந்தக் கூட்டத்தை அங்கே அமைத்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு நானும் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்த அவையிலே இருக்கின்ற தலைவர்களும் அழைக்கப்பட்டோம். அப்படி அழைக்கப்பட்டது, இது மாதிரி ஒரு சிறந்த கருத்தைப் பேசுவதற்காக. அழைக்கப்பட்ட நேரம், மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய மேலவை கூடுகிற நேரம். 4 மணிக்குச் சரியாக அந்தக் கூட்டத்தை அங்கே கூட்டினார்கள். அதுவும் அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டின பிறகு, நான் சென்று தெரிவித்தேன். மேலவையை அமைச்சரவை மறந்து விடுகிறது என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால்...

1973 ஏப்ரல் 3]

MR. CHAIRMAN : The honourable Member should have informed me and then I would have asked the concerned Minister about it.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நேற்று விருந்திலே அவர்களைச் சந்தித்தபோது 4-30 மணிக்கு வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நாங்களும் வந்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்றற்போல 4-30 மணிக்கு வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : நேற்றைக்கு கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையிலே நான் இருந்தேன் என்பதைத் தான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : நேற்று நடந்த சமாசாரத்தையெல்லாம் இங்கே சொல்கிறீர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, அதைத் தங்கவிடத்திலே சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பு இப்போது தான் கிடைத்தது என்பதற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். அப்போது எங்களுக்குச் சொல்லியதற்குப் பிறகு நமது மேலவை கூடுகிறது என்பதையும், மேலவைத் தலைவரவர்களே, அதிலே கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறோம்....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இவர்களுக்குச் சொல்லியதற்குப் பிறகு மேலவைத் தலைவரவர்களுக்கு இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதல்ல. நேற்று மத்தியானம் நானும், கல்வியமைச்சரும், முதலமைச்சரும் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, காரிலே போகும்போது, முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள் : முன்கூட்டியே 'போன்' செய்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று. அவர் சொன்ன வார்த்தையைச் சொல்கிறேன் : நீ சொல்கிறாயா அல்லது நான் சொல்லட்டுமா என்று கூடக் கேட்டார்கள். இல்லை, நானே சொல்லி விடுகிறேன் என்று சொன்னேன். எனவே அவையின் செயலாளர் சொன்னதற்குப் பிறகு இது தெரிந்ததாகக் கருத வேண்டாம். ஏற்கெனவே செய்யப்பட்ட முடிவு அப்படியே தான் இருக்கிறது....

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் விருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அதுவும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அளித்த சிறந்த விருந்தை நாங்கள் சாப்பிட ஆரம்பிக்கிற நேரத்திலே தான் எங்களுக்கே அது தெரிவிக்கப்பட்டது. தெரிவிக்கிறபோது நம்முடைய சபையினுடைய செயலாளர், பேரவையினுடைய செயலாளர் அவர்கள் 4 மணிக்குக் கூட்டம் கூடுகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். ஒருவேளை அந்த விருந்திற்குச் செல்வதற்கு முன்னாலே 4 மணிக்கு என்று அமைச்சர் தெரிவித்து, அவர் ஒரு சமயம் மறந்து விட்டாரோ அந்தச் சந்தடியிலே என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அப்படி எல்லோரும் இருக்கும்போது 4 மணி என்று சொல்லியிருக்கலாம். அது முக்கியமான விஷயம் என்பதால் சொல்கிறேன்.

(மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நேற்று மாலையிலே அமைச்சருடைய அறையில் நாங்கள் இதைப்பற்றி விவாதித்தோம். இப்படிப் பல தலைவர்கள் விவாதித்தோம். அங்கே விவாதித்திருக்கோ, விவாதத்தின் முடிவு என்ன ஆயிற்று என்று பார்த்திருக்கலாம், ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே “There was much heat and less of light”

என்று, அது போல அமைச்சரவர்கள் நேற்றையதினம் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். இது மாதிரியான கருத்தை நீங்கள் சொல்லலாமா என்று கூடக் கேட்கலாம். கிட்டத்தட்ட 2½ மணி நேரம் அந்தக் கூட்டம் நடந்ததில் எல்லோரும் இரு பக்கமும் ஆவேசமாகவும், உணர்ச்சி பூர்வமாகவும், ரொம்ப விறுவிறுப்பாகவும் பேசுகிற காரணத்தினாலே அங்கே அதிக வெப்பம் இருந்ததே தவிர, ஒளி காணப்படவில்லை என்ற கருத்தை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் குறிப்பிடுவதற்கு என்ன காரணம் என்று சொன்னால், இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் இது மாதிரி முக்கியமான கருத்தை யெல்லாம் சொல்லியும் ஒளி தெரியவில்லை, ஒளி தெரியாத நிலைமையில் கூடி இருந்ததாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நேற்று அங்கு வந்து பங்கேற்ற தலைவர்களுக்கெல்லாம் ஏதோ தவறான எண்ணம் வரும்படி, திரு. சுவாமிநாதன் பேசுவது சரியல்ல. ஒளி கொடுத்தார்கள் எல்லோரும். நான் வேடிக்கையாக எல்லோரும் ஏ.ஸி. ரூமில் இருக்கிறோம். ஆனால் குளிர்கூட இல்லையே என்று சொன்னேன். பேச்சு வார்த்தையிலே குடுவருகிறது என்று அவர்கள் தான் சொன்னார்கள். இது ஏதோ சொன்னவர்களிடத்திலே ஒளியில்லை என்று

1973 சூன் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நான் நினைக்கவும் இல்லை. எல்லோரும் தங்களுடைய அறிவு ஒளியை வழங்கித் தான் இது உருவாகியிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மற்றவர்கள் தவறாகக் கருத வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல நான் சொல்வது. ஏனென்றால் இந்தப் பிரச்சினையை இங்கு வற்புறுத்துவதற்கு சொம்ப முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவதற்குத்தான் நான் இந்தக் கருத்தினை எடுத்துச் சொன்னேன். அப்படி இரண்டு, இரண்டரை மணி நேரம் பேசியது லிருந்து இரண்டு முக்கியமான திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட இருக்கின்றன. முடிவு எடுக்கும்போது இது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்படுமானால் பல முக்கியமான திருத்தங்களை வெளியிடுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அச்சாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடும். அதை அமைச்சரவை அநாவசியமாக இழந்து விட்டதே என்ற வருத்தமான செய்தியினை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே நம்முடைய உறுப்பினர்கள், தலைவர்களுக்கு மதிப்பு அளிக்கிற வண்ணம் அவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டுப் பிடிவாதமாக இல்லாது இருக்கிற ஒரு அமைச்சரவை கடைசி நிமிஷத்திலேனும் மேலவையில் இதைக் கூட்டாய்வுக் குழுவிற்கு விடுவதற்கான ஒப்புதலை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன். அதிலே மாறுபாடு வருகிறது என்று பார்க்கிறபோது, மூன்றாவது திருத்த மசோதா ஆகஸ்டு 1972-லே நம்முடைய அவையிலே இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்றைக்கு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை நாம் போட்டோம். அந்த ஆய்வுக் குழுவில் முதலமைச்சரவர்களும், நானும், மற்றவர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்து கிட்டத்தட்ட 2, 3 மாதங்கள் அதை ஆராய்ந்து, பல சிறு ஸ்தாபனங்களிடத்திலிருந்தெல்லாம் அறிக்கைகளை வாங்கி, பல ஊர்களில் கிட்டத்தட்ட நூற்றுக் கணக்கானவர்களை நம்முடைய தலைவர்கள் சந்தித்து அதற்கு மேலே தான் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டோம். அந்தச் சட்டத்திலே என்ன சொன்னோம்? 4-50 இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொன்னோம். எக்ஸம்ஷன் என்ற பி.பி. அளவிலே, அந்த மூன்றாவது திருத்த மசோதாவிலே நம்முடைய இந்து கோவில்கள், மசூதிகள், சர்ச்சுகள், மடங்கள் ஆகியவைகளுடைய நிலங்களை எடுக்கக் கூடாது என்ற விதி விலக்கை நாம் கொடுத்தோம். அது மட்டுமல்ல. கல்லூரிகள், பள்ளிகள், பாஸ்டெக்னிக்குகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் இவைகளை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதை அந்தச் சட்டத்திலே கொடுத்தோம். கல்லூரிக்கு 50 ஏக்கராவும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 20 ஏக்கரா நிலமும், பாஸ்டெக்னிக்குகளுக்கு 20 ஏக்கரா என்றும் சொன்னோம்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு 12 அல்லது 15 ஏக்கரா என்று சொன்னோம். ஆனால் இந்த ஆறேழு மாதங்களுக்குள்ளாக உடனடியாக எல்லாவற்றையும் மாற்றித் திருவது என்ற அளவிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தீர்கள். இன்றைய காலையிலே, கோவில்களுக்கும், சர்ச்சகளுக்கும் 10 ஏக்கர் என்ற அளவிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, எவ்வளவு விரைவாகக் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஒரு உறுதியான எண்ணத்தோடு செயல்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்தச் சட்டம் பல மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதென்ற அளவிலே, நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன் என்கின்ற என்னுடைய கருத்தை . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த எண்ண ஓட்டத்தோடு ஓட்டமாகத் தொடர்ந்து சொன்னால்தான் சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு ஆய்வுக் குழு சுற்றி வந்ததைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட விதி விலக்கை எப்படி எப்படி கொடுக்கலாம்,—டிர்ஸ்ட் சட்டத்தைப் பற்றி—என்பதற்காகச் சுற்றி வந்தோம். அதிலே விலக்குக் கொடுத்தோம். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட விதி விலக்கு வேறு. 1960-ம் வருஷத்திய சட்டத்திலே, அந்த “institutions” 20 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்வரை சொந்தப் பயிர் வைக்கலாமென்று இருக்கிறது. அது வேறு. குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒன்றை இயற்றியிருக்கிறோம். அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குகிற சட்டம் இது. கோவில் நிலமாக இருந்தாலும், மருதி நிலமாக இருந்தாலும், மாதா கோவில் நிலமாக இருந்தாலும்—எந்த அற நிலையத் திற்குச் சொந்தமாகவிருந்தாலும், குத்தகைதாரர்கள் என்றுதான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிமையாக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இது. நான் இன்னுமொன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த ஒரு சட்டமும் நிரந்தரமாக, அச்சடித்து எழுதி வைக்கப்பட்டதாக இருக்க முடியாது. அரசியல் சட்டத்தை இந்தனை முறை திருத்திக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். திருத்த வேண்டிய அவசியமும் வந்திருக்காது. கால வேகத்தில் சட்டங்கள் திருத்தத்திற்கு உட்பட்டவைதான். இந்தச் சட்டமும் எதிர் காலத்தில் திருத்தப்படலாம், திருத்தப்பட முடியாதென்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே காலத்தை ஒட்டி, தேவைக்கு ஏற்ப, சட்டங்களைத் திருத்துவதற்குத் தான் சட்டமன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு முறை சட்டம் இயற்றிவிட்டு, இதுவே போதுமென்று சொன்னால், சட்டமன்றங்கள் தேவையில்லை. இருக்கிற சட்டமே போதுமென்று, நாட்டினுடைய நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கும்.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

காலத்தையொட்டி சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிறதென்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது திருத்த மசோதாவிலே உச்சவரம்பு கொண்டுவந்தோம். உச்சவரம்பு கொண்டுவருகிறபோது, கல்லூரிகளுக்கு 50 ஏக்கர் இருக்கலாமென்று சொல்லி, பாக்கி நிலத்தை நாம் எடுத்துக் கொண்டோம். இந்தச் சட்டம் என்ன சட்டமென்றால், உச்சவரம்பு அல்ல. குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தினுடைய அளவு, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது கொடுக்கப்படக்கூடாதா என்பதுதான் பிரச்சினை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த அளவில் சொல்கிறபோது, கல்லூரிகளுடைய நிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை அல்லது டிராஸ்டிகளுடைய நிலங்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டாதென்ற அளவிலேகூட தோனிக்கும் படியாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில், பின்னால் வருகிற போது, 'சட்டங்கள் மாறிக்கொண்டேதான் இருக்கும்; மாறாமல் சட்டம் இருக்குமென்று சொல்ல முடியாது' என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது எப்படியானாலும், உச்சவரம்பானாலும், குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வகை செய்யும் இந்தச் சட்டமானாலும், அதனுடைய "net result" என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் என்ன ஆகிறதென்றால், அவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொள்ள முடியாதென்ற அளவிலேதான் பல கல்லூரிகள் இருக்க முடியும். பல கல்லூரிகளிலே சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சிலர் இருக்கலாம், சொந்த நிலம் இல்லாதவர்கள் பலர் இருக்கலாம். இவர்கள் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்க முடியும். அதனாலே விளைகிற விளைவுகளைப் பார்க்கும்போது, நிலங்கள் இல்லாத நிலைமையை நாம் கொண்டு வருகிறோமென்பதைப் பார்க்கிறோம். நான் சொல்வதெல்லாம், 6 மாதங்களுக்குள்ளாக, நாம் தீர்க்கமாக ஒரு முடிவு எடுத்ததை எந்தக் காரணத்திற்காக மாற்றுகிறோமென்ற அடிப்படையிலல்லாமல் மாற்றுகிறீர்களே என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். ஏனென்றால் கல்லூரிகளுக்கு முதலிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே வைக்கிற போது அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருந்தது, இந்த 50 ஏக்கர்கள், 40 ஏக்கர்கள், 15 ஏக்கர்கள், 12 ஏக்கர்கள் அல்ல. 75, 80 ஏக்கர்கள் அளவிலே, வேறு விதமாக கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் வைத்திருந்தார்கள். சட்ட மன்றத்திலே வந்து, அதற்குப் பின்னாலே 'செலக்ட் கமிட்டி'க்குப் போய், அங்கே மாறுதல் கொண்டுவந்தார்கள். இப்போது மறுபடியும் மாறுதல் கொண்டு வருகிறார்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 8]

கனென்ற கருத்தைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அடிக்கடி இப்படி மாற்றிக் கொண்டேயிருந்தால், நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு, சட்டத்தினால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளால் எந்தவிதமான நிரந்தரமும் இல்லாமல் போய்விடுமென்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தலைவரவர்களே, அடிக்கடி அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதினாலே, எனக்கு அதற்குரிய காலத்தையும் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : குறுக்கிடாமல் பேசுவது உங்கள் கையில் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சில சமயங்களிலே அது எனக்கும் வாய்ப்பாக இருக்குமென்று அமர்ந்துகொள்வதும் உண்டு. வாய்ப்பு இல்லாத சமயங்களிலே அமராதே இருப்பதும் உண்டு. அது சந்தர்ப்பத்தைப் பொருத்ததாகும்.

குத்தகைதாரர்களுடைய நிதி உதவிக் கழகம் என்ற பெயரிலே ஒரு கழகம் ஒன்றை அமைக்கப் போவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவித்திருந்தார்கள். இதை முதன் முதலாக வரவேற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். நான் இதை வரவேற்று, பத்திரிகைகளுக்கும் சொன்னேன். அதை, மிக நல்ல, சிறந்த அபிப்பிராயமென்று வெளியிட்டதற்குக் காரணம், சட்ட மன்றத்திலே நானும், மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் அடிக்கடி இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். குத்தகைதாரர்கள் என்ற நிலைமையில் பலருக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, அதனால் எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல், அதற்காக அரசாங்கத்தினுடைய அளவிலே 'மார்டோரியம்' என்று போட்டு, 4 வருஷம் நீ குத்தகை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சட்டம் போடுவது; பிறகு ஒரு ஆண்டு கொடுத்தால் 4 ஆண்டுகளைத் தள்ளிவிடுவோம் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இருக்கிறபோது, நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்னதுபோல, உரிமை ஒருவருக்கும், அதை அனுபவிக்கிற பாத்தியதை இன்னொருவருக்கும் இருக்கிற காரணத்தால், இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் வருவது நல்லது, நிதி உதவிக் கழகம் வருவது நல்லதென்ற கருத்தைச் சொன்னேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம், இந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிதி உதவிக் கழகம் பணம் கொடுத்து, அந்தப் பணத்தை நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அவர்கள் முழுமையாக அளித்துவிட முடியும்; ஆகவே நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படும்; குத்தகைதாரர்களுக்கும் பயன் ஏற்படுமென்று

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நான் நினைத்தேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, நிதி உதவிக் கழகம் என்ற வாசகமோ அல்லது வார்த்தைகளோகூட இல்லை. நான் காலையிலே, அமைச்சரவர்கள் பேசியபோது கேட்டேன். அது ஆலோசிக்கப்பட்டு வருவ தாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எப்படியெல்லாம் வைப்பதென்பதைப் பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை சட்ட மன்றத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள். நிதி நிலை அறிக்கையில் குத்தகைதாரர்கள் நிதி உதவிக் கழகம் அமைப்பதையும், அதே சமயத்தில் ஒரு சிர்ந்திருத்தம் கொண்டு வருவதையும், இரண்டையும் இணைத்துதான் முதலமைச்சரவர்கள் கொடுத்தார்கள். அப்படி இணைத்துச் சொன்னதிலே, அந்த நிதி உதவிக் கழகத்தைப் பற்றிய பெயரே இல்லாததொரு நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, அந்த முடிவு என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. யாருக்கு, எப்போது பணம் கொடுக்கப் போகிறார்களென்பது தெரியவில்லை. இப்போது பணம் கொடுக்க வேண்டிய அவசிய மில்லையென்ற நிலைமையை உருவாக்கி விட்டார்கள். ஏனென்று சொன்னால், அவர்கள் ஒரு ஆண்டு கழித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற போது, குத்தகைதாரர்களுக்கு எதற்காக நிதி உதவிக் கழகத்தை நீங்கள் வைக்கப் போகிறீர்கள்; எதற்காக நீங்கள் பணம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். நிலத்தை வாங்குவதற்காக வேண்டுமானால் பணம் கொடுக்கலாம். பன்னிரண்டு தவணைகளில், பணத்தை நிலச்சுவாந்தார் களுக்குக் கட்டிவிடு; முதலில் ஒரு தவணை கட்டிவிடு; அடுத்த அடுத்த ஆண்டில் கட்டிக்கொண்டிரு என்று இருக்கிறது. கட்டாவிட்டால், நம்முடைய மாண்பு மிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப்போல, நிலச்சுவாந்தார்கள், அந்த குத்தகைதாரர்களுடைய நிலங்களை ஐப்தி செய்யலாம் அல்லது திரும்பக்கூட எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பப் புரட்சிகரமான விஷயம். இதை எப்படி அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் சொல்கிறார்களென்று தெரியவில்லை. பல ஆண்டுகளாக, குத்தகைதாரர்களுக்கு நிரந்தரமான உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சோஷலிசமாகும். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தைப்போல், சோஷலிசத்திற்கு விரோதமான சட்டம், குத்தகை தாரர்களை வெளியேற்றக்கூடிய சட்டம் வேறு ஒன்றுமில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச்சுவாந்தார்கள், அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறதென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுகளில் பணம் கொடுக்கவில்லையென்றாலும்கூட 'Teanats Permanant Rights' என்று சொன்னார்கள். பணம் கொடுக்கா விட்டாலும்கூட, பணத்தை கோர்ட் மூலமாக வாங்கிக்கொள்ளலாமே தவிர,

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

'resumption right' இருக்கக்கூடாதென்று, அகில இந்திய ரீதியில் சொல்லப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்த முடிவு இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சரவர்கள், புரட்சிகரமான இந்தத் திட்டத்திலே என்ன சொல்கிறார்களென்றால் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியானால், அதிலே மாத்திரம் திருத்தம் கொண்டுவரலாமென்று திரு. சுவாமிநாதன் விரும்புகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இன்னும் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் 'ரிசம்ஷன்' என்ற அளவிலே எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்வதைப்பற்றி நான் என்ன கருதுகிறேன் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 5 லட்சம் சாகுபடியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐந்து லட்சம் சாகுபடியாளர்களென்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட 3 அல்லது 4 லட்சம் நில உடைமையாளர்கள் இருக்கக்கூடும். இந்த 4 லட்சம் நில உடைமையாளர்களும் பாதிக்குப் பாதி நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 4 லட்சம் குத்தகையாளர்கள் விலக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். நில உடைமையாளர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையும், இவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும் சூழ்நிலையும் ஏற்படும். இந்த மசோதாவிற்கு நாம் பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இது 'சாகுபடியாளர்கள் நிலம் வாங்க வகை செய்யும் மசோதாவல்ல'; இது 'சாகுபடியாளர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற வகை செய்யும் மசோதா' என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை, குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றுவதற்காகவே ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்து, அதைப் புரட்சிகரமான சட்டம் என்று சொன்னால், அதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னமொரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் நிதி உதவிக் கழகத்தை உடனடியாக அமைப்பதற்கான வழிமுறைகளை நீங்கள் செய்தாக வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நிலத்தைக் கொடுப்பதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. இதை மறுபடியும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களாக இருப்பவர்கள், தங்களுக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று யாரும் கருதுவதில்லை. அப்படிக் கருதுபவர்கள் 5 சதவிகிதம்கூட இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், வருமானமும் இல்லாமல், அதற்குக் கிஸ்தி கட்டிக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய செலவுகளைச்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

செய்துகொண்டு, நீங்கள் நிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அந்த நிலம் எதற்காக வேண்டுமென்று பலரும் நினைப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால், அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, எல்லோரும் கொடுக்கிற பொருளுக்கு விலை வேண்டுமென்று எண்ணுவது இயற்கை. என்னுடைய நிலத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னால், என்னுடைய நிலத்திற்கு விலை வேண்டுமென்று கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறதென்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். அதிலும், முன்னாலே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலே 15 ஏக்கருக்கு மேலாகவுள்ள நிலங்களை எடுத்தீர்கள். அதற்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று 'காம்பென்சேஷன்' வைத்தீர்கள். அப்படி 15 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்ன பிறகு, அந்த 15 ஏக்கரை பண்ணையாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் மட்டும் சாகுபடி செய்ய முடியும்; குத்தகைக்கு விட்டவன் நிலத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு நீங்கள் 'காம்பென்சேஷன்' கொடுப்பதாகவிருந்தால், அதை உபரி நிலமென்று நீங்கள் எண்ணமுடியாது. 'Acquisition' என்ற அளவிலே, நீங்கள் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தீர்களென்ற அளவிலே இருக்குமேதவிர, அது அதிகபட்சமான நிலமல்ல. சென்னையில், 'Housing Board' -ல் நிலம் எடுக்கிறார்கள். சட்ட வரம்பிற்குட்பட்ட என்னுடைய நிலத்தை எடுப்பதற்காக Acquisition Act -லே, பக்கத்தில் இருக்கிற நிலத்தின் 'Market value' பார்த்து ஒரு ஏக்கருக்கு 25,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நிலைமைகள் சென்னையில் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஒருவனுக்கு 15 ஏக்கர் பண்ணை சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொல்லி, அந்த 15 ஏக்கரிலே பல காலம் பாடுபட்ட உழவன், அதிலே 60 சதவீதம் கொடுத்தானே அவனுக்கு மட்டும் 'நீ' எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னால், அதை Acquisition முறையில் நீங்கள் செய்ய வேண்டுமே தவிர அதற்கு காம்பென்சேஷன் என்ற அளவிலே கொடுப்பது சரியானது அல்ல என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்வேன். இன்னொன்றுகூட நான் சொல்வேன். நம்முடைய 'லான்ட் சிலிங் ஆக்ட்' லே மொத்தத்திலே 5 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு 12 தடவை என்று வைத்தீர்கள். இதிலேயும் அமைச்சர் அவர்கள் 'நான் இதிலேகூட அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறேன்' என்று சட்ட மன்றத்திலேயும் சொன்னார்கள். அதாவது நிலச்சீர்திருத்தத்திலே 12 தடவை என்று வைத்திருப்பதைப்போல, இந்தச் சட்டத்திலேயும் வைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அது தவறு என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். காரணம் என்னவென்றால், உச்சவரம்புக்கு மேற்பட்டு வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலத்தை

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

எடுக்கும்போது 12 தடவையிலே நீங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் உச்சவரம்புக்குப்பட்டு வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுடைய நிலத்தை எடுக்கும்போதும் 12 தடவை என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆகவே அந்த நிலச்சீர்திருத்தத்திலே 1961 சட்டத்திலோ அல்லது 1972 சட்டத்திலோ உள்ளதுபோல் நாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது தவறுகத்தான் முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது நம்முடைய கல்லூரிகளுடைய நிலங்களை எடுக்கிறீர்கள், நம்முடைய பள்ளிகளுடைய நிலங்களை எடுக்கிறீர்கள். 3-வது திருத்தச் சட்டத்திலே என்ன காம்பென்சேஷன் கொடுத்தீர்கள்? 3-வது திருத்தச் சட்டத்திலே போன ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்திலே 12 தடவையிலிருந்து ஆரம்பித்து 2 தடவைக்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினீர்கள். ஒரே கல்லூரி, ஒரே பள்ளி, ஒரே ஆஸ்டலினுடைய நிலத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில் 12 தடவையிலிருந்து 2 தடவைக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினீர்கள். இன்றைக்கு குத்தகை தாரர்கள் நிலத்திற்கு 12 தடவையில் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகின்றீர்கள். நான் என்ன குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், இதுவரையிலே நிலச்சுவான் தாரர்களிடமிருந்து எடுத்ததை, ஜமீன்தார்களிடமிருந்து எடுத்ததை, இனம் தாரர்களிடமிருந்து எடுத்ததைப் பற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் 'கேரண்டி' கொடுத்தது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கு, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய ஜமீன்தாரர்களுக்கு அரசாங்கம் 'கேரண்டி' கொடுத்தது, அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு நாங்கள் அதற்கு ஜலாப்தாரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஏழை எளிய, சாதாரணமான நிலைமையில் இருக்கின்ற ஒரு சாதாரணக் குடியானவனுக்கு அந்தப் பணத்தை நாங்கள் 12 தடவையில் கொடுப்பேன்; அதுவும் அதிலே கட்டிடம் ஏதேனும் இருந்தால், அது எந்த விதத்தில் இருந்தாலும், அதாவது அது பல வருடங்களுக்கு முன்னதாகக் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் அதற்கு 50 சதவிகிதம் தான், அதற்குப் போன ஆண்டுதான் ரூ. 10,000 செலவு செய்திருந்தாலும், அதற்கும் நான் பாதி தான் கொடுப்பேன் என்கின்றீர்கள். 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டிருந்தாலும்கூட பாதி தான் என்று சொல்கின்றீர்கள். அதிலேயும் நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொள்வது என்று சொல்வது, கிணறு இருக்கிறதே அந்த இடத்தை, பம்பு செட்டு இருக்கிறதே அந்த இடத்தை, சாகுபடி செய்திருக்கின்ற இடத்தை, நாற்று வளர்க்கக்கூடிய இடத்தை, வைக்கோல் அடித்து போர் வைக்கிற இடத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று தான் அர்த்தம். உள்ளே நுழையக்கூட வழியில்லாத முறையிலே நிலச்சுவான்தார

1973 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ருக்கு இடமில்லை என்று சொன்னால், எப்படி இந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய முடியும்? அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னொன்று யாரிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள் என்ற அளவிலாவது தெளிவு அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை என்பதைத்தான் நான் துரதிருஷ்டவசமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நேற்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, நான் ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தாரர்களிடம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் எத்தனை பேர் என்று கேட்டேன் குத்தகைதாரர்கள் எத்தனை பேர் என்று கேட்டால், என்னிடம் புள்ளிவிவரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். என்னிடம் புள்ளிவிவரம் இருக்கின்றது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே கிட்டத்தட்ட 42 சதவிகிதம்பேர் ஒரு ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் உள்ள நிலச்சுவான்தாரர்களிடம் சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்கு உள்ளாக இருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களிடம் சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் 46 சதம் இருக்கின்றார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே மொத்த நிலச்சுவான்தாரர்களிலே கிட்டத்தட்ட 6 லட்சம் பேராவது இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவிலே குத்தகைச் சாகுபடிக்கு கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், 5 ஏக்கருக்கு உள்ளாக கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய காம்பென்சேஷன் என்ன என்று பார்க்கலாம். கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் மிகத் தெளிவாக அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்ற அளவிலே கணக்குப்போட்டதில், 'நானாக பண்ணைச் சாகுபடி வைத்திருந்தால்கூட 510 ரூபாய்தான் இருப்போக நிலத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கும்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். குத்தகைதாரரிடம் அந்த ஒரு ஏக்கரை விட்டிருந்தால், 40 சதம் கிடைக்கும். அதாவது 200 ரூபாய் கிடைக்கும். ஒரு ஏக்கருக்குள் வைத்திருக்கின்ற ஒரு நிலச்சுவான்தாரருக்கு, 40 சதம் கிடைக்கும்; ஒரு நிலச்சுவான்தாரருக்கு நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய காம்பென்சேஷன் ரூ. 2,400. 5 ஏக்கர் அளவிலே வைத்திருக்கக்கூடிய, 46 சதம் இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய காம்பென்சேஷன் 12 ஆயிரம் ரூபாய். அதற்கு மேல் 10 ஏக்கர் வரையிலே வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, தஞ்சை மாவட்ட நிலச்சுவான்தாரருக்கு, நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய காம்பென்சேஷன் 24,000 ரூபாய். 15 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருக்கக்கூடிய

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

தஞ்சை மாவட்ட நிலச்சுவான்தாசர்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய காம்ப்ளென்சேஷன் 36,000 ரூபாய்தான். இந்த ரூ. 2,400-லிருந்து ரூ. 36,000 வரை, 500 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு 12 ஆண்டுத் தவணையிலே வாங்கிக்கொள் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் எப்படி யாரிடம் வாங்கிக்கொள்வது என்கிறார்கள் யார் கொடுக்கமாட்டார்களோ அவர்களிடம் கையைக் காட்டிவிடுகிறார்கள். பழைய காலத்திலே சொல்வார்கள் 'கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தார்கள்' என்று. ஆங்கிலத்திலே "Rob Paul and pay Peter" என்று சொல்வார்கள். அது போல நாங்கள் அதற்குப் பொறுப்பில்லை. ஏன் பொறுப்பில்லை? அரசாங்கம் எடுத்து உபரி நிலத்தைக் கொண்டுபோய் குத்தகைதாரர்களிடத்திலே கொடுத்தார்கள். 90 சதம் பேர்களிடத்திலே யிருந்து இன்னும் பணமே வரவில்லை என்ற நிலைமை அரசாங்கத்திற்கே இருக்கின்றது. அரசாங்கக் கடனை யாரும் கொடுப்பதில்லை. 'அது கூட்டுறவுக் கடனா? அல்லது அரசாங்கக் கடனா? அப்படியென்றால் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்காதே' என்று சொல்லுகின்ற நிலைமைதான் எல்லா இடத்திலும் வந்து விட்டது. ஆகவே நாங்கள் எடுத்து அவர்களிடம் கொடுத்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் கொடுக்கமாட்டார்கள். அது அரசியலாகப் போய் விடும். அதை சில கட்சிக்காரர்கள் பயன்படுத்துவார்கள். ஆகவே நீங்கள் நேராகப் போய் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அந்த நிலச்சுவான்தாரே அவர்களிடம் போய் வாங்குவது சிரமம். அதனுடைய அனுபவம் எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் வாங்கி அனுபவப்பட்டவர்கள். வாங்காமல் அனுபவப்பட்டவர்கள். எதற்காக நான் சொல்லுகிறேன்? ஒரு தடவை அவர்கள் கொடுப்பார்கள். அடுத்த தடவை கொடுக்கவேண்டிய போது நிச்சயமாக அவர்கள் கொடுக்க மாட்டார்கள். கொடுக்காமல் போனால் என்ன செய்வது? சர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், கீழ் மட்டம் முதல், மேல் மட்டம் வரையில் சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்குள்ளாக கொடுக்கக்கூடிய லஞ்சம் பயங்கரமான லஞ்சம். இந்தக் குத்தகைதாரர் மசோதாவினாலே நிறையப் பணம் சேர்ப்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். நான் எம்.எல்.சி. என்று தெரியாமல், என்னுடைய நிலத்திற்காக இருக்கக்கூடிய ஒரு தாசில்தார் என்னுடைய வீட்டுக்கே வந்து என்னுடன் பேசுகிறார். என்னுடன் அவர் பேசுகிற மாதிரியிலிருந்து அவர் ஏதோ எதிர்பார்க்கிறார் என்ற அளவிலே இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். நான் விசாரிக்கிறபோது, அவர் பணம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தெரியவந்தது. இந்த குத்தகை மசோதாவினாலே பதிவு ஏட்டிலே இருப்பது எல்லாம் சரி என்று நானே ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதை அமைச்சர் அவர்களேகூட சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திரு. சுவாமிநாதன் வீட்டிற்கு வந்த அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லவில்லை. நான் பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : யாராவது இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அது சரியான தகவல் அல்ல. ஏன் அது சரியான தகவல் அல்ல. suo motu என்று அவர்கள் போட்டார்கள். தனியாக நிர்ணயிக்கலாம் என்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்தார்கள். நமக்கு இருக்கின்ற தர்ப்பாக்கியம் எல்லாம் அது மாதிரி அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரம் ஏதாவது கொடுத்தால், அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எவ்வளவு பணம் பண்ணலாம் என்ற அபிப்பிராயம் எல்லோருக்கும் வந்துவிட நிலைமை உருவாகி விடுகிறது. அப்படியெல்லாம் பணம் பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமை என்ன ஆகும்? அங்கே இருக்கிற தாசில்தாரிடமோ அல்லது ஆதரைஸ்ட் ஆபீசரிடமோ போய் அவரிடத்திலே சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குள்ளாக தாவா திரும். அதற்கும் மேலே கோர்ட்டுக்கெல்லாம் போய், அமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் மேலே நீங்கள் 'எவிக்சன் பெடிசன்' போடலாம் அல்லது 'அட்டாச் செய்யலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திலே நகரங்களிலே இருப்பவைகளைக்கூட 'அட்டாச்' செய்யமுடியாது என்ற கருத்தை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கிராமத்திலே போய் எதுவும் செய்ய முடியாது. அதுவும் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா, திரு. மணலி கந்தசாமி போன்றவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில், உரிமையுள்ள உடைமையாளர்கள் அல்ல, அமீன்கூட அங்கே போய் நுழைய முடியாது. எனக்குகூட கொஞ்ச நிலங்கள் இந்த இடங்களில் இருக்கின்றன. போய் 'அட்டாச்' செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்யலாம்? அவர்களை ஜெயிலிலே போடலாம். ஜெயிலிலே எவ்வளவு நாட்கள் போட முடியும்? ஆறு மாதங்கள் போடலாம். அதற்கும் நூறு ரூபாய் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வீட்டிலே என்ன இருக்கும்? வீட்டிலேயும் ஒன்றும் கிடையாது ஐப்தி செய்வதற்கு. கொடுக்கவில்லையென்றால், நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல் கிறீர்கள். திருப்பி அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு யார் சாகுபடி செய்வது? கிராமங்களுக்குப் போய் சாகுபடி செய்ய முடியாது. "சட்டி சுட்டதடா, கை விட்டதடா" என்று சொல்வார்களே, அப்படித்தான் இருக்கின்றது எங்கள் நிலைமை. நிலம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்கிறோம். நீங்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், உங்களை முதலாளிகளாக ஆக்குகிறோம் என்று சொல்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

கிழர்கள். நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்யுங்கள் என்கின்றீர்கள். அப்படிச் சொன்னால் யாரால் சாகுபடி செய்ய முடியும்? அதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்? அதற்கு “நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் நீங்கள் போய் விவசாயியினிடத்திலே வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை யில்லை” என்கிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் சொன்னால், நிலைமை என்ன ஆகும்? ஒரு ஆண்டு கொடுத்தவர்கள், அடுத்த ஆண்டு நிலம் விளையவில்லை என்று சொல் வார்கள். தள்ளிப் போட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் மனுப் போடு வார்கள். அதன்பின் நம்முடைய அரசாங்கமும் பலகட்சித் தலைவர்களும் சொல்வார்கள். அதைப்பற்றிய நிலைமைகளை எண்ணிப்பார்த்து, அவைகளைத் தள்ளிப்போடலாம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அரசாங்கம் அதையும் நிறை வேற்றக்கூடும். அதன்பின் இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். நான்காவது வருடம், அதற்கு மாடோரியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட் பார்கள். அந்த வருடத்தில் அது மாதிரிக் கொடுத்துவிட்டால், அதற்கு அடுத்த 4 வருடங்கள் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அதற்கும் சரி என்று தலையாட்டுவார்கள். ஆக 12 ஆண்டுக் காலத்திலே இந்திய நாடு எப்படிப் போகிறது என்று யார் கண்டார்கள்? மாதத்திற்கு மாதம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆறு மாதத்தில், இப்போது மாறுகிறதைப் பார்க்கிற போது, ஆண்டுக்கு ஆண்டு புரட்சிகரமான திட்டங்கள் என்று வந்துகொண் டிருக்கின்றபோது, 12 ஆண்டுக் காலம் யார் சால்வதம் என்று தெரியாத நிலை யிருக்கும்போது, அடுத்த ஆண்டு, அடுத்த மாதம் எப்படி இருக்கும் என்பதை நாம் சொல்ல முடியாது, நமக்குத் தெரியாது. நம்முடைய இந்திய அரசவை, மதிப்பிற்குரிய இந்திரா அம்மையார் வைத்திருக்கும் செயல்முறைத் திட்டங் களையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, எப்படி இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்த ரூ. 2,400-ஐ வாங்குகின்றவனுக்கு இப்போது மாதத்திற்கு எவ்வளவு கிடைக் கிறது? திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் ‘ஒரு ஏக்கர் உள்ளவனுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு கிடைப்பது ரூ. 17 தான் வருமானம்’ என்று சொல்லியிருக்கின் றார்கள். அதுவும் இருபேரகம் சாகுபடி பண்ணுகிறவனுக்கு அவ்வளவுதான் கிடைக்கிறது. அந்தக் கணக்குப்பார்த்தால், 5 ஏக்கர் உள்ளவனுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 80, 10 ஏக்கர்கள் உள்ளவனுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 160, 15 ஏக்கர்கள் உள்ளவனுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 240 என்று ஆகிறது. நேற்றைய தினம் மத்திய அரசிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ‘பியூன்’களுக்கு ரூ. 185 கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் போட்டிருக்கின்றார்கள். 1970-லே . . .

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

173

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

“ In 1970, the pay of a peon in a nationalised bank was Rs. 227, in the Reserve Bank Rs. 265, an engineering company Rs. 217, an oil mill Rs. 293, electrical manufacturing company Rs. 279, petroleum company Rs. 218 and in the pharmaceutical industry Rs. 385.” பியூன்கள் வாங்குகிற சம்பளம் எவ்வளவு? அவர்களுக்கு ஆண்டு வருமானம் ஆயிரக்கணக்கில் போகிறது. ஆனால் அதிகபட்சமாக 15 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்றாரே அவருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்று பார்த்தீர்களானால் ரூ. 240 தான். 90 சதவிகிதம் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 80-க்குள்ளே வருமானம் வரக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. இவர்களைப் பார்த்து ‘12 ஆண்டுகளுக்குள்ளே வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்கிறார்கள். அவனைக் கை காட்டி விட்டால், எப்படிக்காலம் கடத்துவது இந்த நாளில் நிலச்சொந்தக்காரர்கள். நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகின்றோம். அதற்கு ஆட்சேபணையே இல்லை. நீங்கள் பொருள்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்கின்றீர்கள். நாங்களும் எங்களுடைய பொருள்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கின்றோம். அப்படி இருக்கும்போது, அந்தப் பொருள்களுக்குரிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அரசு சொல்வதென்ன? “நீங்கள் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் நாங்கள் அதற்கு ‘கேரண்டி’ கொடுக்க மாட்டோம். நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள்”, என்று சொல்லுகின்றீர்கள். அதே சமயத்திலே இது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம். எந்த அரசாங்கமும் இதற்கு முன் தமிழ்நாட்டிலே செய்ததே கிடையாது என்று சொல்கின்றீர்கள். யாருக்கு வேண்டும் அந்தத் திட்டம்? நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் திரும்ப ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இன்றைய தினத்திலே பேசிக் கொண்டே போகலாம். இப்போது அமென்ட்மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்களே, இந்த அமென்ட்மெண்டிலே என்ன போட்டிருக்கிறார்கள்? ‘எல்லோரும் திரும்ப ரிசம்ப்சன் பண்ணலாம்’ என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது மிகப் பயங்கரமான நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டும். 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் ‘ரிசம்ப்சன்’ பண்ணலாம். 10 ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளலாம், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். எல்லா நிலச்சுவான்தார்களும் ‘ரிசம்ப்சன் பெடிஷன்’ போடுவார்கள். அப்போது எல்லா டெனன்ட்சும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதை எப்படி அரசாங்கத்தினர் கவனிக்காமல் இருந்தார்கள்? 4 லட்சம் பேர்களமீது பெடிஷன் போட்டால், 4 லட்சம் பேரை வெளியேற்ற ஆரம்பித்தால், நிலைமை என்ன வாகும்? அது எப்படி அரசுக்குப் புரியவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதிலே யார் யாருக்கு உரிமையில்கூட என்பதையும் தெரிவித்திருக்கின்றோம். வருமான வரி கட்டுபவர்கள், விவசாயத் துறை வரி கட்டுபவர்கள் இவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்று நாங்கள் சொல்லியிருக்கின்றோம். நிலத்திலிருந்து பாதிப்பேர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படிக்கிடையாது. 5 ஏக்கர் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு விவசாயி அந்த நிலத்தை வாங்க வேண்டுமென்று கருதுவானேயானால், அவன் மனுப்போட்டால், அதிலே 2½ ஏக்கர் நிலத்தை விற்றுவிட்டாலும், மீதியுள்ள நிலத்தை சொந்தக்காரர் சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயிர் செய்ய உரிமை இருக்கிறது. அந்த 2½ ஏக்கர் நிலம் அந்த விவசாயிக்குத்தான் சொந்தமே தவிர, வெளியேற்றுவது என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. அந்த நிலதான் இருக்கிறது. அந்த விவசாயியே விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாமே தவிர, அந்த விவசாயியை வெளியேற்றிவிட்டு, வேறு விவசாயிக்குக் கொடுப்பது என்பதுகூடத் தவறு. 5 ஏக்கர் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்து. அதில் 2½ ஏக்கர் நிலம் சொந்தக்காரருக்கு; மிச்சம் 2½ ஏக்கர் குத்தகைதாரருக்கு. இந்தக் குத்தகைதாரர், அதாவது அந்த 5 ஏக்கரைப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கின்றாரே அதே குத்தகைதாரர், அதை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கின்ற உரிமை அவருக்கு இருக்கின்றது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, காவேரி நீர் பாயக்கூடிய தஞ்சை மாவட்டத்திலே நஞ்சைப் பகுதியிலே ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 240 வருமானம் என்று கேள்விப்படுவது மிக ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. வறண்ட பகுதியில் சேலம் மாவட்டத்திலே கூட கூடுதலான வருமானம் வருவதாகப் பார்க்கிறோம். இப்படி இந்த விவரத்தில் கிடைக்கிறது என்பதைக் கேட்கும்பொழுது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் அறிக்கையின்படி இருந்தாலும் கூட அந்த அறிக்கை உண்மை தானா என்ற சந்தேகம் வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 1969-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் பல்வேறு கணக்குகளைச் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்?

Let me take the typical example of a person owning 5 acres of wet lands. The total expenditure will be so much

என்று சொல்லி கணக்கெல்லாம் போட்டார். என்ன சொல்லுகிறார்?

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

“The net income for a land owner owning 5 acres of lands will be Rs. 2,553.75”

என்று போட்டுவிட்டு, அதற்கு மேலே அந்த லேண்டு ஒனர் வட்டி, தான் தனியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்காக, அவர்களுக்கு ஒரு சம்பளம் என்று எல்லாம் போட்டு, வருஷத்திற்கு ரூ. 2,550-க்கு மேல் வருகிறது. மாதம் ரூ. 210. இது நம் அரசாங்கத்தினுடைய விவரங்களிலிருந்து தான் தெரிகிறது என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இப்படியிருக்கிற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபொழுது, அரசாங்கம் இதைப்பற்றி இன்னும் நிவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டு இதை ஒரு ஆய்வுக் குழுவின் கருத்துக்காக விடுவதற்கு ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். முடிவாக ஒன்று சொல்லுவேன். அமைச்சர் அவர்கள் முரண்பட்ட கருத்துக்களை குறிப்பிடுகிறார்கள். நேற்றையதினம் அவர்கள் இந்தக் கூட்டம் நடந்தபோது என்ன சொன்னார்கள்? நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது, நிலத்தைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அவையில் பிரேரேபித்துப் பேசுகிற பொழுதும் கூடச் சொன்னார்கள். நிலச்சுவான்தாரர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காவிட்டால், அந்த நிலத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி வாங்கிக்கொள்ள நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று நம்முடைய சபையில் சொன்னார்கள். இப்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அவர்கள் ‘அட்டாச்’ செய்து பணம் வராவிட்டால், அவர்கள் திரும்ப அதிலே கல்டி வேட்டிங் டெனண்டாக ‘கண்டிநியு’ பண்ணுவார்களேயானால், எப்படிப் பணத்தை வாங்க முடியும்? திரும்பக் கேட்கிறேன். ஒன்று நிலத்தை வாங்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். அதில் போய் ‘அட்டாச்’ செய்து திருப்பி கல்டிவேட்டிங் டெனண்டாக, குத்தகைதாரர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொன்னால், பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட பணம் எப்படி வரும்? இரண்டும் கெட்ட நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட கருத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ நிலத்திலிருந்து பாதிப் பேர் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். வெளியேற்றப்பட மாட்டார்கள் என்று சொன்னேன். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆவார்கள் என்று ஒரு விளக்கம் சொன்னேன். அதற்கு முன்பு சொன்ன கருத்து ஒரு தவணை கட்டிவிட்டு அடுத்த தவணை கட்டாவிட்டால், இன்ன செய்யலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இந்த அளவுக்கு நண்பர் சுவாமிநாதன் குத்தகைதாரர்களுக்காக வாதிடுவார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால்,

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

நீங்கள் வைத்திருக்கிற ஹவுசிங் போர்டு தான் வீட்டுச் சொந்தக்காரன். நீ யார் என்று சொன்னால் ஹயர் பர்சேஸர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பணம் கட்டி முடிக்கிற வரையில் நீங்களே சொல்லுகிறீர்கள். அந்தப் பணத்தைக் கட்டிவிட்ட பிறகு தான் வீட்டுக்கு டைட்டில் வேண்டுமென்று கேட்டால், பின்னால் அந்த நிலத்துக்கு இன்னும் அதிகமாக விலை வேண்டுமென்று கோர்ட்டில் சொல்லுவார்களேயானால், ரூ. 1,000 கொடு, தான் 'பார்ஷியலாக'-க் கொடுக்கிறேன் என்று பார்ஷியல் ஒன்றாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இன்னொரு ஆயிரம் ரூபாய் கட்டிவிட்டால் உன்னை 'புல் ஒனர்' என்று 'டிக்ளேர்' பண்ணுகிறேன் என்று உங்கள் வாரியம் சொல்லுகிறது. அதைத் தான் கேட்கிறோம். நியாயமான முறையில் ஒரு தவணை கட்டியவுடன் நீ 'ஒனர்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டால், எப்படி வாங்க முடியும்? அரசாங்கத்தை ஒன்றாக, நிலத்திற்கு அதிகபதியாக, முதலாளியாக நிலத்திற்கு உரியவராக ஆக்குங்கள். அவர்கள் 'ஹயர் பர்சேஸ்' என்று முறையில் வாங்கலாம். அதற்கு 'காரண்டி' கொடுங்கள். உங்களுக்குப் பணம் கட்ட முடியாது என்ற நிலைமை தான் என்று தெரியும். அமைச்சர் சட்டத்திலே இன்னும் கொஞ்சம் பாதுகாப்பாகப் போட்டிருப்போம். எந்தக் காரணத்தையும் முன்னிட்டு குத்தகைதாரர்கள் வெளியே போகமாட்டார்கள் என்று போட்டிருக்கலாம். அதை தான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஏனென்றால் அவர் இரண்டு பக்கத்திற்கும் வாதாடுகிறார்கள். முடிவு என்ன சொல்லப் போகிறாரோ, காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், சட்டத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த உரிமையை உழவனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த உரிமையை குத்தகை தாரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த உரிமைகளைக் கொடுத்திருப்பதில் தீவிர சோசலிசம் பேசுகிற கட்சிக்காரர்கள் கூட ஏற்றுக்கொண்டு பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இது சோசலிசத்திற்கு விரோதமான கருத்தல்ல. இதுவரையில் அவர் இரண்டு பக்கத்திற்கும் வாதாடியிருக்கிறார்கள். அவருடைய முடிவை ஆவலுடன் தெரிந்துகொள்ளக் காத்திருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் வாதாடக் கடமைப்பட்டவன். எப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று தெரியவில்லை. யாரோ ஒருவர் டெனண்டுக் காகவோ அல்லது நிலச்சுவான்தாரர்களுக்காகவோ மட்டும் வாதாடினால், சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினருக்கு வாதிடுவதாகும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று இருப்பவர் இரண்டு பக்கத்தையும் பார்த்து அதன் விளைவுகளைக் கண்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

காணித்து இரண்டு பக்கத்தின் சாதக பாதகங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில் ஒரு நல்ல சட்ட மன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றுகிறேன் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இன்னும் அரசு சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குத்தகைதாரர் தவணை முறையில் ஒரு ஆண்டு கட்டிவிட்டு அடுத்த ஆண்டு கட்டாவிட்டால் அவன் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்பது தங்களுடைய வாதமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எங்கும் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் இப்போது ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது. (குறுக்கிடு) இதை ஏன் பேசக் கூடாது? அமைச்சர் பதில் சொல்ல முடியாது என்று வருகிறபோது அதற்குப் போக வேண்டாம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஹவுசிங் போர்டு இங்கு இருக்கிறது. நிலத்தை எடுக்கிறார்கள். எடுத்து அவரவர்களுக்கு விடு கட்ட வாய்ப்பு அளிக்கிறார்கள். வாய்ப்பு அளித்து ஒருவர் விடு கட்ட வருகிறார். யார் ஓனர்? 12 ஆண்டுகள் வரையில் அந்தப் பணத்தைக் கட்டுகிறவரையில் மாதவன் அவர்களை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் கேட்டபோது, “டிஸ்பீஸில் கூட வாதிட்டோம். அதற்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அதுமாதிரி வைப்பது இயலாத காரியம்” என்று கேள்வி பதிலுக்கே சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு நிதி உதவிக் கழகம் என்று போட்டுக்கொண்டு உங்களால் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை தாங்க முடியாது என்று சொல்லி இன்னொருவர் தலையில் கட்டுவது என்பது சரியானதல்ல. தான் கேட்கிறேன் இந்தச் சென்னையில் இருக்கிற ஹவுசிங் போர்டு...

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிதி உதவிக் கழகம் என்பதை அரசாங்கம் கைவிடவில்லை. அரசாங்க நிதி உதவிக் கழகம் என்பது தனியாக வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தால் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிதி உதவி நிச்சயமாக வரும். முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வசலே வராது, சொல்லவே இல்லையென்று பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியில்லை. அது உண்டு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இதே பிரிஸிபிளை, இந்த நிலைமையை சென்னைக்குக் கொண்டு வாருங்கள். சென்னையில் விடு வாங்கியிருக்கிறார்கள். வாங்கியிருப்பவர்கள் ஒரு ‘இன்ஸ்டால்மென்டு’ வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை உரிமையாளர்களாகச் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் பணம் கட்டாவிட்டால் அதற்குமேல் தாவா போடுங்கள் என்ற நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இங்கே அனுஷ்டிக்க முடியாத நிலையை சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு, வாய் பேசத் தெரியாத

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு, சட்டசபையில் பேச முடியாத மக்களுக்கு உற்பத்தி செய்வது சரியானது இல்லையென்று நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நிச்சயமாக லட்சக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரையில் கொடுத்தது போதாது என்று 'விதவைகள், உடன் ஊனமுற்றோர், மைனர்ஸ்' என்று இவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் வருகிற போது, இன்னும் கெட்ட விளைவுகள் தான் இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படப் போகின்றன. முடிவாகச் சொல்லுவதெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தால் நாட்டு மக்களுக்குப் பயனில்லை. நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் பயனில்லை. இந்தச் சட்டத்தால் குத்தகைதாரனுக்கும் பயனில்லை. ஆகவே யாருக்கும் பயனற்ற இந்தச் சட்டத்தை இவ்வளவு விரைவாக அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததற்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதன் பயங்கரமான விளைவுகளை ஏற்க இந்த அரசு தயாராக வேண்டுமென்ற எச்சரிக்கையையும் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்து, அமருகிறேன்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, என் பேரில் இருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விரிவாக இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், கொள்கையளவில் இதை வரவேற்கிறோம் என்றாலும், சில அரசியல் உண்மைகளை இந்த நேரத்தில் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. நாங்கள் தீவிர வலதுசாரி வாதத்தை ஆதரிக்காவிட்டாலும், அதே நேரத்தில் தீவிர இடதுசாரி வாதத்தையும் ஆதரிக்க முடியாது. இந்தச் சட்டம் ஏன் இவ்வளவு விரைவாக இந்தச் சபையில் வந்திருக்கிறது என்பதற்கு, உண்மையிலே சொல்லப்போனால், சில அரசியல் கட்சிகளினுடைய போட்டா போட்டிதான் காரணம். நாம் முந்தி இதைச் செய்தோம், நாங்கள் இதில் புரட்சியை முதலில் செய்தோம் என்று ஆளும் கட்சியினர் ஒரு ஆர்வம் காட்டியிருக்கக்கூடிய உணர்ச்சிகளை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வளவு ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான திட்டத்தைப்பற்றி நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, உறுப்பினர்கள் சரியாகக் கவனம் செலுத்தவில்லையென்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், உண்மையிலே கவனம் செலுத்தாததற்குக் காரணம் எப்படியிருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தை இதே ரூபத்தில் அவசரமாக 'பால்' செய்யப் போகிறார்கள். ஆகவே அதில் அக்கறை செலுத்துவதில் நன்மை ஒன்றுமில்லையென்ற காரணத்தால், நாங்கள் அதைப்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

பற்றிப் பெரும் வருத்தத்தோடு இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுக்கிறார்களே. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், இந்தச் சட்டத்தால் நிச்சயமாகக் குத்தகை தாரர்கள் பயன் அடைய மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதி நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதென்றால், அனுபவத்தில் எனக்குத் தெரியும், நிச்சயமாக நீங்கள் போய் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அம்மனுவை விட்டாலும்கூட இன்றையதினம் கிராமங்களில் இருக்கின்ற குழந்தையில், நாம் போய் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இது வன்முறையில் முடியும். அவ்வளவு சுலபமாக ஒரு குத்தகைதாரர் கையிலிருக்கக்கூடிய நிலத்தை நிலச்சுவான்தார் போய் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மேலும் இந்தச் சட்டத்தில் நீங்கள் எழுதியிருக்கிறீர்கள், “குத்தகைதாரர் காட்டக்கூடிய இடங்களை குத்தகைதாரர் வைத்துக் கொள்ளலாம்” என்று. குத்தகைதாரர்கள் நிச்சயமாக எந்த இடங்களைக் காட்டுவார்கள்? கிணறுகள் உள்ள இடங்களை, நல்ல கட்டிடங்கள் உள்ள இடங்களை, மற்றும் பம்ப்செட்டுகள் உள்ள இடங்களைக் காட்டும்போது, நிலச்சுவான்தார் எந்த இடங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்பதிலே ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்படப்போகிறது. இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தால் நிலையான புரட்சி ஏற்படுமானால், நாம் அதை வரவேற்கலாம். ஆனால் இது அவசரமாக இந்த உருவத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதனால் புரட்சிக்குப் பதிலாக குழப்பம் தான் ஏற்படும். அமைதியான புரட்சிக்குப் பதிலாக வன்முறை சம்பவங்கள் கிராமங்களில் ஏற்படுமென்று அஞ்சுகிறோம். இன்னும் இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே நிதானமாக ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அவசரமாக நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டம் என்பதற்கு ஒரு முக்கிய உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டம் முனிசிபல் எல்லைகளுக்குட்பட்டு, அர்பன் லேண்ட் என்று சொல்லக்கூடிய நிலங்களையும் வகைப்படுத்த உதவி செய்கின்றது. நமக்கெல்லாம் தெரியும், முனிசிபல் எல்லைக்குள் ‘அர்பன் லேண்ட்’ என்று சொல்லக்கூடிய நிலங்களை விவசாய நிலங்கள் என்று எடுக்கும்போது, அந்த நிலங்களை வைத்திருக்கும் குத்தகை தாரர்களுக்கு அதை வாங்கும் உற்சாகம் இல்லையென்றாலும், ‘ஸ்பெகுலேஷன்’ என்று சொல்லக்கூடிய கொழுத்த லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி அந்த நிலத்தை ஏக்கரா ரூபாய் 2,000 என்று வாங்கிக் கொண்டு, தன் கையகப்படுத்திக் கொண்டு, பிறகு அதே நிலங்களை ரூ. 50,000 இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டம்

5. 20.
பி. ப-

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

[1973 ஏப்ரல் 3]

ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் சட்டமாக, சிறு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் சட்டமாக இருந்தால், கொள்ளை அடிக்கக்கூடியவர்கள், கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் விவசாய நிலங்களாக வர்ங்கி ஏழைகளிடம், விடுகள் கட்டுவோர்களிடம் கொள்ளை அடிக்கும் வாய்ப்பைக் கொடுக்கக் கூடிய சட்டமாக இருக்கிறதென்பதை ஏன் அரசாங்கம் யோசனை பண்ணவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு தவறான எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற வர்கள்—இப்பொழுது அது நாகரீகமாகிவிட்டது கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற வர்கள் என்று பேசுவது—நகர்ப்புற சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று கூறுகிறார். 'கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்ட்' என்ற சட்டத்தின்படி யார், யார் டெனன்ட்ஸ் என்று "டிக்ளேர்" செய்திருக்கிறோம். 'கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்ட்'-படி யார், யார் டெனன்ட்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தானே தவிர அர்ப்பன் லேண்டில் எங்கேயாவது ஒரு 'டெனன்ட்' இருப்பார். ஒரு கட்டிடம் வாங்கி குத்தகை வைத்திருக்கிறார் என்றால் அது இதிலே வராது. சாகுபடி செய்யும் பூமியிலுள்ள குத்தகைதாரர்தானே தவிர, குத்தகைக்கு பூமியை வாங்கி கட்டிடம் கட்டி வைத்திருந்தால், அதைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள முடியாது. கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் யார், யார் 'டெனன்ட்ஸ்' என்று விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார், யார் அதிலே வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்படுகின்ற உரிமை இது.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அந்த விளக்கம் விளக்கமாகவே இருக்கிறது. முனிசிபல் எல்லைக்குள் 'கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ்' என்று பலர் விவசாய நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இப்படி முனிசிபல் எல்லைக்குள் நிலம் வைத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உண்டு. கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் நிலம் எங்கெங்கே வைத்துக்கொண்டாலும், கார்ப்பரேஷன் எல்லைக்குள் நிலம் வைத்திருந்தாலும், குத்தகை வைத்திருந்தாலும், பாதுகாப்பு உண்டு. அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அதிகாரம், உரிமை உண்டு.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இது ஒரு புரட்சிகரமான திட்ட மில்லை. அத்தகையவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால்,

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

நடைமுறையில் அதனுடைய விளைவு என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். நான்கே ஒரு குத்தகைதாரர் தனக்கு என்று அந்த நிலத்தை வாங்குகிறான். பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு ரூபாயை, அதாவது ரூ. 2,000 கொடுத்து, அல்லது ரூ. 3,000 கொடுத்து விட்டு, அந்த நிலத்தைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கி வைத்துக் கொண்டு, விட்டு மனைகளாகப் பிரித்து, ஒரு ஏக்கரை லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கும் நிலைமை வருமென்பதை அமைச்சரவர்கள் அறியாதவர் அல்ல. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் நீங்கள் இந்த முனிசிபல் எல்லைக்குள் வருகிற நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றீர்களா? கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தூண்டி விடுகிறீர்கள் என்பதுதான் பொருளாகின்றது.

மேலும் இந்தப் பன்னிரண்டு மடங்கு விலையை வைத்து, அதிலே ஒரு பங்கு பணம் கொடுத்தவுடனேயே நிலச் சொந்தக்காரனாகி விடுகிறான் என்று 'சர்டிபிகேட்' கொடுத்து விட்டார்கள். நிச்சயமாக அவனை அந்த நிலத்தை வாங்குவதற்குத் தூண்டும் சட்டமாக இல்லை. நிலத்தை வாங்க முடியாதவனாக இருக்கலாம், வாங்குவதற்கு தன்னிடத்திலே போதிய பணம், போதிய வருமானம் இல்லாதவனாக இருக்கலாம், அவனை இப்பொழுது தூண்டிவிடுகிறீர்கள். பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கைக் கட்டிவிட்டு சர்டிபிகேட் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறான். அவன் பாங்கியில் பணம் வாங்கி நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. ஏனென்று கேட்டால், முழுப் பணத்தையும் கட்டி முழுச் சொந்தமான பிறகுதான் கொடுக்க முடியும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். ஒரு தடவை பெயரை, உரிமையை மாற்றி வைத்துக் கொண்டு, அடுத்து பணம் கட்டாவிட்டால், அந்த டிரான்ஸ்ஃக்ஷன் முதல் அவனை நீக்கி திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. டிக்ரி செய்து நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொல்லப்படுகிறது. டிக்ரி செய்து நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற முறையே கலோனியல் முறையாகும். டிக்ரி செய்து, அதை நிறைவேற்றுவது என்ற பழக்கமே இப்பொழுது குறைந்து வருகிறது. இப்பொழுது டிக்ரியை யாரும் கொண்டு போய் யதார்த்தமாக நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. 1973 ஆம் ஆண்டில் புரட்சிகரமான திட்டம் என்று சொல்லி, டிக்ரி செய்து, பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதில் என்ன புரட்சி இருக்கிறது, என்ன முற்போக்கு இருக்கிறது, என்ன சாதனை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்திடம் கேட்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய வாத மெல்லாம் இந்தப் பன்னிரண்டில் ஒரு மடங்கு கொடுத்துவிட்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று வைத்தால், நூற்றுக்கு 97 பங்கு 'will be premature purchases' இப்படி வாங்குகிறவர்களுக்கு பிறகு கட்ட வேண்டிய அக்கறை

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை);
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி]

[1973 ஏப்ரல் 3]

வராது. இன்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அரசாங்கம் கடன் என்று வைத்துக்கொண்டால், கடன் பாக்கி என்று வைத்துக் கொண்டால், அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லித் தள்ளிக்கொண்டே போகலாம். ஆகவேதான் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன், வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதை விரிவாக இயற்ற வேண்டும் என்று யோசனைகள் கூடச் சொல்கிறோம். குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுத்த பிறகு, அந்த உரிமையைக் கொடுப்பது நல்லது. அல்லது ஒரு ஐம்பது சதவீதம் கொடுத்த பிறகு உரிமையைக் கொடுங்கள். அப்பொழுதுதான் உண்மையாக அந்தக் குத்தகைதாரர் வாங்குவதற்கு வருகிறார் என்று எண்ணக்கூடும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இது புரட்சிகரமான சட்டமில்லை; பன்னிரண்டில் ஒரு மடங்கு கொடுத்து விட்டால் நிலத்தைக் கொடுத்து விடுவது என்பது புரட்சிகரமான திட்டமில்லை; ஆனால் 50 சதவீதம் கொடுத்து விட்டால், மகா புரட்சி என்று சொல்கிறார். அது என்ன புரட்சியோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இது ஒரு காகிதப் பூ சோஷலிசம். இதிலே எந்த விதமான சோஷலிசமும் இல்லை, முற்போக்கும் இல்லை. பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு தொகையைக் கட்டிவிட்டு பெயர் மாற்றிக்கொண்டால் அது சோஷலிசமாகிவிடாது.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, let me be frank about one fact. This is purely a tenant oriented Bill.

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பிராங்காகப் பேசியதற்கு நன்றி, வரவேற்கிறேன். இவ்வளவு தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில நிமிஷங்களுக்கு முன்புதான் நிலச்சுவான் தார்கள் 50 சதவீதத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், மீதியுள்ள 50 சதவீதத்தை, பணம் கொடுக்காவிட்டால், டிக்கரி செய்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. சஸ்வரமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி ஒரு புரட்சிகரமான சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதைப் புரட்சிகரமான சட்டம் என்று சொல்லக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவர் அப்படிச் சொல்கிறார். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் பொறுத்து அல்லது மூன்று ஆண்டுகள்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

183

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பொறுத்து அல்லது 1976 தேர்தலுக்குப் பின், காலத்தின் வேகத்தையொட்டி இன்னும் வேகமாக மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமிருக்கலாம். அப்படி அவசியம் ஏற்படக்கூடிய காலத்தில் வரலாம், வருவதற்காக யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், வரக்கூடும், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று. காம்ப்ன்சேஷன் கேட்கக்கூடாது என்று சட்டம் போட வாய்ப்பு வரும். இதெல்லாம் வராது என்ற நம்பிக்கையில்லை, எதிர்பார்க்கின்றவைகள் தான். இதெல்லாம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது, எதிர்நோக்கிக் கொண்டே இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடத் தேவையில்லை.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடியவைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால், நீங்கள் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு படியும் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். 25 ஆண்டுக்காலமாக நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எவ்வளவோ நாம் செய்து வந்து.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நாங்கள் எடுத்து வைக்கின்ற படி உறுதியானது மட்டுமல்ல, உன்னதமான படியுமாகும்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, நேரக்கம் உன்னதமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதிலே செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் உண்மையாக யாருக்கு என்று பேரடுகிறோமோ, யார் பயன் பெற வேண்டுமோ அவர்களுக்கு உகந்ததாக இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு அவசரமான முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் காரணம் அரசியல் நோக்கமே தவிர, உண்மையிலே அந்த விவசாயி, அந்தக் குத்தகைதாரர் பயன் பெற வேண்டும் என்பதல்ல என்று நிச்சயமாக, உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம், வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதைச் சரியாக ஆராய்ந்து அதனாலே பாதிக்கப்படக்கூடிய எல்லாத் தரப்பு மக்களையும் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் இதுவரையில் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இந்த அவசர கோலத்தில் இந்தச் சட்டத்தை செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த அம்சத்தையும் நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆகவே எங்களுடைய திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் பயன், உன்னதமான பயன் யாருக்குப் போகவிருக்கிறதோ அவர்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் அமையப் பெறவில்லை. எங்களுடைய ரிசர்வேஷனை, இந்தச் சட்டத்தால் வரக்கூடிய பாதகங்களை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறாமலிருக்க முடியாது. நான்கு

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

[1973 ஏப்ரல் 3]

லட்சம் குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். நாம் இதை இப்பொழுதே சரி செய்யாவிட்டால், நான்கு லட்சம் குத்தகைதாரர்களை ஏமாற்றக்கூடிய சட்டமாக இது இருக்கும். அதனால் வரக்கூடிய குழப்பங்கள், பின் விளைவுகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்ற எச்சரிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பி.ப.

5-30

* THIRU A. R. DAMODARAN : Hon. Chairman, Sir, this Bill will have very far-reaching effects on concepts of property, concepts of compensation and concepts in the land-tenurial system and it is for this reason that I rise to support the demand made by the hon. Members that it would have been better if this had been considered by a Select Committee, not with the intention of watering down the Government's avowed objective of giving land to the tiller but to see that in achieving this object, no unnecessary hardship is caused either to the small landowner or to the tenant who is at present tilling the soil. Sir, in bringing forward a Bill of this kind, I would have been happy if the Hon. Minister had been able to give us some details, some statistics as to how exactly this Bill is going to operate when it is brought into force. For example, Sir, since Members have made the charge that there are over 390,000 tenants cultivating 590,000 acres as per the tenancy rights records, I would like to know whether the Hon. Minister will be able to tell us how many small landowners owning less than five standard acres will take action to evict tenants from their present occupation of the land. The Hon. Minister did not give us any figures when Thiru G. Swaminathan said that over 2 lakhs of small landowners are likely to take action to evict almost 2 lakhs of tenants and occupy that portion as has been guaranteed by this Bill. I am sure that everybody will agree that this was not the main objective of this Bill. The whole trouble is : In all our Land Ceiling Acts and in various measures that we have been bringing forward in our country for the past twenty-five years, we have not got the necessary statistics and that is why whenever the Ministers have moved such far-reaching measures, they have always promised something which, unfortunately, has not materialised when the Bill is actually

1973 ஏப்ரல் 5]

[Thiru A. R. Damodaran]

brought into effect. The declarations we have been consistently making in this House for the last five years have made the landowners realise that the ownership of land is a wasting asset in our country. I say it is a wasting asset, not because it is immoral or evil to hold the land, and I do not think anybody will say that it is immoral or evil. Although some who have extreme views may express the view that land ownership is in itself bad and that all lands should belong to the tillers, others have argued also that if this concept of land belonging to the tiller is accepted, it would have far-reaching effects on those who work in factories, who work in mills, who work in houses and who work in shops. I shall not go into the merits of that argument, because, as I said, I fully support the idea of the Government handing over the lands to the tenants. But, what I am in total disagreement is the manner in which the Government seek to achieve this objective. As my hon. Friend Thiru Swaminathan said, when land is acquired in Madras for the State Housing Board, say, for about 25 acres of land, compensation at the rate of Rs. 50,000 per acre is paid and the man receives the entire amount in one lumpsum. When my hon. Friend, the Minister for Transport, brought forth his revolutionary Bill to nationalise Road Transport, one of the clauses contained in that Act was that the first instalment of Rs. 10,000 would be paid in one lumpsum to the transport-owner as compensation for the buses taken over and that the balance amount would be paid as per the agreement between the transport-owner and the Government and if no agreement was possible, in a certain manner which was defined, that is, partly in cash and partly in bonds. Sir, in this Bill, although the objective of handing over the land to the tiller of the soil is an unexceptionable objective, I must confess that the Government have been absolutely merciless in so far as the small landowner is concerned. Let us take the specific case of a man owning 5 to 6 standard acres. If he has given 3 or 4 standard acres on lease, he is told that in 12 years' time, he will be paid the value of the land that will be taken over by the tenant. It really means that if a tenant pays the rent for 12 years from today, then the land that he is tilling will become his own. It also implies that every year this

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1973 ஏப்ரல் 3]

small landowner who is himself owning 4 or 5 standard acres of land will have to walk to numerous Revenue authorities, the Authorised Officer, the Deputy Tahsildar and the Tahsildar, and you want this small landowner to become a confirmed litigant and to go to Court every year to collect the amount that is rightfully his share. People may say that the ownership of land is in itself bad. I am not prepared to accept that. For decades, Sir, our forefathers were under the impression that land was a good asset and that if a person makes provision for his children by purchasing a few acres of land in a village, he would be making a very good gift to his children. Unfortunately, that legacy does not exist today. In my opinion, it is a sin for any father to give any land to his children, because he will be bequeathing not only wealth but innumerable problems. When such is the case and when the Hon. the Chief Minister, in his Budget statement, remarked that he was going to bring forth a Bill that would result in land belonging to the tiller, he connected that statement with another statement, namely, that he was also thinking of a Tenants Finance Corporation which would finance money for the purchase of such lands. I was reading only the other day, Sir, how the Gujarat Land Development Bank had already authorised its officials to advance money for the purchase of land. I do not know why the Hon. the Minister for Co-operation who has been assured of 78 or 80 crores of rupees during the year by way of various loans to Co-operative institutions has not been active in this regard and has not sought to organise a Tenants Finance Corporation. When he has organised so many Corporations for the growth of mushroom, pine apple, coconuts, banana, etc., it would have been helpful if a Tenants Finance Corporation had been organised. Not only that. Much of the feeling generated by this Bill, much of the agony and much of the anxiety which the small landowners have would have been mitigated to a considerable extent, if the Hon. Minister had merely stated that as per the Land Ceiling Act, such land would vest in the Government and the landowner would get his compensation either in cash or in bonds redeemable within 5 or 6 years. The Government are evading the responsibility of collecting the dues from the tenants. If even the powerful Government, having such a majority

1973 ஏப்ரல் 3]

[Thiru A. R. Damodaran]

representation in the Legislature, feel they cannot collect the money due from 200 thousand tenants in Tamil Nadu, I am afraid it is something that we cannot swallow so readily. I, therefore, feel very strongly indeed and that is why we wanted a Select Committee. Not that we wanted to prevent the tillers from becoming the owners of the soil but we wanted that justice should be done to thousands of small landowners who were now being forced to sell their lands by an enforced sale and who were also being asked to collect the money in 12 years' time. Sir, in the fixation of purchase value, certain criteria have been laid down, as so many multiples of fair rent.

In the case of religious institutions and charitable endowments, Sir, only 5 months ago, the Hon. Minister brought forth a Bill in which he excluded lands belonging to religious institutions as not coming within the purview of the Land Reforms Amendment Act. Today, there is no doubt this is a very revolutionary measure, in so far as religious institutions, charitable endowments and Mutts are concerned. I am afraid, in spite of the 24th and 25th Amendments to the Constitution. Since freedom of worship has been guaranteed, this particular Bill, although it may come within the purview of agrarian reform, makes serious inroads into the rights and privileges of religious and charitable institutions. Yesterday, the Hon. Minister was pleased to give certain figures regarding the lands owned by the temples, by Muslim Trusts and by Christian Trusts, and the number of tenants who would be benefited if the lands belonging to the temples were taken over by the tenants. Sir, I am one of those who really believe that temples and other charitable institutions are no longer in a position to get rent from the tenants, especially in view of the various Bills that have been brought forth by this Government in the past, particularly the Bill stating that if a tenant paid one year's rent, he would be exempted from payment of all arrears of rent. This has introduced an atmosphere or feeling amongst the tenants that if they are able to delay paying rent, then the Government would come forth with some measure which would enable them to escape from the obligation of payment. While I do not state that all these lands must permanently remain with these institutions—I do not think it is either desirable

பி.ப.
5-40

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1973 ஏப்ரல் 3]

or even proper—I must state that in so far as the compensation for such lands is concerned, the market value must be given to such institutions, because in a period of inflation they will not be able to maintain the huge institutions which have to be maintained from current incomes. I believe that in so far as religious institutions and religious and charitable trusts are concerned, the Government must make up their mind, to be more liberal because they are conferring a big right on the tenant. I know it as a landowner and for the past three or four years, I have been selling my lands with all dispatch and I know how happy the tenants are to purchase them at an agreed price without the agency of a Bill of this kind and without the agency of the Government. Most of the landowners who have some foresight have started selling their lands. But the poor man who is being caught to-day is the person who is owning about 5 acres and who is unable to sell the land for some reason or other. I, therefore, fully agree with the view that for the small landowner, it is imperative, absolutely imperative, that a Tenants Finance Corporation should be set up and that funds are obtained for purchase of lands by tenants. Enormous funds are available and since this is a measure which will ensure social justice, the cost of ensuring social justice must be borne as much by the Government as by the small landowner or by the tenant concerned.

Reference was made to agricultural land in urban areas. My hon. Friend Thiru Isvarmurti mentioned it. He did not quote any illustration and I wish, with your permission, to quote a specific illustration concerning Cuddalore. Five years ago when I was the trustee of the Pataleswarar temple, I asked the Executive Officer to prepare certain details regarding the acreage of agricultural lands owned by the temple, the tenants who were occupying those lands and the annual rents that were being paid either in the form of paddy or in cash to the temple. I found that out of 8 acres of first class agricultural land, the total annual lease amount that was collected was less than Rs. 2,000, that even this sum of Rs. 2,000 had not been collected for the past three or four years and that the tenants were in arrears to the extent of three or four instalments. Sir, I put up a proposal which was accepted by the Hindu Religious and Charitable Endowments Department

1973 ஏப்ரல் 3]

[Thiru A. R. Damodaran]

for sale of the lands. Out of this 8 acres, we sold 2 acres 45 cents for Rs. 2,75,000 in public auction. The balance of 3 to 4 acres of land is still left adjoining these lands. These lands are now classified as agricultural lands and they are being cultivated by certain tenants and they have not paid their lease amounts for the past three or four years. Under this Bill, the value of the agricultural land is 12 times the fair rent and the fair rent of those lands will be anywhere between 200 to 300 rupees per acre. The value of those lands will be fixed somewhere between Rs. 2,400 to Rs. 3,600 per acre. If the tenant pays the first instalment of Rs. 300, he comes into the ownership of one acre of land which today anyone will be prepared to buy for Rs. 60,000. What does the Hon. Minister consider this to be? Is this a measure of social justice? Are we encouraging a new gang of speculators? Should we not at least stipulate that a tenant who purchases this land must not sell it for 10 years and should put it to agricultural use? Should we not at least say that until all the instalments are paid, this land should not be sold, mortgaged or in any other way done away with? It is only because we wanted to investigate all matters and make suggestions to the Minister that we were hoping that a Select Committee would be set up. Unfortunately, the pressure, possibly from the Opposition parties and possibly from the Members of the ruling party itself, has resulted in their rushing through the Bill in such record time, because always if you give time to think and consider the provisions in detail, some details will come to light which may not be entirely convenient to the Government. Therefore, this is the problem that is likely to arise in every urban area. In Municipalities like Thanjavur, Tirunelveli, Tiruchirappalli and Madurai you are going to sell agricultural land at Rs. 3,000 or Rs. 4,000 per acre and the very same lands could be sold later at more than Rs. 50,000 or Rs. 60,000 per acre. It is so late that even if we give amendments they are not likely to be accepted. That is why we wanted a Select Committee.

May I refer to another point? It has been stated that if the tenant pays the first instalment, then he will receive the right of ownership of the land. Very well, Sir. The second, the third and the subsequent instalments will be treated as the first charge

[Thiru A. R. Damodaran]

[1973 ஏப்ரல் 3]

பி.ப.
5-50

on the land, excepting for the Government dues. Then, how are we going to benefit the tenant by this Bill? When, after the payment of the first instalment, the tenant who has become the owner of the land wants to go to the Land Development Bank to borrow money from the Bank, what sort of security will he give to the Bank? He has paid only one instalment and there are 11 more instalments to be paid. Will the Land Development Bank give him money? If they give money, will it be treated as the first charge on the property or will the instalments due to the owner be treated as first charge? These are all the complicated questions that arise and that is why I have said that this method of paying in instalments will give rise to many problems and will ultimately mean that after receiving 2 or 3 instalments which may itself take 4 to 5 years, the poor landowner will give up in despair and ultimately the tenant will become the owner of land without paying any more to the owner. When we want justice to be done, it should be done both to the small landowner and to the tenant. This may be a tenant-oriented legislation. At the same time, we have accepted the principle that some amount of compensation or some value should be paid. That is why we are very strongly of the opinion that the Government are evading their responsibility by shoving their responsibility on to the tenants to pay to the landowner, while trying to do their duty as they rightfully should. I have also given notice of certain amendments and I shall explain those amendments when we take up the Bill for clause-by-clause consideration. I would only like to state that the provision that has been made in this Bill that the land should go to the tiller is a desirable thing and I am prepared to accept it. But the provision that has been made that the owner should recover the price in 12 annual instalments is absolutely discriminatory and absolutely one-sided and extremely harsh and merciless in so far as the small landowners are concerned. Thank you, Sir.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, குத்தகைதாரர் உரிமைச் சட்டத்தின் பேரிலே பேசுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். குத்தகைதாரர் உரிமைச் சட்டத்தை, முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பிலே நான் ஆதரிக்கின்றேன். இந்தச் சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே புரட்சி ஒன்றுமில்லையென்று

தமிழ்தாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

191

1973 ஏப்ரல் 3] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலே, இது சமுதாயத்தில் பெரும் மாற்றத்தை உருவாக்குகிற சட்டம். இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள் வெறி பிடித்து ஆதரிப்பார்கள். அதேபோன்று இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள் வெறி பிடித்து எதிர்ப்பார்கள். எனவே பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய சட்டமாக இது அமைந்ததன் காரணமாக, இதை ஒரு புரட்சிகரமான சட்டமென்று குறிப்பிடுவதிலே பொருத்தமிருக்கிற தென்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது உழப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவான சட்டமென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் கருத்து இன்றைக்கு எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டாலும், 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடிகள் நாயகம் வெளியிட்ட கருத்தாகும். இந்தக் கருத்தை அமல்படுத்த முயலக் கூடிய முயற்சியை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன். இந்தச் சட்டத்தை, கருத்தின் அடிப்படையிலே, எல்லோரும் ஆதரித்துப் பாராட்டக்கூடியதாக இருந்தாலும், சில திருத்தங்கள் அவசியமென்று சொல்லப்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சட்டத்தை இங்கே பிரேரேபித்துப் பேசியபோது சொன்னார்கள். ஏனைய மாநிலங்களிலும் இது போன்ற சட்டங்களிருந்தாலும், இந்தச் சட்டம் இந்த மாநிலத்தில் முறைப்படி உருவாக்கப்பட்டு, பிரேரேபிக்கப் படுகிறதென்று பெருமனதுடன் சொன்னார்கள். உண்மை தான். கேரளாவில் இருக்கக்கூடிய இதே போன்ற சட்டத்தில்—நான் படிக்கவில்லை—உள்ள சில ஷரத்துக்களை என்னிடம் சொன்னார்கள். அது சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆகவே இங்கு வந்துள்ள சட்டம், அதை விடச் சிறந்த சட்டமென்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். நண்பர் திரு. அறிவுமகன் அவர்கள் கேட்டார்கள், “இந்தச் சட்டத்தில் உங்களுடைய நிலை என்ன?” என்று. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் சில திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஆதரவை, முழு ஆதரவாக அளிக்க முடியவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். socialistic pattern of society — ‘சமதர்ம சமுதாயம்’ எங்கள் குறிக்கோள் என்று சொல்வது Fashion ஆகப் போய் விட்டது. இந்தச் சட்டம் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் அடிப்படையில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்திலேயுள்ள சில ஓட்டைகள், குறைகள், அந்த நோக்கத்தை ஈடுநிறுவுவதிலே சரியாக இயங்க முடியாத நிலையை உருவாக்குகின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபற்றி, நேற்று தலைவர்களுடைய கூட்டத்தில் விவாதிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். நானும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டேன்.

192 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1973 ஏப்ரல் 3]

இந்தச் சபையில் உள்ள சில தலைவர்களும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கு சென்று, என்னுடைய கருத்துக்களைப் பேசும்போது, இந்தச் சட்டத்தை முழுக்க முழுக்க எதிர்த்துப் பேசினேன். நான் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டேன். அதிலுள்ள சில ஷரத்துக்களை எதிர்க்கக்கூடிய நிலையில், எதிர்த்துப் பேசக்கூடிய நிலையில், பேசினேன். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த எதிர்ப்பை வாபஸ் வாங்கக்கூடிய நிலையில் பேசுகிறேன். காரணம், நான் அங்கே பேசியபோது, என்னுடன் இருந்த தலைவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே பேசியபோது, மத ஸ்தாபனங்களுக்கு 10 ஏக்கர்கள் ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். அந்தக் கருத்து, அப்போது, அந்த இடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இன்று காலை பேரவையில் நடந்த விவாதத்தில் நானும் இருந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். அங்கே என்னுடைய கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மத ஸ்தாபனங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு 10 ஏக்கர் விதி விலக்கு உண்டு என்ற அறிவிப்பை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்டு நான் பூரிப்பு அடைந்தேன். அதற்காக மனமார்ந்த நன்றியை, என் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் சார்பாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நான் சொன்ன மற்றொரு கருத்து, 5 ஏக்கருக்குக் கீழ் வைத்திருக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால் அந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலைமையைக் காண்கிறேன். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுதான் நியாயமென்று இப்போதும் சொல்கிறேன். இன்றைக்குச் சட்டம் வருகிறது. அது நிரந்தரச் சட்டமாக இஸ்லாமல், பிள்ளல், சிறிது காலத்திற்குப் பிறகாவது, அரசாங்கத்தின் மூலம் ஏதாவது திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலத்தையும் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையுள்ளது. ஒரு ஏழைக்கு அந்த ஒரு ஏக்கரில் தான் சர்வமும் அடங்கியிருக்கிறது. வேறு எந்த வருவாயும் இல்லை. ஒரு ஏக்கர் வருவாயில் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டும், குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஒரு ஏக்கரைக் கூடப் பிரித்து, விவசாயிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. இந்த அம்சம் நியாயத்திற்குப் புறம்பானதென்று உணர்கிறேன். சமதர்ம சமுதாயம் என்றால், பணக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கி ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து, கிழே உள்ளவனை மேலே உயர்த்தி, மேலே உள்ளவனைக் கீழே இறக்கி; சமநிலையாக்குவதாகும். ஒரு ஏக்கர் உள்ளவனுக்கு,

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை).
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

193

1973 ஏப்ரல் 3] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

வருஷத்திற்கு 250 ரூபாய்தான் கிடைக்குமென்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு வருஷத்தில் 250 ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து, பாதியைப் பிரித்து, 125 ரூபாயில் வருஷம் பூராவும் குடும்பம் நடத்துவது என்பது நியாயமா? சாகுபடியாளன் ஒரு ஏக்கரில் பாதியை வாங்கிக்கொள்கிறான். இதேபோன்று பல இடங்களில் அந்தச் சாகுபடியாளன் வேலை செய்கிறான். எனவே அங்கே வேறு பங்கு, இங்கே வேறு பங்கு என்று 5 ஏக்கர்களுக்கு உரிமையாளனாக ஆகிவிடுகிறான். ஒரு ஏக்கருக்குச் சொந்தமான ஏழையை, தன்னுடைய நிலத்தில் பாதியைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதி நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு குடும்பம் நடத்து என்றால், அவன் பிச்சை எடுத்துத்தான் குடும்பம் நடத்த வேண்டும். வெவ்வேறு இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயி, பாம ஏழையினிடத்திலிருந்து $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வாங்கிக்கொண்டு, மற்ற இடங்களிலும் பங்கு வாங்கிக்கொண்டு, 5 ஏக்கருக்கு உரிமையாளனாக ஆகிறான். ஆனால் இவனுக்கு $\frac{1}{2}$ ஏக்கர்தான். இது நியாயமற்ற நிலை. இந்த நிலையை மாற்றித்தான் ஆக வேண்டும். விவசாயச் சாகுபடியாளனுக்கு, குறைந்த பட்சம் 5 ஏக்கர் கிடைத்ததுபோல், ஏழை ஜனங்கள், குறைந்த பட்சமாக 5 ஏக்கருக்கு உரிமை பெற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கான திருத்தம் இன்றில்லாவிட்டாலும், நாளை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நாளைபென்றால், நாளைக்கே அல்ல, மறு வருஷத்தில். ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு

In— future

அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, உழவனுக்கு நிலம் சொந்தமென்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் அமைகிறது. சாகுபடியாளர்கள் ஒவ்வொரு வரும் உழபவர்களா? எத்தனையோ சாகுபடியாளர்களை எனக்குத் தெரியும். பெரிய அளவுக்கு சாகுபடியாளர்கள், கிழே ஆள் வைத்து வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தில் கால்கூட வைக்காமல், 35 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் அவர்களுடைய சாகுபடியில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. நியாயமாக உழபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்றால், சாகுபடியாளர்கள் நிலத்தில் யார் யார் வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாகுபடியாளர்களுக்கு நிலமென்ற நிலையை உருவாக்கி விட்டோம். இந்த அடிப்படையிலே உழபவனுக்கு நிலம் வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். சொந்தச் சாகுபடி செய்பவர்களிடம், பலர் வேலைசெய்கிறார்கள். அவர்களும் உழவர்கள்தான். குத்தகைதாரர்களுக்கு உழைக்காமலே கிடைக்கக்கூடிய நிலை வந்தால், தனியாரிடத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

உழவர்களுக்கும் நியாயமான நிலையைக் கொடுக்க வேண்டும். குத்தகைதாரர்களாக இல்லாவிட்டாலும், தனியாரிடத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, உழுவவனுக்கு நிலம் சொந்தமென்ற கருத்து, உலகம் பாராட்டக்கூடிய கருத்தாக அமையும். அப்பொழுதுதான் அது நியாயமான சட்டமாக அமையும். அந்த நிலைமையில் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, சொந்தச் சாகுபடி செய்பவர்களிடத்தில் வேலை பார்த்து வரக்கூடியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் வகையில் அந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6-00 பி. ப. மற்றொன்று, அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய காம்பென்சேஷன் பற்றியது. காம்பென்சேஷன் 12 தவணைகளிலே கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆரம்பத்திலேகூட நான் சொன்னேன், அதாவது உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஒரு பரம ஏழை ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் நடத்தக்கூடியவனாக இருக்கின்றான் என்றால், அவன் அதில் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் கொடுத்துவிட்டால், அந்த $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நிலத்திற்குரிய கிரயத்தை 12 ஆண்டுகள் தவணைகளிலே வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. ஆக அதை வாங்கினால் என்ன, வாங்காமல் இருந்தாலும் என்ன பலன்? அதிகமான ஏக்கர் நிலம் விடுபவர்களுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், 5 ஏக்கருக்குள் உள்ளவர்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய நிலங்களுக்காவது, அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு உடனடியாக அந்தத் தொகை போய்ச் சேரக்கூடிய முறையில்—முழுத் தொகை—வகை செய்ய வேண்டும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நிதி உதவிக் கழகம் என்று பட்டெட் ஸ்பீச்சிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆக்டிலே அந்தப் பெயரைக் கூடக் காணோம். அந்த நிதி உதவிக் கழகத்தின் மூலமாக இந்த நிலங்களுக்கான தொகைகள் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், அது நியாயமாக அமையும் என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மத ஸ்தாபனங்களுக்கு 100 ஏக்கர்கள் வரையில் விதி விலக்குக் கொடுத்த ஒரு நல்ல செய்கைக்காக எங்கள் சமுதாயத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நிலத்தை உழுகின்றவர்கள், நிலத்தை விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கின்ற உரிமையை வழங்குகின்ற இந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்றது. அரசினுடைய நல்ல நோக்கத்தை, நல்லெண்ணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அண்மைக் காலமாகவே நம்முடைய நாட்டில் உள்ள நிலவுடைமை

1973 ஏப்ரல் 3] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

யாளர்களுக்கும், நிலத்தை உழுவவர்களுக்கும் இடையே நல்ல சுமுகமான உறவு இல்லை. அதனாலே அடிக்கடி மனக்கசப்புகள் ஏற்படுவதும், பாக்கிகள் ஏற்படுவதும் தவிர்க்க முடியாதனவாகிப் பல்வேறு சிக்கல்கள் உருவாகி வந்துள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில் இப்படி ஒரு சட்டத்தைச் செய்வதன் மூலம் அதற்கு ஒரு விடிவு காலம் காணலாமா என்று அரசு எண்ணுவதையும், அதனுடைய நல்லெண்ணத்தையும் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த வகையில் அரசினுடைய நல்ல நோக்கத்தை வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் புரட்சிகரமான சட்டம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். புரட்சியும், புரட்சிகரமாக வளருகின்ற சமுதாயத்திலே மாறுதலும் தவிர்க்க முடியாதவை என்பதிலே நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. அங்ஙனம் காலத்தில் மாறுதல் ஏற்படுகிறபோது, இரண்டு தரப்பிலும் மனக்கசப்புகள் ஏற்படாமலும், அடிக்கடி வழக்கு மன்றங்களுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமலும், வழக்கறிஞர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலும் சிக்கல்கள் இல்லாதவாறு அந்தச் சட்டங்களைச் செய்வதென்பது சமுதாயத்திற்கு மிக அவசியமானதாக இருக்கின்றது. கிராம மட்டங்களிலே நில உடைமையாளர்களும், நிலத்தை வாங்குகின்றவர்களும் அதாவது உழுவவர்களுக்கும் இடையே மனக்கசப்புகள் தொடர்ந்து வளரும்படியாக சட்டங்களுடைய விதிகள் அமையுமானால், அத்தனாலே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே மன உறவுகளும், மனிதாபிமானமும் கூட கெடுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். அவைகளையெல்லாம் நம்முடைய அரசு கவனத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். திருவள்ளூர் சொன்ன “நன்றூற்றலுள்ளும் தவறண்டு” என்ற அறிவுரைப்படி போல், நல்லதைச் செய்கின்றபோது, அரசு தன்னுடைய நல்லெண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறே, அவைகளிலே சிக்கல்கள் இல்லாமல் இரண்டு தரப்பினரையும் பொறுத்த வரையில் அரசைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வலிமையற்றவர்கள் என்பதனால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதிலே இரண்டுபட்ட கருத்துக்கு இடமிருக்காது. அதே நேரத்தில் வலிமை உடையவர்களாக இருப்பவர்களை வலிமையற்றவர்களாக ஆக்கி விடுவதனாலே, அவர்களை மீண்டும் கை தாக்கி விடுவதற்காக புதிய சட்டங்கள் செய்யவேண்டிய சிக்கல்கள் வராமல் அணுகுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அண்மையிலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பூம்புகாருக்குச் சென்று கலைக்கூடத்தைப் பற்றியெல்லாம் ஆய்வுசெய்து வந்திருக்கின்றார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் படித்தபோது அதிலே ஒரு வார்த்தை நினைவுக்கு வந்தது. கோவலனை இளங்கோவடிகள் ‘கருணை மறவ’ என்று

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

பாராட்டுகின்றார். ஒரு மதம் பிடித்த யானை, வெறிபிடித்து வருகிறபோது, அதாவது மணிமேகலையினுடைய பிறந்தநாள் விழாவிற்குக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, பரிசில் வாங்க ஒரு ஏழை அந்தணர், பார்ப்பணர், வயது முதிர்ந்தவர் வந்தார். அந்த யானை அவரைப் பிடித்துத் தூக்கிவிட்டது. கோவலன் பார்த்தான். அந்த முதிய பார்ப்பணரை விடுதலை செய்ய வேண்டும். யானையையும் கொல்லக்கூடாது, கோவலனும் சாகக்கூடாது. ஆக இந்த மூன்று பேரையும் பாதுகாக்கின்ற அளவில் அந்தக் கோவலன் யானையினுடைய மத்தகத்திற்குள்ளே பாய்ந்து அந்த முதிய பார்ப்பணரை விடுதலை செய்து, யானையையும் கொல்லாது, தன்னையும் சாகடித்துக் கொள்ளாமல் இருந்தான் என்பதனாலே, அதிலே மறத்தன்மை இருந்தது, அதே நேரத்தில் கருணையும் இருந்தது, எனவே 'கருணை மறவ' என்று வாழ்த்தினார்கள்.

அதைப் போலவே இந்த நிலச்சுவான்தார்களிடத்திலே அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற உழவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முயற்சியிலே நிலச்சுவான்தார்கள் நசித்துப்போகாமலும், இந்த இரண்டுக்கும் இடையே இருக்கின்ற சமூகாய அமைப்பு சிதையாமலும் இருக்க எப்படிச் செய்யலாம் என்பதை நம்முடைய திறமை மிக்க வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்த மதியோடு சிந்தித்து அவைகளால் ஏற்படவிருக்கின்ற விளைவுகளை, சிக்கல்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விலையை வாங்கிக் கொள்வது என்பது தனி மனிதருக்கு எவ்வளவு சிரமமோ அதைவிட அதிக சிரமம் இந்தத் திருக்கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில், என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. விலை நிர்ணயம் என்னும்போது, வருகின்ற வருவாயே நியாயமான விலையாக, குத்தகை விலையே நிர்ணயமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 12 ஆண்டுகள் கழித்து நம்முடைய திருக்கோயில்கள் நிலைமை என்னவாகும் என்பதைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்கக் கூட பயங்கரமாக இருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டினுடைய ஒப்பற்ற கலைச் செல்வங்கள், ஒப்பற்ற வரலாற்றுச் செல்வங்களாக இருக்கின்றன. ஒருக்கால் அரசு தீவிரமாக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால், எனக்குக்கூட ஆட்சேபணையில்லை. அவைகளை இந்து சமூகத்தினுடைய பொது உடைமையாக ஆக்கி, அந்த உழுபவர்களை அவற்றிலேயிருந்து பிரிக்க முடியாத உறுப்பினராக அங்கத்தினராக ஆக்கி, அவர்களுக்கு அதிலே ஒரு 'இன்ட்ரஸ்ட்', 'பர்சனல் ரைட்' ஆக ஆக்கிக் கொடுத்து, அவைகள் சிதைந்துபோகாமல் இருக்க அந்தப் பெரிய திருக்கோயில்களையும், அதைச் சார்ந்த உழவர்களையும் கூட்டுக் குடும்பமாக ஆக்குவதிலேகூட எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. அவைகளை தனி ஒரு உழவருடைய உடைமையாகக் கருதக்கூடாது. அது ஒரு நிறுவனமாக

1973 ஏப்ரல் 3] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

ஆகிவிட்டது. அரசு எப்படி பொதுமையானதோ அதேபோல் இந்த நிறுவனங்களின் நிலங்கள் சமுதாயத்தினுடைய மையக் கேந்திரங்களாக இருப்பதால், அவற்றிலும் வரலாற்றுப்போக்கில் மிகப்பெரிய விளைவுகள் ஏற்பட முடியும். சென்ற 2, 3 அல்லது 15 ஆண்டுகளில் இந்து அறநிலைய ஆட்சித் துறை அறிக்கையைப் பார்த்தால், அரசு எடுத்துக்கொள்கின்ற அத்துணை முற்போக்குத் திட்டங்களுக்கும், கோடிக்கணக்கில் இந்த நிறுவனங்கள் பணத்தினை வழங்கியிருக்கின்றன. பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்றால், கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம் என்றால், அந்த நிறுவனங்கள் வாரி வழங்குவதைப் போல், வேறு யாரும் வழங்கவில்லை என்பது தெளிவு. எனவே அவைகளை அரசினுடைய கஜானா என்று சொல்வதற்கு பதிலாக வேறு ஒரு பெயரில் ஒரு கஜானா என்று பொருளே தவிர அவைகளை தனி உடைமைபோல் கருத முடியாமல் இருக்கின்றது. அவைகளுக்கு வேறு ஏதாவது அமைப்பில் அங்கே உழக்கின்ற உழவனுக்கு பாதுகாப்புத் தேவை என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது. பாதுகாக்கின்ற போதே, அந்த உழவனை நிறுவனத்தோடு இணைத்து கூட்டு அமைப்பாக, அவனைப் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக, உறுப்பினனாக ஆக்கி, அந்த நிலத்திலே, அந்தக் கோயில்களுக்கு இருக்கின்ற பூரணத்துவமான உரிமையில் அந்த விவசாயிகளையும் பங்குதாரராக ஆக்கி, ஏதாவது புதிய பார்வையில் அந்த நிறுவனங்களின் அமைப்பு சிதையாமல், அந்தப் பாரம்பரியம் நிலைப்பதற்குரிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியமானது. இப்போதுள்ள நிலைமை ஒரு ஆண்டுக்குரிய வருவாயைத்தான் 12 ஆண்டுகளில் தரப்போகிறது. 12 ஆண்டுகளிலேகூட முதல் ஆண்டு தந்து விட்டால், நிலம் அவனுக்கு உடமையாகிவிடுகிறது. கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில், அவ்வளவு சுலபமாக வசூல் செய்ய முடியாதென்பது நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. 4 ஆண்டு களுடைய பாக்கியை வஜா செய்த போது மிகுதியாக பாதிக்கப்பட்டது நம்முடைய திருக்கோயில்கள்தாம். இதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே, நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். காரணம் என்னவென்றால் ஏற்கெனவே திருக்கோயில்களுக்கு சுயேச்சையான அதிகாரம் கிடையாது. இறை பணியாளர்கள், அறங்காவலர்கள், அப்புகழம் இந்து அறநிலைய ஆணையர்களிடத்திலே அனுமதி வாங்கித்தான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். பல்வேறு விதமான சம்பிரதாயச் சடங்குகள் இருப்பதால், அவைகள் உடனடியாக தங்களுடைய உடைமைகளைப் பாதுகாத்துக்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வரங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

கொள்ளவோ. அல்லது வேறு வாய்ப்புகளோ இல்லாமல் இருக்கின்றன. எனவே இந்தத் திருக்கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில், அறநிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை சரியாக இல்லை. திருவிழா நடத்துவது ஒரு புறம் இருக்கட்டும், பூசைகள் செய்வது அப்புறம் இருக்கட்டும், இந்த மதுரைப் பெருங்கோயில், தஞ்சைப் பெருங்கோயில் போன்றவைகளிலெல்லாம் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை சரியாக இல்லை. நான் இப்போது இரண்டு மூன்று கோயில்கள் பற்றிக்கூட புள்ளிவிவரம் போட்டுப்பார்த்தேன். ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கொடுத்தால்தான் இந்த வருமானம் வரும். இப்போது நமக்கு 12 ஆண்டும் சேர்த்தால் ரூ. 500 தான் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 46 ரூபாய். இங்கே பக்கத்திலே இருக்கின்ற கோவூர் என்ற ஊரில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 46 தான் குத்தகை வருகிறது. இதை நாம் 12 ஆண்டுக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் என்ன வரும்? அந்த ரூ. 46 வட்டி வருகிற ஒரு நிலையை விலையாக நிர்ணயித்தால்கூட ஆட்சேபணையிலே. அந்தமாதிரி நிலைமைகளை அரசு நன்றாக எண்ணிப்பார்த்து, அந்த சமுதாய அமைப்பிலே பல்வேறு மாறுதல்களைச் செய்கின்றபோது, சிறப்பாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஒரு தவணைத் தொகை கொடுத்தபிறகு, அதை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அது தெளிவாக சட்டத்தில் இல்லை. கோர்ட்டுக்குப் போகலாம், எக்சிச்யூட் பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கின்றது. ஒரு தடவை பணம் கொடுத்த பிறகு, மறுதடவை நாம் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். அதற்கு முடியாமல் போனால், 3-வது தடவைக்கு கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். அப்படியே 4-வது தடவைக்கும் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மெளண்ட் ஒட்டி வழக்கைப் போடுவது, வக்கீல் பீசம் கொடுத்து கோர்ட்டுக்குப் போய் வருவது சாத்தியமல்ல. அரசு இன்னொன்றையும் கூட கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்போது பெரிய ஐமீன் களுக்கு சட்டம் செய்கின்றபோதெல்லாம் ரொம்பக் கருணையோடு சட்டம் செய்திருக்கின்றார்கள். நிறைய நிதி வசதியளித்து, அத்துடன் நிறையப் பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் வந்தும், கூடுமானவரையில் நிலவுடைமைப் பொறுப்பை இந்தக் கோயில்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது மத ஸ்தாபனங்களுக்கு இருப்பது ரொம்பக் குறைவு. அப்போது வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்புகள், உரிமைகள்கூட இல்லை. Estate Abolition Act அல்லது Minor Inam Abolition Act. -ஐ எடுத்துக்கொண்டால் கூட, அதிலெல்லாம் விதிகள் தாராளமாக இருக்கின்றன. அறநிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில், சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவைகள் நலியும் நிலைமைக்கு

1973 ஏப்ரல் 3] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

இன்றைக்கு ரொம்பக் கடுமையான சட்டங்கள் வருகின்றன. எல்லாப் பண்டங்
களின் விலையும் ஏறிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசுப்
பார்வையில் நிலத்தின் விலை வரவரக் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. 6-10
Minor Inam Abolition Act. பாஸ் செய்த போது, 20 பங்கு விலை என்று பி.ப.
அரசே நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆனால் இப்போது 12 பங்கு என்று அவர்கள்
அறிவித்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், நம்முடைய
திருக்கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில், அவற்றை இவைகள் மிகக் கடுமை
யாகப் பாதிக்கும். தெளிவாகச் சொல்லப்போனால், 1, 2 கோவில்களைத் தவிர
மற்றக் கோவில்களை தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவிடம் ஒப்படைப்பதைத்
தவிர, வேறு வழியில்லாமல் போகும். மதுரைக்கு, திருப்பரங்குன்றம் இருந்து
காப்பாற்றினால் தவிர வேறு வழியில்லை. திரு. தென்னரசு அவர்களும்
காவேரி மணியம் அவர்களும் திருப்பரங்குன்றத்தை மதுரையிலிருந்து பிரிக்க
வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திருப்பரங்குன்றத்தை
மதுரையிலிருந்து பிரித்துவிட்டால், சமயபுரத்தை ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து பிரித்து
விட்டால், இரண்டு கோவில்களை மட்டும் பாதுகாக்க முடியுமே தவிர வேறு
எந்தவிதமான வழிபாடு போன்றவைகள் செய்ய முடியாது. நான் மீண்டும்
வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். தனி உடைமைகளைப் போல நிறுவன
உடைமைகளைக் கருதாமல், நிறுவன உடைமைகளுக்கு நாம் வேறு விதமான
பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். உழவர்களுக்கு எவ்வளவு நல்ல
பாதுகாப்பு கொடுக்கலாமோ செய்யுங்கள். அவனை நிறுவனங்களோடு இணைத்து,
கூட்டுக் குடும்பங்களாக்கி, 'ஸ்டேட் பார்ம்' என்பது போல் அவனைப் பங்கு
தாரனாக்கி, கோவில்களையும் பங்குதாரர்களாக்கி, அவர்களுக்கு வேண்டிய
நலன்களைச் செய்யுங்கள். அதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க
முடியாது. உழவர்கள் சமுதாயத்தின் முதல்கூலம்புபோல இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் பாதுகாப்புக்குரிய அனைத்து விதிகளையும் நாம் எந்த வகையிலும்
மறுக்கத் தயாராயில்லை. அதே சமயத்தில் இன்னொரு புறத்தில் கூரையைப்
பிரித்து குளிர் காய்வதுபோல் ஒரு கம்பை வைத்து எரித்து குளிர்
காய்வதுபோல் ஆகிவிடக்கூடாது. கூரை என்பது சமுதாயத்தினுடைய
பாதுகாப்புக்குத் தேவை. குளிர் ரொம்ப அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, அதில்
ஒரு கம்பைப் பிரித்து நாம் குளிர்காய்ந்துவிட்டால், சமுதாயத்துக்கு காலப்
போக்கில் என்ன ஆகும் என்பதை ஆராய்ந்து இந்த நிறுவனங்களைப்
பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும்
என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். இந்தத் தடவை நம்முடைய அறநிலைய
அமைச்சர் அவர்கள் திருக்கோவில்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஊதிய

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் ஷட்பு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1973 ஏப்ரல் 3]

உயர்வெல்லாம் அளித்தார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு எந்த ஊதிய உயர்வைப் பற்றியும் கனவிலே நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. உடனடியாக ஆட்குறைப்புத் திட்டம் தீட்டுவதைத் தவிர . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களே இது மாதிரிச் சட்டம் வரும் என்று தெரிந்து சொன்னார்களா, தெரியாமல் சொன்னார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தெரிந்து தான் சொன்னேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து சொன்னேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்? காலைவிருந்து குறுகிய காலம் தான் இருந்தாலும்கூட, பல்வேறு திருத்தோவில்களின் விவரங்களை வாங்கிப் பார்த்ததில், நடைமுறைத் திட்டங்களில் குறைந்தது 30-லிருந்து 40 விழுக்காடு வருமே தவிர, அதிலே எத்தனிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. ஒருக்கால் தற்போது இவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். அவர்கள் பெருந்தன்மைக்கு நம்முடைய நன்றி, பாராட்டு. ஒரு நிலையை நினைத்துக்கொண்டு இந்த 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் சொன்னார். கிராமப் புறங்களில் 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்குள் இருக்கிற கோவில்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று பொருளே தவிர 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலங்களை எல்லா நிறுவனங்களும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது இதில் பெறப்படுகிற விதியல்ல. இன்னும் டெனிவாகச் சொல்லப் போனால், ஒரு இடத்தில் திரும்ப நிலங்களை சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்கிற ஒரு நிலச்சுவான்தார் 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அறநிலையங்கள் பொது டிராஸ்ட் சட்டத்தின்கீழ் 20 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த 20 ஏக்கரை ஒவ்வொரு நிறுவனமும் குறைந்த பட்சம் வைத்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு மேலேதான் இந்தச் சட்டம் அமுலாவது என்று சொன்னால், ஓரளவு அந்தக் கோவிலிலுள்ள படித்தாங்கள் போன்றவைகளுக்கு . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விளக்கம் சொல்லி விடுகிறேன். ஏற்கெனவே பேசும்பொழுது கூடச் சொன்னேன். 'பப்ளிக் டிராஸ்ட்' சட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு அறநிலையமும், *panchayat* -ம் 20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் சொந்தப் பயிருக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொந்தப் பயிருக்கு வைத்துக்கொள்ளும் நிலத்தைப்பற்றிப் பிரச்சினை இல்லை. அந்த நிலம் அப்படியே இருக்கிறது. இப்போது அதற்கு மேல் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தைப் பற்றித் தான் பிரச்சினை. அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கொடுப்பதைப்பற்றித் தான் பிரச்சினையே தவிர தாராளமாக வைத்துக்கொள்ளலாம். குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தைப் பற்றித் தான் பிரச்சினை. பெர்சனல் கல்டிவேஷன் சட்டத்தில் இருப்பது பற்றி ஆட்சேபணையில்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல நிறுவனங்கள் அந்த 20 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கட்டாயமாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனையைப் பின்பற்றவில்லை. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் என்னுடைய நிறுவனங்களில் கூட இந்த 20 ஏக்கரை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிபந்தனை வரும், சங்கடம் வரும் என்று எதிர்பார்க்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை ஏற்கெனவே சாகுபடிக்கு வைத்திருந்தாலும் வைத்தில் லாது போனாலும், அந்த நிறுவனங்களுக்குக் கொடுப்பது என்று இருந்தால் தான் நல்லது. ரேஷன் காலத்தில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கேள்விப்பட்ட செய்தி ஒரு மூர்த்திக்கு ஒரு திருமேனிக்கு ஒரு ஆளுடைய ரேஷன் என்று கொடுத்ததாக, நாம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைக்கிறபோழுது, பெரிய திருக்கோவில்களைப் பார்க்கிறபோழுது, அவைகள் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்தாலும், வைத்துக்கொள்ளாது போனாலும், அவைகளுக்கு உயர்ந்தபட்ச வரம்பு நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக்கிற பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல நிறுவனங்கள் அதை வைத்துக்கொண்டிருக்காது, கட்டுப்படியாகவில்லையென்ற காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு பல காரணங்களுக்காகவோ. பொதுவாக இந்த சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு விழிப்பான சமூகம். அதுவும் அறநிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு விழிப்பான சமூகம் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த வகையில் மற்ற மத ஸ்தாபனங்களைவிட இவர்கள் ரோம்ப பலனினப்பட்டவர்கள் என்பதை நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்ல. அதாவது தவறிப் போய் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமானாலும் 25 ஆண்டுக் காலமாக உங்களுடைய அறநிலையங்களின் சட்டத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற நிறுவனங்கள் மாற்று செய்வதற்குரிய வழிவகைகள் இருந்தது போல், இவர்களுக்கு வழிவகைகள் இல்லை. இப்படியெல்லாம் வரும் என்று பலர்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாற்று வகைகளைச் செய்திருப்பார்கள். ஆனால் இந்து சமய நிறுவனங்கள் அப்படி மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வழிவகையில்லாமல் ஏற்கெனவே சட்டத்தின் மூலம் மேலாதிக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை நாம் புரிந்துகொண்டு, இந்த 20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் பொது டிராஸ்டின்கீழ் வைத்திருக்கலாம் என்பதை நிபந்தனையின்றிச் செய்து, எல்லா நிறுவனங்களும் ஏற்கெனவே வைத்திருந்தாலும், வைத்து இல்லாது போனாலும் அவற்றை உடைமையாக்கிச் சாகுபடி செய்யலாம் என்பது போல் செய்வது ரொம்ப அவசியமானது. பிறகு 12 பங்கு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நான் திருத்தத்தை வற்புறுத்தத் தயாராக இல்லை. நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய வருமானத்தை விலையாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். 'Natural Justice' இயற்கை நியாயம் என்று சொல்லுகிறபோது, என்ன வருமானம் வருகிறதோ அந்த வருமானத்தைத் தரக்கூடிய மூலதனத்தைத் தான் அதனுடைய விலையென்று நிர்ணயிப்பது ஒரு இயற்கையான வழக்கு. ஒருக்கால் அரசுக்கு அதிலே உடன்பாடு இல்லாதுபோனாலும் 12 என்பதை 10 என்று வைத்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் உடனடியாக ஒரே தடவையில் கொடுக்கும்படி செய்வது, நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், நல்லது. அந்த நிதி உதவிச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான்கு அந்த நம்பிக்கையில்தான் இருந்தேன். அதாவது அந்த நிதி உதவிச் சமூகம் வருகிறது; உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்; அதை வாங்கி, அற நிலையங்களை எங்கேயாவது முதலீடு செய்யச் சொல்லலாம்; அதிலிருந்து வரக்கூடிய வட்டியிலிருந்து நிர்வாகத்தை நடத்தலாம் என்று. ஆனால் இப்போதிருக்கிற நிலைமையில், அதாவது துண்டு துண்டாகக் கொடுப்பதால், இந்த அறங்காவலர்கள் பலர் அதைத் திருவிழாக்களுக்காகச் செலவழித்து விடுவார்கள். அந்தப் பணம் மூலதனமாகச் சேராது. ஏனென்றால் வருமானத்தை மட்டும் கொடுப்பதால் மூலதனமாகச் சேர வழியில்லை. ஆதலால், 10 ஆண்டுகள் கழித்து அந்த நிறுவனங்களை நடத்துவதில் சிக்கல்கள் ஏராளமாக ஏற்படும் என்பதை நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுமான வரையில் ஒரே தடவையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் செய்வது தான் பாதுகாப்பு. திரும்பத் திரும்ப அந்த நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் மற்றவர் களுக்கும் குறிப்பாக நிறுவனங்களுக்கும் இடையே வழக்குகள் ஏற்படும்படியான ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டு, அதன் மீது பல வழக்குகள் உருவாவது சமூகத்தின் மன உறுவைக் கெடுத்துவிடுகிறது. அந்த அடிப்படையில் மனக் கசப்பு உண்டாக்கும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். முன்பு கூட நிலச்

1973 ஏப்ரல் 3]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

சீர்திருத்தம் பற்றி பேசுகிறபொழுது அரசுத் தரப்புக்கு, என் தரப்பிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட செய்தி, இந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபணையில்லை. ஏனென்றால் நிலச்சுவான்தார்கள் என்று சொன்னால், கசப்பாகப் பார்க்கிற மனோபாவம், வருமானம் வசூலாகாமல் அதற்குத் திரும்பத் திரும்பக் கொடுக்கிற தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிறுவனங்கள் நெடிய வரலாறு பாதிக்காமல் இருப்பதற்குரிய சூழ்நிலையைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, போன தடவை நம்முடைய சட்டம் வந்தபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கைச் சொன்னார். இதில் நிலச்சுவான்தார்களாக இருக்கிறவர்கள், வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள். விவசாய வருமானவரி கட்டுகிறவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தால், அவர்களுக்கு இந்த நிபந்தனை செல்லாதபடிக்கு பாதுகாப்புத் தர வேண்டும். பலர் வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள் கூட 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் கோவில்களின் நிலத்தை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருமான வரி, விற்பனை வரி கட்டுகிறார்கள். மற்றும் விவசாயச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உழவர் என்று வருவதானாலேயே, வேறு துறையில் அவர்களுக்கு வருமானம் இருப்பதால், அவர்கள் பாதுகாப்புக்குரியவர்கள் அல்ல, எனவே உண்மையாக விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரியோ வருமான வரியோ கட்டாதவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தந்து அவர்களுக்கெல்லாம் சலுகையை தந்து செய்தால், நேரடியாக நிலங்கள் உழவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும். அப்படிச் செய்வதும் அவசியமானதென்று நான் கருதுகிறேன். இப்படியாக இந்தச் சட்டத்தின் நல்ல நோக்கங்கள் ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், அவைகளில் இருக்கிற பின் சிக்கல்களை கொஞ்சம் விரைவின்றி தீர்மானமாக ஆய்வு செய்வதில் அரசு கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக திருக்கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் நிறுவனங்கள். தமிழக அரசைப் போல் அவைகள் ஒரு சார்பு நிறுவனங்கள். 'லிண்ட் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்'. நேராகவே 80 விழுக்காடு கோவில்கள் உங்களுடைய ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்துவிட்டன. நீங்களே காசோலை போட்டு எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு உங்களுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்திருக்கிற நிறுவனங்கள் கூட ஏன் பாதிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்? அவர்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தந்து உழவர்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தந்து, தெளிவாகச் சொன்னால், இந்த உழவர்களையும் இந்தக் கோவில்களையும் பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்து ஏதாவது

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

பண்ணைகளை அமைக்க முடியுமா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பி.ப.
6-20

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, எப்படி இரண்டு பேருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும்? இரண்டு பேருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமானால், எந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யலாம். கோவிலுக்குச் சொந்தமாக நிலமும் இருக்கிறது. குத்தகையும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்—நிலச்சுவான் தார் ரிலேஷன்ஷிப்பைப் போக்க வேண்டுமென்பதுதான் சட்டத்தின் நோக்கம். இதன் மூலம் பணமும் கிடைக்கிறது, பாதி நிலமும் கிடைக்கிறது. யாரோ குத்தகைதாரரை நம்பிக்கொண்டிருக்காமல், இவ்வளவு வசதி சட்டத்தில் செய்திருக்கிறது. கோவிலுக்கு எப்படி ஆபத்து உண்டாகும்?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, பாதி நிலம் கிடைக்கிறது என்று சொல்கின்றார். எப்படி என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, ரிசம்ப்ஷன் பவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் உங்களுக்கு நிச்சயமாகப் பயன் கிடைக்கும். இதனால் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, இரண்டு பேருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது பற்றியும், திருக்கோவில்களைப் பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை அன்புக்கூர்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு தொழில்களுக்கெல்லாம், தனியார் துறையில் கம்பெனிகளில் இருப்பதுபோல் விவசாயத் துறையில், இந்த மாதிரி விவசாயிகளைப் பங்குதாரர்களாக்கி, ஒரு கூட்டுப் பண்ணைபோல் ஆக்கி, அவர்களுக்கும் உரிமை, இவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையில் அந்த இரண்டு பேருக்கும் கூட்டுச் சொத்தென்று ஆக்கினால், அவர்களோடு கோவில் களும் இணைந்து அவர்களுடைய நலன்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக இந்த நிறுவனங்களால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று காரண்டியும் கொடுத்தால், இந்தத் தலைமுறையில் இந்து சமுதாயத்திற்கு இந்துக் கோவில்களே பாதுகாப்பாக இருந்தன என்ற அந்த மாற்றத்தைச் செய்யலாம் அல்லவா? ஆகவே அதிலே இரண்டு பேருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்குமென்று நான் கூறிக்கொண்டு இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. எம். எம். பக்கர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தக் குத்தகைதாரர் பூமி சட்டத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை நாங்கள் ஆதரித்தாலும், இது அவசர கோலத்தில் அள்ளித் தெளிப்பதுபோல் மிக மிக அவசரமாகவும், தீவிரமாகவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், இதிலே சிறு நிலச்சுவார்தாரர்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து எந்த அரசு இங்கே வந்தாலும், விவசாயத் துறையிலே கையை வைத்து, மேலும் மேலும் நில உடைமையாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதிப்பதான ஒரு கொள்கையைக் கையாண்டிருப்பதாகத் தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதுவும் 25-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டதற்குப் பிறகு, எல்லா மாநில அரசுகளும் இதிலே கை வைப்பதற்கு சட்டங்கள் கொண்டுவருவதில் முக்கியத்துவம் காட்டுகின்றன. காரணம் மத்திய அரசினுடைய தலையீடு இல்லாமல், மாநில அரசுகள் கை வைக்கக் கூடிய தாராளமாகக் கை வைக்கக்கூடிய ஒரே துறை விவசாயத் துறை என்றிருப்பதுதான். அப்படித்தான் இருக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பொதுவாக பைபிளிலே இந்த விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது, இஸ்லாமியர்களுடைய நம்பிக்கையிலும் கூட, முதல் முதலில் நிலத்தைக் தோண்ட ஆரம்பித்ததே ஒரு கொலையைச் செய்து விட்டுத்தான் என்று பைபிள் சரித்திரம் கூறுகிறது. முதலிலே மனிதன் பூமியைத் தோண்ட ஆரம்பித்ததைப்பற்றி ஒரு சகோதரன் இன்னொரு சகோதரனைக் கொலை செய்து விட்டு என்ன செய்வது என்று திண்டாடிய நேரத்தில் இரண்டு காசங்கள் வந்ததாகவும், அவைகளில் ஒன்று செத்து விட்டதாகவும், உடனே இன்னொரு காசும் குழியைத் தோண்டி அதைப் போட்டு விட்டபோது அதைப் பார்த்திருந்த கொலை செய்தவனும் செத்தவனைப் புதைத்ததாகவும் சரித்திரம் உண்டு.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: அந்தக் காசும் எதைச் சாப்பிட்டது? ஏதாவது சாப்பிட்டிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, இந்த விவசாயத் துறையிலே இவ்வளவு கஷ்டம் இருப்பதற்குக் காரணம் அதன் தலையிலே அடிக்கடி கை வைப்பதுதான். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை நான் ஆதரிப்பதாகச் சொன்னேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் உழப்பவனுக்கு நிலம் அளிப்பது நபிகள் நாயகம் அவர்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

களால் சொல்லப்பட்ட கருத்து என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய உரிமையை சரியான கார்ப்பென்சேஷன் இல்லாமல் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அது எல்லா மதங்களினுடைய கொள்கையாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் உணருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கார்ப்பென்சேஷன் எல்லாம் சரியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது, அதை அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தைப் பிரேரேபிக்கும்போது சொன்னார்கள். ஆனால் நான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்த விவசாயி என்ற முறையில், இந்தச் சட்டம் அந்தப் பகுதிகளில் எப்படிப்பட்ட விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சிறிது சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் என்று சிறு, சிறு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு வாழக்கமுண்டு. பொதுவாக, அதுவும் குறிப்பாக முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த வரையில், பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பிழைக்கின்றவர்கள். சிலோன், பர்மா, இந்தோனீசியா, மலேசியா, ஹாங்காங் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று பிழைக்கின்றவர்கள். அவர்களெல்லாம் ஏதோ வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கொஞ்சம் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்து, இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நிலம் வாங்கி தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கு இங்கே வைத்து விட்டு, திரும்பவும் போய் விடுகிறார்கள். ஒரு முறை போனால் பத்து வருஷம், ஐந்து வருஷம் என்ற காலத்திற்கு வருவதில்லை. இங்கே தங்கியுள்ள அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இந்தச் சொத்தை வைத்துக் கொண்டு தான் ஜீவனம் நடத்த வேண்டும். இந்த மாதிரியான குடும்பங்கள் ஆயிரக்கணக்கிலுண்டு. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிதான் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நில உரிமையாளர்கள் வேண்டுமானால், பாதியை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதை எடுத்துக்கொண்டு என்ன பண்ணுவது என்பதுதான் பிரச்சினை. இங்கே வீட்டில் குழந்தைகள், பெண்கள், விதவைகள், தான் இருப்பார்கள். அவர்கள்தான் இந்தக் குடும்பத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரன் மலேசியா, ஹாங்காங், பர்மா போன்ற இடங்களுக்கு ஏழு வருஷம், எட்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் போயிருப்பான். அவர்களிடமிருந்து தகவலை இருக்காது.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அறிவுமுகன் தலைமை)

அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பாதியை நில உடைமையாளர்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்ய

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

முடியும்? அவர்கள் போய் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இந்த நிலைமையில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் டிஸ்லோகேட் ஆக்கப்படுகின்ற ஒரு தன்மை தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிச்சயமாக ஏற்படவிருக்கிறது. அதற்குத்தான் காம்பென்சேஷன் கொடுத்து விட்டோமே என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடும். காம்பென்சேஷன் எங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள்? காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பத்தாயிரம் ரூபாய் காம்பென்சேஷன் வருமென்றால், அதை பன்னிரண்டு வருஷத்தில் கட்டச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சரிதானா, அந்தப் பணம் எப்போது கிடைக்கும், அது வரையிடு என்ன செய்வது என்று கேட்டால், 5 சதவீதம் வட்டி போட்டுக் கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். இதை வட்டி போட்டுக் கொடுப்பது என்றுதான் சொல்ல முடியுமே தவிர, காம்பென்சேஷன் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படித்தான் நினைக்க முடிகிறதே தவிர, காம்பென்சேஷனாகாது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் குத்தகை பாக்கியை அளந்து விட்டு, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் காம்பென்சேஷனைக் கழித்து விடலாம் என்று சொல்லக்கூடும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் குத்தகையைத் தந்து விடுவதானால் அந்தப் பணத்தை எப்படி சேமித்துப் போட்டு வைக்க முடியும்? அவன் ஜீவனத்திற்குச் செலவு செய்து விடுவானே தவிர, அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு காசு கூட மிஞ்சப் போவதில்லை. பெரியவர் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் 5 சதவீதம்தான் ஆகிறது என்று எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அதற்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்வதற்கு வழி செய்து கொடுங்கள். நிலம் அவர்களுக்கு வேண்டாம். உழைப்பவர்களுக்கே இருக்கட்டும். ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தையுமே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எவ்வளவு குறைவாகக் கொடுத்தாலும், ஒரே தவணையாகக் கொடுத்து விடுங்கள். அவர்கள் ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்துக் கொள்ளலாம். நிலத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு கிராமங்களில் என்ன தொழில் செய்ய முடியும்? தஞ்சாவூர் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் விவசாயத்தை விட்டால் வேறு என்ன தொழில் இருக்கிறது? இதனால் நிலைமை என்னவாகப் போகிறது? அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கின்றவர்கள் கஷ்டப்படப் போகிறார்கள். அங்கே நெருக்கடி ஏற்படப் போகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அங்கே சிறு விவசாயிகள் குடும்பங்களிலே பெரிய டிஸ்லோகேஷன் ஏற்படப் போகிறது. இந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு இதற்குப் பின்னால் என்னென்ன வழி வகைகளைச் செய்வது என்பதுபற்றி இந்த அரசு ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆகையினால் சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு விவசாயி

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

பி. ப.
6-80

களிடமிருந்து அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அமைச்சர் கணக்குப்படி இரண்டு லட்சம் உரிமையாளர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த இரண்டு லட்சம் உரிமையாளர்களும் ஒரு வருஷம் குத்தகை தருவார்கள். 12 வருஷத்தில் ஒரு வருஷம் தருவார்கள். அடுத்த வருஷம் அவர்களிடமிருந்து யார் வாங்குவது? அவர்கள் பேருக்கு பட்டா மாறுவதற்கு ஒரு வருஷம் குத்தகை தருவார்கள். அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாம். கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்றால் ஒரு ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் விவசாயிகள், இரண்டு லட்சம் நிலச்சுவான்தார்கள் என்று 4 லட்சம் பேர் கோர்ட்டில் போய் நிற்கவேண்டிய நிலைமை வரும். போலீசை வைத்து, அதிகாரிகளை வைத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், முடியாது. கிராம நிலைமையைப்பற்றித் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் குத்தகைக்கு சில நிலங்களை விட்டிருக்கிறோம். கொடுத்தால் தான் வாங்க முடியும். கோர்ட்டில் போய் டீக்ரி வாங்கினால், 'பொசஷன்' எடுக்க முடியுமா என்பது சந்தேகம். அப்படியே போனால், வம்புச் சண்டை வரும். கொலை கூட நடக்கலாம். அதனாலே சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படப் போவதில்லை. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் பாதியை எடுத்துக்கொள்வது என்றால், எப்படி எடுத்துக்கொள்வது? யார் விவசாயம் செய்வது? எல்லோரும் கேட்ட ஆரம்பிப்பார்கள். 4 லட்சம் பட்டாதாருக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளின் கதி என்ன ஆவது? அதையெல்லாம் யோசியாமல், அவசரமாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள், நம்முடைய காரணிய அரசு அவசரமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். சட்டம் போட்ட நோக்கத்தை ஆதரிக்கிறேன் ஆனால் அதிலுள்ள குறை நிறைகளைக் களைவதற்கு என்று ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். எனோ அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். நான் இப்போது பேசுவது எல்லாம் எதிர்த்து அல்ல, அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு கருணையைச் சூக்கச் செய்ய முடியுமா என்பதற்குத் தான் பேசுகிறேன். நான் எதிர்த்துப் பேசி இதைத் தடுத்து விட முடியும் என்று நினைக்கவில்லை. கருணையோடு இதை நோக்குங்கள், ஒரு ஏழை வாழட்டும், உழவன் வாழட்டும். அவனை விட மோசமான நிலையில் இருக்கின்ற நிலச்சுவான்தாரின் நிலையையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாதவாறும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காலஞ்சென்ற ஜீவானந்தம் அவர்கள், நான் முதலாளிகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால், 40 ரூபாய்க்குப் பெட்டிக் கடை வைத்திருக்கிறவர்களும் சண்டைக்கு வருகிறார்கள் என்று பேசுவார்கள். அது மாதிரி தஞ்சாவூர் ஜில்லா மிராசு

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு உயர்வகுப்புத் தேர்வு
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

தார்கள் ஒரு காலத்தில் 1,000, 2,000 வேலி நிலம் என்று வைத்துக்கொண்டு என்ன என்னவோ செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலம் மலையேறு விட்டது. ஆனால் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் இந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் வயிறு வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். 'காம்பென்சேஷன்' என்று வரும்போது, பெரிய பெரிய ஜமீன்தார்களுக்கெல்லாம் முழுவதும் கொடுத்து விடுகிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் பெரிய கோடும்வார்கள். உச்சுவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் அதை என்ன பண்ணினார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் சட்டத்தை ஏமாற்றி விட்டார்கள் அல்லது அவர்களுக்குக் காம்பென்சேஷன் கிடைத்து விட்டது. ஆனால் வாய்க்கும் கைக்கும் திண்டாடிக்கொண்டு 2, 3 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளிடம் போய், 12 வருஷத்தில் கொடுத்து வாங்கிக்கொள் என்று சொல்லுவது இந்த சர்க்காருடைய கருணை. உள்ளத்திற்கு நியாயம் ஆகாது. ஆகையினாலே அவர்கள் இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இப்போது கூட அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் சொன்னதுமாதிரி, இந்த அவையில் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்யலாம்; வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இவ்வளவு தூரம் நான் பேசுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்ற முடியும், முடியாது என்று நாங்கள் பேசவில்லை. அது முடியாது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்தும் ஏன் பேசுகிறேன் என்றால், நல்லெண்ணத்திலுள்ள இந்த அரசிடம் இப்படிப்பட்ட நியாயமான வாதங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவர்கள் உள்ளத்தில் நிச்சயமாகப் படும். ஏழைகளாக உள்ள குடும்பங்களுக்கு ஏதாவது சாதகங்கள் ஏற்படும் என்பதற்காகத் தான் பேசுகிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அரசும் பரிசீலனை செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு வார்த்தை சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசு இப்போது வைத்திருக்கின்ற சட்ட முறையினாலே ஒரு குழப்பமான நிலைமை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்படவிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் பின்விளைவுகள் என்னவென்று, இன்று வரை, நேற்று வரை, எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நேற்று தான் நான் கூடப் படித்தேன். இதன் விளைவு தானே மறுநாள் தஞ்சாவூரில் தெரியும். குழப்பமான நிலைமை ஏற்படும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமலிருப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவது சர்க்காருடைய கடமை. குழப்பமும் சிக்கலும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு இப்போதே இந்தச்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் சொன்னவற்றை கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள சிறு நிலச் சுவான்தாரர்கள் 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவர் அந்த 5 ஏக்கரை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார். அவர் ஒரு ஏழை, கஷ்டப் படுகிறார். இப்போது அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களே என்பது வாதம். இப்போது அந்த 5 ஏக்கரை யாரோ ஒருவரிடம் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு பணம் வருமா வாதா அதை வஜா செய்வதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலை வேறு. நாம் போட்டிருக்கின்ற சட்டத்தில், 2½ ஏக்கர் அவர்கள் கையிலிருந்து வாங்கிச் சொந்தத்தில் வேளாண்மை பண்ணலாம் அல்லது விற்கலாம். இன்னொரு 2½ ஏக்கருக்கு வாரம் அல்லது பணம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இது நாம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தின் நோக்கம். இந்தப் பணம் உடனடியாகக் கிடைக்குமா என்ற கவலையைத் தெரிவிக்கிறீர்கள். இதற்காகத் தான் 'டெனன்ஸி கார்ப்பரேஷன்' போட்டிருக்கிறோம். அந்த 'டெனன்ஸி கார்ப்பரேஷன்' வருமானால், இந்த ஏழை நிலச்சுவான்தாருக்கு உடனடியாகப் பணம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாமா என்று பரிசீலிக்கப்படும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தினால் சிறு நிலச்சொந்தக்காரருக்கு பாதகம் என்று வாதிடுவது சரியல்ல....

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முதலிலேயே சொன்னேன். இதனால் குத்தகை தாரர்கள் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள். இன்று வரையிலே குத்தகைதாரரை வெளியேற்ற முடியாது என்று சட்டம் போட்டு, இத்தனை நாளும் வெளியேற்ற முடியாத நிலைமை இருந்தது. அத்தனை குத்தகைதாரர்களையும் வெளியேற்றுகின்ற வகையிலே இந்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 5 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் 2½ ஏக்கர் வேளாண்மைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். 1 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர் ½ ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, எல்லா குத்தகைதாரர்களையும் பாதிக்கின்ற ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள் என்று முதலில் நான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். லட்சக்கணக்கான குத்தகைதாரர்கள் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த ஒரு ஏக்கருக்கு சொந்தக்காரராக மாறுகிறார். இது வரையில் குத்தகைதாரராக இருந்தார். இப்போது பாதி நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரராக மாறுகிறார்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

211

1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பாதி நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் ஆகிறார் என்றால், பாதி நிலத்தைக் குத்தகைதாரரிடமிருந்து எடுக்கிறார் என்று அர்த்தம். குத்தகைதாரரை வெளியேற்ற முடியாது என்ற நிலை மாறி, சட்டம் வருவதை எதிர்பார்த்து அவ்வளவு குத்தகைதாரர்களுக்கும் 50 சதவிகிதம் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கின்றார்களே, இந்தக் காரணம் மிக்க சர்க்கார் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது தப்பு. அப்படி எந்த நிலச்சுவான் தாரருக்கும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், வருமான வரி கட்டாதவர்கள், விவசாய வருமான வரி கட்டாதவர்களுக்குத்தான். அதிலேயும் பெரிய பணக்காரர்களைப் பொறுத்த வரையில், அப்படியே வாங்குவதாக இருந்தால், 5 ஏக்கருக்கு மேலே வாங்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு குத்தகைதாரருக்குப் பாதுகாப்பதுதான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் சொன்னேன். 5 ஏக்கர் வரையுள்ள குத்தகைதாரர்கள் 90 சதவிகிதம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, 90 சதவிகிதம் குத்தகைதாரர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் . . .

பி.ப.
6-40

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, குத்தகைதாரர்கள் நிலஉடைமைச் சட்டத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டம் வருவது மிகவும் நல்லதுதான். சாலச் சிறந்ததும் கூட. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றியே பேசுகிற போதெல்லாம் இது முற்போக்குள்ள சட்டம் என்று சொல்லுது சாலப் பொருத்தமானது கூட. ஆனால், முற்போக்குச் சட்டம் என்று சொல்லவில்லை. இங்கே வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இதை புரட்சிகரமான திட்டம், புரட்சிகரமான திட்டம் என்றார்கள். எனக்கே கொஞ்சம் பயம் கூட வருகிறது. உள்ளபடியே புரட்சி என்பது ரஷ்ய நாட்டிலே நடந்திருக்கிறது, பிரான்சு நாட்டிலே நடந்திருக்கிறது. அங்கே ரத்த வெள்ளமாக ஓடிற்று. இவைகளையெல்லாம் புரட்சி என்பார்கள். இங்கே தமிழ் நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட தலை போகிற புரட்சிகள் ஒன்றுமில்லை. நல்ல முற்போக்கான . . .

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : சோவியத் புரட்சியிலே ரத்தம் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். முதற் புரட்சியிலே ரத்தம் சிந்தியதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: பிரன்ச் புரட்சியிலே ரத்தம் சிந்தியதாக வரலாறு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட புரட்சிகள் என்பதற்காக நான் அந்தக் கருத்தை...

THIRU G. SWAMINATHAN: On a point of order, Sir. May I know whether inconvenient questions can be asked in this House?

THIRU C. V. RAJAGOPAL: It is not at all an inconvenient question. Thavathiru Adigalar wants to know something about what I am telling.

ஆகையினாலே இதைப் புரட்சிகரமானது என்று சொல்கிறபோது, அது யாரோ கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்கிறது போல இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் 'புரட்சி' என்று சொல்வதைக் கேட்டு அன்றைக்கே நடுங்குவேன். இது புரட்சிகரமான தல்ல. நாம் சில மாறுதல்களை, சில சட்டங்கள் மூலமாக, நம்முடைய ஆட்சியிலே செய்கிறோம். இந்தச் சட்டம் உள்ளபடியே நல்ல சட்டம் தான். இதிலே சிறு குழப்பங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 12 தடவைகளில் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டால் போதும் என்றார்கள். நிலத்தை எடுத்துக்கொள்கிறவனுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்க வேண்டுமல்லவா? நிலத்தின் கிரயத்தில் ஒரு பகுதியை முதல் தடவை கொடுத்து விட்டு அல்லது இரண்டு மூன்று தடவைகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, பிறகு கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அதைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படிப் பொறுப்பு வரவேண்டுமென்றால் நிலத்தின் மொத்தக் கிரயத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து மிச்சமிருப்பதைக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுக்கும்படி செய்யலாம். இரண்டாவது...

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: உறுப்பினர் பேசும்போது மற்றவர்கள் தலையிட்டுப் பேசவேண்டாமென்று சொல்வது....

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நல்ல சட்டம். ஆனால், நாட்டு மக்களுக்கு நிலம் தர வேண்டுமென்று எண்ணினால், அதற்கு காடு கரம்பைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், இரண்டு லட்சம், நான்கு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள், உழுது பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆளுக்கு இரண்டு ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுக்கலாம். இது

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

213

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நல்ல சட்டம், முற்போக்கான சட்டம், மக்களுக்கு, அதிலும் உழைபவர்களுக்கு உழுது பயிரிடும் வகையில் நிலம் கிடைக்க வழி செய்கின்றது. இந்தச் சட்டத்தை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நான் சொல்லவேண்டுமென்று கருதியிருந்த பல நல்ல கருத்துக்களை அரசுக்கு பல சகோதர அங்கத்தினர்கள் இதமாக இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் நான் மறுபடியும் எடுத்துச் சொல்லி நோத்தைப் போக்க வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசுக்கு இந்தச் சட்டத்தை இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டு வர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பது இந்த அரசினுடைய அல்லது அது சார்ந்திருக்கக் கூடிய கட்சியினுடைய தலைநிதியோ, தலையெழுத்தோ என்று கூட நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய தில்லை. இதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே இது ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடப்பட்டு அவர்கள் மறுபடியும் இந்தச் சபையிலே அமருகிறபோது, இப்போது வந்திருக்கிற மாதிரிச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற சம்மதிப்பார்களா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கட்சியிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் சாதகமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்ற முடிவிற்கு அரசு வந்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையினால் இங்கே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட, கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதா இவ்வாறு அவசரமாக நிறைவேற்றப்படாமலிருந்தால், அக்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பலர் இதை மனதிலே இதமாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. அண்மையில் இந்தக் கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சோதனைகளை உத்தேசித்துப் பார்க்கின்றபோது, இப்போது இதைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஆளுங்கட்சிக்கு ஏற்பட்டு விட்ட பரிதாப நிலைமையை நான் காண்கிறேன். ஆகையினால் நான் இவ்வளவு அவசரமாக . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சட்டசபையிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களெல்லாம் பாராட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே எதிர்க்கிறீர்களா?

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இப்படி எதிர்க்கிறீர்களா, இல்லையா என்று கிரிமினல் கோர்ட்டிலே வக்கீல் கேட்கிற மாதிரி உண்டு, இல்லை என்று இரண்டிலே ஒரு பதிலைச் சொல்லு என்று அமைச்சரவர்கள் கேட்பதற்கு நான் பதில் அளிக்கப்போவதில்லை. அப்படி என்னை மடக்க வேண்டாம். நம்முடைய அதிருஷ்டவசத்தில் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞரும் கூட. ஆகையினாலே நான் அதற்காக....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உண்மையைத் தான் நான் சொன்னேன். கீழ் அவையில் பாராட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். சில எக்ஸம்ஷன்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நீங்கள் பீடிகை போடுவதைப் பார்த்தால், ஏதோ சட்டமே மோசமானது, நாங்கள் வேறு ஏதோ நோக்கத்தோடு கொண்டு வருவதைப் போல் தோன்றியது என்று சொல்வதால் தான் கேட்டேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்தச் சட்டமே மோசம் தான். வேறு ரூபத்தில் வர வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். மோசமோ, மோசம் என்று சொல்கிறேன். அது வேறு ரூபத்திலே வர வேண்டும். இந்த ரூபத்திலே வந்திருக்கக் கூடாது. இது பொருத்தமில்லை. அரசாங்கத்திற்குத் தனியாக ஒரு நோக்கமிருக்கிறது. இல்லை என்று அரசு சொன்னாலும், வேறு ஒரு நோக்கம் இருப்பதாக அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, ஏதோ உன்னுடைய இருக்கிற நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டம், இந்த மசோதா ரூபமாகக் கொண்டு வரப்படுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையினாலே, ஆராயப் போதிய சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படவில்லை, அவகாசம் தரப்படவில்லை. பொறுக்குக் குழுவிற்கு இதை அனுப்பலாம். அதை மறுத்து அவசரம், அவசரமாக இந்தச் சட்டம் செய்யப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் நில மடந்தைக்கு கடந்த பல வருஷங்களாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய இன்னல்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல்—தன்னை

இகழ்வார் பொறுத்தல் தலை”

என்றார் வள்ளுவர். நில மடந்தைக்கு எவ்வளவோ பொறுமை. அந்த நில மடந்தையினுடைய அருளால் உயிர்களெல்லாம் ஜீவிக்கின்றன. அந்த நில மடந்தையினால் உயிர்களெல்லாம் ஜீவிப்பதற்கு ஏற்காத நிலைமைகள், அல்லது மாறுபாடான நிலைமைகள் நாட்டிலே தோன்றுகின்றன. நில மடந்தை சிறினால் உற்பாதங்கள் கூட நிகழ்ந்து விடுமோ என்று நாம் கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அன்பர்கள் இவைகளைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக தஞ்சை ஜில்லாவைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நாம் ரொம்ப யோசிக்க வேண்டும். நிதானமாக யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். காலம் கடந்து விடவில்லை. இப்போது கூட பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடலாம். யோசிக்கலாம். மேலும் ஆழ்ந்து யோசிக்கலாம். இன்னும் ஆற அமர யோசித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன். விவசாயத்தைப்பற்றி, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் இங்கு பலர் பேசினார்கள். விவசாயத்திலே இப்படிப் பல ஆண்டுகளாக

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒரு சிறிய சந்தேகம். சிறு சந்தேகம் தான். யோசிக்கலாம். பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் ஆழ்ந்து யோசித்துப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நான் ஒன்றை ஆபகப்படுத்தினால், தவறாக நினைக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டிலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறிப்பாக குத்தகை செலுத்த முடியாத வர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. வெளியேற்றப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இப்படி குத்தகை செலுத்தாதவர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்ற சட்டம் வந்தது. வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்ற கட்டம் வந்தும் நிலத்தை அனுபவித்து வந்தவர்களை கடைசியில் சட்டம் போட்டு வெளியேற்ற வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானார்கள். அப்போது அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினடைய பெரும் தலைவர் ஆற அமர ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போய் யோசித்துச் செய்யலாம் என்று சொன்னாரா என்றால், இல்லை. “உழவர்களை வெளியேற்றினால், போராட்டத்திற்கு நான் தலைமை வகிப்பேன். அங்கு போராட்டத்திற்கு நான் வருவேன். அப்படி ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் போராட்டத்திற்கு நான் தலைமை வகிப்பேன்” என்று சொன்னார். இப்போது உழவர்களுக்கு நன்மை செய்கிற நேரத்திலே, இப்படி யோசிக்கலாம் என்று சொல்வது உழவர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடாது என்பது போலாகும். உழவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டு வந்தால், யோசிக்கலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப் போராடுவோம் என்று சொல்கிறவர்கள் “வலுவோடு நான் இதை ஆதரிக்கிறேன். இப்படிப் பாதியை நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்” என்று இன்னும் தீவிரமாகப் பேசியிருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு இன்னும் யோசிக்க வேண்டுமென்று அவர் தலைவர் சொன்ன கொள்கைக்கு மாறாக, பிற்போக்கான கொள்கையைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகவே நியாயமாக பாதிக்கப்பட்ட கூடிய சாகுபடியாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்க நான் தலைமை தாங்குவேன் என்று சொன்ன வார்த்தையே அரசை, தி.மு.க. அரசை கிடுகிடுக்க வைத்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்போது அந்த வார்த்தையை அவர் சொல்லியிருக்காவிட்டால், இந்த அவசரம் அப்பொழுது அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த மாதிரி நிலைமைகளை அரசியலிலே சில சந்தர்ப்பங்களிலே கொண்டு வந்து விட்டு விடும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது மாதிரி ஏதாவது சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது அதற்கெல்லாம் ஒரு காரணம் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொன்னது எப்படிப் பொருத்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது யாரும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படவில்லை. அப்படி ஒன்றும் நடந்து விடவில்லை. இப்போது எந்த விதமான அவசரமும் இல்லை. வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க ஏற்கெனவே சட்டம் இயற்றி விட்டோம். வெளியேற்றினால் நான் போராட்டத்திற்கு முற்படுவேன் என்று எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜ் சொன்னார்களேயொழிய, இப்போது வெளியேற்றுகிற காரியம் எங்கேயும் நடைபெறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். விளக்கமாகச் சொல்லத் தவறி விட்டேன் என்று கருதுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று ஆரம்பித்த நாளிலேயிருந்து உழபவனுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சியினரும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதிலே கட்சி மாறுபாடில்லாமல் போட்டி போட்டுக்கொண்டு யார் தீவிரவாதி, யார் முன்னுக்குப் போவது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தவர்கள், இப்படி உழவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றும்போது, போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறேன் என்று சொன்னவர்களெல்லாம் கூட இன்றைக்கு உழபவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குகிற, வாங்கிக்கொள்கிற உரிமையைக் கொடுக்கிற சட்டம் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அதை எதிர்க்கிற பாணியில் பேசுவது சரிதான் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, உழுபவர்களுக்கு நிலத்தை உரிமையாக்கும், சொந்தமாக்கும் அவசரத்திலே, அண்மையில் சட்டம் ஆக்கப் பட்டு, ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் அவர்களை நிலமற்றவர்களாக ஆக்குகிற அள விலே இந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே என்று கவலைப்படுகிறோம். இந்தச் சட்டத்தி னுடைய விளைவுகள் அப்படி இருக்கிறதே என்று கவலைப்படுகிறோம். எப்படி இந்தச் சட்டம் நன்மை பயக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களோ, அதே போன்று இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு நினை பயக்குமென்று கருதுவதற்குக் காரணங்களிருக்கின்றனவென்று நான் கருதுகிறேன். அதைத்தான் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலே, மக்களும், நாமும் யோசிப்பதற்கு—நான் ஆங்கிலம் கற்காதவன். இந்தச் சட்டம் கெஜட்டில் ஆங்கிலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது—தமிழிலே இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு பிரதி கொடுத்திருக்கிறார்களாவென்றால் இல்லை. தமிழிலே இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்து, படித்து, தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையிலும், அந்தச் சபையிலும் மெஜாரிட்டி அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் அதனுடைய துணுக்கங்கள், விளக்கங்கள் முதலிய வற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சட்ட சபையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, எனக்கும் தெரியுமென்று பாவனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையை அரசினர் அறிய மாட்டார்களா? இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன? எப்படி இந்தச் சட்டம் வரையப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இந்த அரசு அளித்திருக்கிறதாவென்று பார்க்க வேண்டும். இது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்பு நிறைவேறிய சட்டங்களும் இப்படித்தான். சட்டச் சிக்கலைத் தடுக்கப் போடுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தமிழில் கொடுக்கக்கூடாதென்பது அல்ல. சட்டச் சிக்கலைத் தடுப்பதற்காக ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கிறோம். எப்போதும் இப்படிச் கொடுப்பதுதான் முறை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் சட்டவசைவுதான் சரி என்று கீழே ஒரு வரி போட்டு, தமிழிலே அதனுடைய சாராம்சத்தை வெளியிட்டு, கீழே இரண்டு வரி எழுதிவிட வேண்டியதுதானே. இதை ஏன் செய்ய முடியவில்லை யென்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இந்தச் சட்டம் எவ்வாறு சாதக பாதகமாக

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 ஏப்ரல் 3]

அமையுமென்பதைக்கூட விரைவாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இயலாத
தொரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இவைகளையெல்லாம் இப்படி அவசரம் அவசர
மாகக் கருதிப் பார்க்கிறபோதுதான், மக்கள் ஆட்சியின் பெயரால் நடைபெறும்
சர்வாதிகாரம் என்று வர்ணிப்பதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. கற்பனை
இல்லையே; யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் சொல்ல வேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடுகிறதென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது
மட்டுமல்ல. மக்கள், சட்டக் காடு என்ற புதுகுக்குள்ளிருந்து மீள முடியாமல்
ரொம்பவும் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு
பொருளாதாரப் பேராசிரியர் சொல்கிறார்:

“தனி மனிதன் தன் நன்மைக்காக மற்ற தனி மனிதர்களுடன் சேர்ந்து
நாட்டை அமைத்தான். காட்டு வாழ்க்கையிலிருந்து நாட்டு வாழ்க்கைக்கு
வரும் பொருட்டே அரசைச் சமைத்தான்; சட்டங்களை இயற்றினான். இயற்றிய
சட்டங்களே எண்ணிக்கையில் அடங்காத அளவிற்கு மலை என உயர்ந்து நிற்
கின்றன. மனிதன் இன்று வாழும் இடம் சட்டக் காடு (Jungle of Laws)
என்று சொல்கிறார். இதிலே இருக்கிறது. (குறுக்கிடு) “முன்போ
காட்டுச் சட்டத்தின் (Law of Jungle) பிடியில் கிடந்தான். காட்டுச்
சட்டத்தில் பெரிய மனித மிருகம் சின்ன மனித மிருகத்தை வதைத்தது. இன்று
சட்டக்காடு அவனை நிரந்தரமாக அடிமைத் தனையில் சிக்க வைத்து சீரழிக்
கிறது. சட்டக் காட்டின் அடர்ந்த பகுதியில் மனிதன் தொலைந்து போனான்.
சட்டமும் அவனை மிருகத்தனமாகத்தான் நடத்துகிறது” என்று சொல்கிறார்.
இன்று அவசரம் அவசரமாக, நல்ல தோக்கத்தோடு காரியங்கள்
செய்யும்போது (குறுக்கிடு) ஒரு அவகாசத்தோடு, அந்தச் சட்டத்தை
பலருக்கும் விளக்கி, மக்களுக்குப் புரியும்படியாகச் செய்து, அதனுடைய நல்ல
பலனை நாட்டிலே உண்டாக்கும்படியான சூழ்நிலையில் செய்ய வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவரப்
பட்டிருக்கிறது. புரட்சிகரமான சட்டமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இல்லை
யென்று மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நிறைவேறு
மென்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இல்லையோ என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது.
இது சட்டப் பிரச்சினை. இதை நான் அனாவசியமாகச் சொல்கிறேன் என்று
கருத வேண்டாம்.

‘Statement of Objects and Reasons’
என்பதற்குக் கீழே, எந்தச் சட்டத்திலேயும், ‘The Bill seeks to achieve
the above object’ என்று இருக்கும். இதிலே இல்லை. ஆகையினால்
சர்க்காருக்கே இதன் பலனில் நம்பிக்கையில்லை.

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அவையிலே இதுவரையில் ஆங்கிலத்தில் படித்துப் பார்க்கவில்லை, இதெல்லாம் புரியவில்லையென்று சொன்னதெல்லாம் தப்பு போல் தோன்றுகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, எனக்குத் தெரிந்தது அரைகுறை இங்கிலிஷ். அரசுக்கே, இந்த மசோதா நம்பிக்கையில்லாத மசோதாவாக அமைந்திருக்கிறது. முடிவாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிக நேரத்தை அனுவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். பல நல்ல கருத்துக்களை என்னுடைய சக உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரஷ்ய நாட்டிலே தலைக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நமக்கோ 30 சென்ட்கூட இல்லை. சராசரியாக, நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களைச் சேர்த்துப் பார்த்தாலே அந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் இதைப் பற்றி நன்றாக யோசித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடு) பில் ரூபத்திலே உருவானதிலேயே இல்லை. நம்முடைய சக நண்பர், திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து, அரசு அந்தத் திருத்தத்தை அன்போடு ஏற்று, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை எனது கட்சியின் சார்பிலே மனதார வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே, நமது அரசின் சார்பிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாக்கள் அத்தனையும் புரட்சிகரமான மசோதாக்களாக அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, ஆலயச் சிப்பந்திகளுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்தது; அவர்களுடைய உத்தியோகங்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தது; பல்கலைத் தேசியமயமாக்கியது—இதுபோன்ற மசோதாக்கள் உண்மையில் புரட்சிகரமான மசோதாக்கள்தான். அவைகளைத் தொடர்ந்து, இந்த நிலத்திட்ட மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு புரட்சிகரமான மசோதாவென்று அரசுத் தரப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இது புரட்சிகரமான மசோதாதான். இதுவரையில் இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் கொண்டுவரப்படாத மசோதா இது. மகாத்மா காந்தி அவர்கள், உறுப்பினருக்கு நிலம் கொடுத்தம் என்று கடந்த காலத்திலே சொன்னதை, இதுவரையில் எழுத்திலும், எட்டிலும் மட்டும் கண்டு வந்தோம். அது இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர்கள் சிலர் கூறிய

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

படி, இந்த மசோதா வேகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அது நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்குத் தேவையென்ற வகையில் நாம் இதைப் பாராட்ட வேண்டும், வரவேற்க வேண்டும். இந்த மசோதாவைப் பற்றி விரிவான முறையிலே, விளக்கமான முறையிலே பேசுவதற்கு நோயில்லை. முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் அனைவரும், அதிலுள்ள சாதக பாதகங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதில், என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே நான் விடுக்கும் வேண்டுகோள் ஒன்று, வேறு பல முறைகள் எப்படியிருந்தாலும், கோவில் நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டிலாவது, —பொது நிதிக்காக, பள்ளிக்கூடங்கள், பரட்சாங்களைப் போன்றவற்றிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் கோவில் நிலங்களையாவது, அரசாங்கம் மோத்தப்படுத்தி, அதற்கான விலையை அந்தந்த ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்து, குத்தகைதாரர்களுடமிருந்து கோவில் களை விடுவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மசோதா புரட்சிகரமான மசோதாவென்றாலும்கூட, இது வேகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் உண்டு என்ற ஒரு முறை எதிர்க்காலத்தில் ஏற்படப் போகிறது. என்றாலும், இதை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, இந்த அளவுக்கு வேகம் காட்டிவிடாமல், நின்று, நிதானித்து, அவகாசம் தந்து, இந்தத் தத்துவத்தை மக்களிடம் விளக்கிய பிறகு கொண்டு வந்தால், நல்ல சாதகம் விளையுமென்று கருதுகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மக்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, இந்த சோஷலிசத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்களென்று நான் கருதுவீனில்லை.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்): காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

பி.ப.
7-00

திரு. ஆர். சக்திமோகன்: அந்த அளவுக்கு சோஷலிசம் என்றால் என்ன, அதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்பதுபற்றியெல்லாம் மக்களுக்குச் சரியான விளக்கத்தைக் கொடுத்தாக வேண்டும். கொடுத்ததன் பிறகு, இம் மாதிரிப் புரட்சிகரமான சோஷலிசத் திட்டங்களை அமுல்படுத்த வேண்டும். இந்த அளவுக்கு அவசரமாக நடைமுறைப்படுத்துவதைவிட அதைக் கொஞ்சம் சாவதானமாகச் செய்வது நல்லது என்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இல்லாதவர்களையெல்லாம் இருப்பவர்களாக மாற்றுவதுதான் சோஷலிசம். அந்த அளவுக்கு இல்லாதவர்களை இருப்பவர்களாக மாற்றுகின்ற வேகத்தில், இருப்பவர்களை இல்லாதவர்களாக மாற்றி, மற்றொரு இல்லாத சமூகதாயத்தை உண்டாக்கிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு,

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து அமைகின்றேன்.
வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதா தமிழ்நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் முக்கியமான ஒரு மசோதா என்றும், இது புரட்சிகரமான மசோதா என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் நன்னுடைய முன்னுரையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இது மிக முக்கியமானது மட்டுமல்ல, புரட்சிகரமானது மட்டுமல்ல, இது சிக்கல்கள் நிறைந்த மசோதா வாக இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கல்கள் இல்லாமல் ஆர அமர யோசித்து, சிக்கல்களைப் போக்கிவிடவேண்டும். நிலச்சுவான்தாரர்க்கும், நிலத்தை உழுபவனுக்கும் இடையில் மேலும் பல சிக்கல்களை உண்டாக்கி, அதிகமான சச்சரவுகள் ஏற்படாமலிருக்க ஏதாவது வழி செய்ய முடியுமா என்பதற்காகத்தான் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று, எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் எண்ணுகிறோம். நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையில் வித்தியாசம் எதுவும் எங்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால் அப்படிச் சொந்தமாக ஆக்கப்படும்போது, சிக்கல் வந்துவிடக்கூடாது. சீர்திருத்தங்கள் பண்ணிக் கொண்டே வருகிறோம். நில சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு அல்ல, பல சீர்திருத்தங்களை இதற்குமுன் இருந்த அரசும் செய்தது. அதற்குப் பின்னால் வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அமைக்கப்பட்ட இந்த அரசும் செய்திருக்கின்றது. ஒவ்வொரு சீர்திருத்தத் தையும் அமைச்சரவை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள் கின்றேன். நாங்கள் ஆதரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏதையும் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இது வரையிலும் எதிர்த்ததே கிடையாது. நாங்கள் இந்த மசோதா பிரேரிக்கப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கும்போதெல்லாம், எங்களுடைய ஆட்சேபணையைச் சொல்லியது சில வார்த்தைகளை மாற்றுவதற்காக இருக்கலாம் அல்லது சில ஷாத்துக்களுக்காக இருக்கலாம் அல்லது சில திருத்தங்களைக் கொடுத்துப் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு விரோதமாக என்றுமே நாங்கள் இருந்த தில்லை. இன்றும் நாங்கள் அதைச் சொல்கின்றோமே ஒழிய, உழுபவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது, கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால் அதற்கு மாறாக இப்போது வந்திருக்கும் இந்தச் சட்டம் எந்த ரூபத்தில் இருக்கின்றது? உழுபவனை அதிகமான சிரமத்தில் ஆழ்த்திவிடும் என்று நாம் பயப்படுகின்ற

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 ஏப்ரல் 2]

வகையில் இருக்கின்றது. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை என்ன? இன்றுள்ள நிலைமையில் நிலத்திலிருந்து அவனை யாரும் அப்புறப்படுத்த முடியாது. ஒரு ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கர் உழுதாலும் சரி, அவனை யாரும் அப்புறப்படுத்த முடியாது. ஆனால் இனிமேல் இந்தச் சட்டமே அவனை உழுவதிலிருந்து, பாதி நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தும்படி ஏற்பட்டுவிடச் செய்கிறது. இது ஒன்று. இரண்டாவது, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், உழுபவர்களுக்கும் இடையே சிக்கல் இல்லாமல், ஒரு நிலத்தை 'சட்டி சுட்டத்தா, கை விட்டத்தா' என்று விலக்குவதற்கும் இடம் கொடுக்கவில்லை. நஷ்ட சுட்டைப் பொறுத்த வரையில், முதல் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் 'எஸ்டேட் அபாவிஷன் ஆக்ட்'. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டு வந்த சட்டம் அது. அப்போதிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலும் அரசாங்கமே தான் நஷ்ட சுடு கொடுத்து வருகிறது. இன்றுள்ள இந்த அரசு இதற்கு முன்னால் கொண்டுவந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலேகூட, உச்ச வரம்பைக் குறைத்தபோது, அதனால் ஏற்படக்கூடிய மிச்ச நிலங்களுக்கு நஷ்ட சுட்டை அரசாங்கமே கொடுத்தது. ஆனால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்பவர்கள் உழுபவர்கள் அல்லது வேறு யாருக்கோ ஐரி செய்து வைத்தது. அவைகளுக்கு அரசாங்கம்தான் நஷ்ட சுட்டைக் கொடுத்தது. ஆனால் இந்த மசோதாவில் மட்டும் நிலத்தை யார் உழுகிறார்களோ அவர்களே அந்த நஷ்ட சுட்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்றது. அரசாங்கம் பொறுப்பையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது செக்யூரிடியையாவது கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் இல்லை. "அவன் கொடுப்பான், நீ வாங்கிக்கொள். உங்கள் நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படி நாங்கள் சட்டம் செய்துவிடுகின்றோம். அந்தச் சட்டப்படி உங்களுடைய நிலத்தில் பாதியை உழுபவனுக்கு அவன் ரூபாய் கொடுக்காமலேயே சொந்தம் ஆக்கிவிடுங்கள்" என்கிறார்கள். ஒரே தடவை கட்டினாலே, அவனுக்கு 'அப்சல்யூட் ரைட்' வந்துவிடுகிறது. தவணை முறையில் 12 வருடத்திற்கு அவன் குத்தகைப் பணத்தைக் கட்டிவிடுவதும், வருவாயை 12ஆல் பெருக்குவதும் ஒன்றுதான் 12 வருடக் குத்தகைப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக அவன் ஆகிவிடுகிறான். இப்போது 12ல் ஒரு பங்கை அவன் கொடுத்துவிட்டால், அந்த நிலம் அவனுக்குச் சொந்தம். அதை அவன் மறுநாளே என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். சென்னை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் பெரும்பாலும் வீடு கட்டும் நிலங்களாகத்தான்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

திருக்கின்றன. ஆனால் இன்று நிலங்கள் ஒரு ஏக்கர் 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு லட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ளதாக இருக்கின்றன. இன்றுள்ள சட்டத்தின்படி விவசாய வருமானத்தை 12 பங்காகப் பெருக்கி நஷ்ட ஈட்டை அவன் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 12ல் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தால் போதும், அதை வாங்கி அடுத்த வருடமோ அடுத்த மாதமோ அவன் அதை வீடுகளுக்குப் பிளாட்டுகளாகப் போட்டு விற்கலாம். அதை இந்தச் சட்டம் தடுக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். வீட்டடி மனைக்காக விற்பதை இந்தச் சட்டம் தடுக்கும் ரூபத்தில் இருக்கிறதா? விவசாயம்தான் செய்யவேண்டும் அவன் என்று அரசு கூறுமா? அந்த நிலத்தை அவன் வேறு ஏதும் செய்யக்கூடாதவாறு வகை செய்திருக்கின்றார்களா? அதுவும் இல்லை. அவன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் அந்த நிலத்தை. இம்மாதிரி முக்கியமான பல விஷயங்களைத்தான் பொறுக்குக் குரூனில் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இதைக்கூட இந்த அமைச்சரவை மறுத்தால், இதை எப்படி ஜனநாயகம் என்று சொல்வது? இதைப்பற்றிக் கூப்பிட்டுப் பேசவேண்டும். நேற்று கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசினார்கள். நான் என் கருத்தைச் சொன்னேன். இதற்கு பதில்கூட வா வில்லை. இன்று விவாதத்தின்போதுகூட வரவில்லை ஒன்று சொல்வேன். நிலத்தில் தோட்டம் வைத்திருக்கின்றான் ஒருவன். அவன் கிணறு வெட்டி ரூ. 10 ஆயிரம் அல்லது 20 ஆயிரம் செலவழித்து கட்டடம் கட்டியிருக்கின்றான். என்ஜின் ரூம் கட்டியிருக்கின்றான். பம்புசெட்டு 10 ஆர்ஸ் பலர் வைத்திருக்கின்றான். 20 வருடங்களாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அவனுக்கு அதில் பாதிதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன். சென்ற வருடம்தான் ஒருவன் லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கில், நில வள வங்கியில் ரூ. 20 ஆயிரம் கடன் வாங்கி, போன வருடம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குச் செலவு செய்து கிணறுவெட்டி, 8 ஆயிரத்திற்கு கோடலுன், என்ஜின் ரூம் கட்டி, ரூ. 2 ஆயிரத்திற்கு ஒரு பம்ப்செட் வாங்கி வைத்திருக்கின்றான், அது ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதிலும் பாதியைத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இன்று சட்டம் சொல்லுகிறது. இதை நாம் விவாதிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் நேற்றுக்கூடிய கூட்டத்தில் சொன்னேன். அதை மறந்தே விட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். போன வருடம் நில வள வங்கியில் கடன் வாங்கி ரூ. 20 ஆயிரம் கடன் வாங்கி செலவு செய்து, கிணறு வெட்டி, என்ஜின் ரூம் போட்டு, பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்தவனுடைய கதி என்ன? அவன் எந்தச் சொத்திலிருந்து 20 வருடத் தவணையில் அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பது? இந்த நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தம் ஆக்கிவிட்ட பிற்பாடு எதிலிருந்து அவன் அந்தக் கடனைக் கொடுப்பான்? அந்தக் கடனை

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

அவன் கொடுக்கவில்லையென்றால், அப்போதும் அரசாங்கத்திற்குத் தானே நஷ்டம். இன்சால்டெண்டு கொடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள் வருவதிலிருந்து நிவர்த்தி வேண்டும், இவைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, வேறில்லை. இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே இன்னும் காலம் கடத்த அல்ல; நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன் என்று தான் சொல்கிறேன். இப்போது என்ன அவசரம்? அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாயவரத்தில் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இருந்த நிலைமைகள் வேறு. அப்போது அந்தச் சட்டத்திற்கு உயிர் வருவதற்கு 4 தினங்கள்தான் பாக்கி இருந்தன. அந்த நாள்கு தினங்களுக்குள் சட்டத்தைப் புதுப்பிக்கத் தவறினால், 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுவார்கள். அதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஸ்போன்ஸ்டென் மாதிரி என்று அப்போதே நான் பாராட்டினேன். அவர் ஒரு சட்டமே போட்டார், மறுநாள் சட்டசபை கூடியது. இந்தச் சட்டத்தை நாளைக்கே நிறைவேற்று கிறோம் என்று சொன்னார். நான் அவரைப் பாராட்டினேன். இல்லையென்றால் தஞ்சையில் உள்ள 20 ஆயிரம் விவசாயிகள் அகற்றப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இதில் அவசரம் ஒன்றுமில்லை. இது தாமதம் ஆவதனால் எந்த ஒரு விவசாயியும் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்படமாட்டான். அப்புறப் படுத்தக்கூடாது என்றும் சட்டம் இருக்கிறது, பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவன் போகமாட்டான். இன்னும் 3, 4 மாதங்கள் எடுத்துக்கொண்டு நன்றாகத் தெளிவாக யோசனை செய்து, இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதனால் நான் சொல்லக்கூடிய இந்தக் குறைகளையெல்லாம் போக்கிவிடலாம். இதைத் தான் சொல்கிறேனே ஒழிய வேறில்லை. சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி வேறுவிதமாகத் திருப்பிவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறோம். கொள்கையை ஆதரிக்கிறோம். இந்தச் சிக்கல்பட்டு மீண்டும் இரண்டு பேருக்கு சிண்டு முடித்துவிடும்படியான நிலைமையை, கடுமையான வார்த்தை தான், இரண்டு பேரும் சண்டை அதிகமாகப் போடும்படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிடக்கூடாது. அடிகளார் சொன்ன மாதிரி ஒவ்வொரு தவணைக்கும் கோர்ட்டுக்குப் போக நேரிடும். கோர்ட்டுக்குப் போய் வசூலிக்கவேண்டும். அடுத்த தவணைக்கும் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். இப்படி சட்டம் இடம் கொடுத்துக்கொண்டே போகும். அப்படியில்லாமல் உழைபவர்களுக்கு வைக்கக்கூடிய பேங்க் மூலமாகக் கொடுக்க ஒரு ஷரத்து சேர்த்தால்கூட பரவாயில்லை. ஒரே தவணையில் கொடுக்க

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் நலம். இன்னும்கூட காம்ப்ளெஷனைக் குறைத்தாலும் பரவாயில்லை. இரண்டு பேருக்கும் இடையே உழுவலனுக்கும் நிலச் சொந்தக் காரனுக்கும் கசப்பில்லாமல் எந்தவித அக்குபிக்கு இல்லாமல் விலக வேண்டியது தான் நல்லது என்பது எங்களுடைய எண்ணம். கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு யோசனை. அரசாங்கம் யோசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவில்களைப்பற்றி நான் பேச வேண்டியிருந்ததை அடிகளார் அவர்கள் பேசி விட்டார்கள். மதுரைக் கோவிலைப் பொறுத்த வரையில், நமது மாநிலத்தில் பெரிய கோவில் பழங்காலத்துக் கோவில், தமிழ் தோன்றிய அன்றே தோன்றிய சொக்கநாதர் கோவில். அந்தக் கோவில் இன்று எப்படி நடக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும். திருப்பரங்குன்றத்தின் கோவில் வருமானம் இல்லையென்றால், மதுரைக் கோவிலே கிடையாது கோவிலே இருந்து மூடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. திருப்பரங்குன்றம் கோவிலை வைத்துத் தான் மதுரைக் கோவில் நடக்கிறது. இதில் அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொடுத்து விடுவதைக் காட்டிலும், இன்னொரு யோசனை சொல்லுகிறேன். அம்மாதிரிக் கோவில்களில், மசூதிகளில், சர்ச்சுகளில், அந்த விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. உழுவலன் உழட்டும். அவர்களும் இந்த தேவஸ்தானங்களுக்கும் சேர்ந்த கூட்டுறவு முறையில் அல்லது ஏதாவது ஒரு அசோசியேஷன் பார்ட் பண்ணி அதன்மூலம் அவர்கள் பிறகும் உழுகிற வரட்டும். கோவில் களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அந்த வருமானத்தை அவர்கள் கொடுத்துவிட வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலிருந்து இந்தக் கோவில்கள், மசூதிகள், சர்ச்சுகள் இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களை விலக்கி அசோசியேஷன் 'பார்ட்' பண்ணி அந்த விவசாயிகளும் ஸ்தாபனங்களும் ஒன்றாக இருந்து கிடைக்கக் கூடிய நியாய வாரத்தை நிராயம் செய்து, அதை அவர்கள் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு பண்ணிவிட்டால், அந்த அசோசியேஷன் இருந்து நடத்திக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற யோசனையைத்தான் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் யோசிக்கலாம். பொறுக்குக் குழுவும் யோசிக்கலாம். தவிர, இப்போதிருக்கிற மசோதாவின்படி அவர்கள் ஒரு தவணை செலுத்திவிட்டால், அந்த நிலத்தை அவர்கள் என்னவும் செய்யலாம் என்று மகாபாதகமான முடிவுக்குக் கொண்டு போய்விட்டுவிடும். பூரா பாக்கியையும் கட்டிய பிறகுதான் அவர்களுக்கு 'அப்சலூட் ரைட்' ஏற்படுமென்று சொல்லி, நிலத்தைப் பந்தப்படுத்தவேண்டுமென்று இருந்தால் அதைப் பற்றி எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை. இதுமாதிரிச் சிக்கல்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இப்போது ஏதும் அவசரம் இருப்பதாக என் மனசுக்குப் படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இதை நிறைவேற்றத் தவறினால், நாளையே வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை இல்லை.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

நேற்றுக் கூட்டத்தில் கூட பேரவை அங்கத்தினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசினார்கள், உடனே விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிடுவார்கள் என்று. அது நடக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. எப்போதும் வெளியேற்ற முடியாது. இப்போது 'டெனன்ட்ஸ் புரொடக்ஷன் ஆக்ட்' என்று இயற்றி ஒரு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை நாம் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்தோம். அந்த டெனன்ட்ஸ் புரொடக்ஷன் ஆக்ட்-க்கு அமெண்டுமெண்டு வரும்பொழுது, மனப்பூர்வமாக ஆதரித்தோம். இன்னும் இந்த மசோதாவை நாம் ஆதரிக்கிறோம், இந்த ரூபத்தில் அல்ல. இன்று இருக்கும் ரூபத்தை மாற்ற வேண்டும். எந்த கிளாஸ், ஆனாலும் சரி, சில வார்த்தைகளானாலும் சரி, அடியோடு மாற்ற வேண்டும். இரண்டு சபை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்த பொறுக்குக் குழு அமைக்க இன்னும் காலம் தாழ்த்துவிடவில்லை. அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு சபைகளும் சேர்ந்த பொறுக்குக் குழு இல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பொறுக்குக்குழுவாவது அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை இன்றையதினம் இங்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். எனது உரையை நான் துவக்குகிற நேரத்திலே சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களைப்பற்றி நான் நின்ற நேரம் பேசியிருக்கிறேன். முக்கிய அம்சங்களை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்குமேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் வைத்து ஒவ்வொரு உறுப்பினர் பேசிய கருத்துக்கும் பதில் சொல்வதென்றால், மணி எட்டு ஆகிவிடும். அதற்கு மேல் Clause-by-Clause விவாதம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி பொதுவாக, அவசரம் அவசரமாக ஏன் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று எல்லோராலும் ஒரு கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட வரை காலம் கடந்து வருகிறதே என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். இது அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை. எப்போதோ வந்திருக்க வேண்டிய சட்டத்தை இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிறோம். கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டத்தை மேலும் கால தாமதப்படுத்த வேண்டாம் என்பது தான் அரசின் நோக்கமே தவிர, அதில் தனிப்பட்ட நோக்கம் எதுவுமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சுலாமிநாதன் அவர்கள் ரொம்பத் திறமையோடு வாதிட்டார்கள். அவர் இரண்டு பக்கத்திற்கும்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வாதிட்டுக் காட்டினார்கள். கொஞ்ச நேரம் குத்தகைக்காரர்களுக்காக வாதிட்டார்கள். அவர் ஏழைகளுக்காக வாதிட்டத்தைக் கேட்டு, இங்கு கம்யூனிஸ்டிகள் யாராவது இருந்திருந்தால் கூட அசந்து போயிருக்கக்கூடும். அந்த அளவுக்கு கம்யூனிஸ்டிகளைப் போல் ஏழைகளுக்காக வாதிட்டார்கள். கொஞ்ச நேரம் கழித்து மீண்டும் நிலச்சுவான்தார்களுக்காக எப்படிப் பேசுகிறேன் பார் என்று சொல்லி, நிலச்சுவான்தார்களுக்காகப் பேசிக் காட்டினார்கள். அதைக் கேட்டால் நிலச்சுவான்தார்கள் தல்ல ஒரு அட்வ கேட்டைத்தான் நாம் அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் பாராட்டியிருக்கக் கூடும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய திறமை மிக்க வாதங்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த வாதம் முழுவதும் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை அவர் சந்தேகிக்கிறாரோ என்று நாமெல்லாம் எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு பயன்பட்டதே தவிர, வேறு அல்ல. இந்தச் சட்டத்தினால் உழவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்லுவதை என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. இதற்கு முன்பெல்லாம் “குத்தகைதாரர்களிடத்தில் நிலச் சுவான்தார்கள் நிலங்களை ஒப்படைத்துவிட்டு அந்தக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வசூலிக்கவே முடியவில்லை. குத்தகையைக் கொடுக்கமாட்டேன்” என்கிறான். இதற்கு எப்படியாவது வழி செய்யுங்கள்” என்று இந்த மன்றத்தில் வாதிக்கப்பட்டது. சற்று நேரத்திற்கு முன்பு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களிடத்தில் வசூலிக்க முடியவில்லையென்று வாதிட்டார். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் ஒரு புதிய சலுகையை நாம் தருகிறோம். பாதி நிலத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெறலாம் என்ற சலுகை தந்திருக்கிறோம். பாதியைத் திரும்பப் பெற்று அவர் விற்றுவிடலாம். பாதியை சொந்தச் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற உரிமையைக் கொடுக்கிறோம். அது சாத்தியம் தானா, சொடுப்பார்களா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. நான் எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வது சட்டப்பேரவையில் இதை விவாதிக்கும்பொழுது அந்த அனை உறுப்பினர்கள் சந்தேகத்தைக் கிளப்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நாம் தமிழ் நாட்டில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு பல்வேறு மாநிலங்களில் இப்படிச் சட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, கேரளாவில் இது போன்ற சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கும் இப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமை கொடுப்பதில் எந்தத் தவறும் இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: கேரளாவில் கவர்ன்மெண்டே நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது.

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: திருக்குறளை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்குத் தேவையான பகுதியை அவரவர்கள் எடுத்துக்கொள்வது போல், கோளா சட்டத்தில் அவர்கள் அவர்களுக்கு வசதியானதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவர்கள் கூட்டத்தில் கூட சொன்னேன். கோளா சட்டத்தின்படி அரசாங்கத்தினிடம் பொறுப்பு வந்துவிடுகிறது. அரசாங்கம் நஷ்ட ஈட்டை நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் குத்தகைதாரர்கள் உரிமையாளராக ஆனதற்குப் பிறகு அவர்கள் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இவர்களும் கொடுப்பதில்லை. பாக்கியைக் கொடுக்கவில்லை. இவர்கள் நிலச் சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. கோளாவைப் பொறுத்த வரையில, அப்படியே ஸ்டேட்மெட்டாக அந்தச் சட்டம் நிற்கிறது. சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. நிலச்சுவான்தார்கள் நிலத்தை இழந்துவிட்டீர். மூலவனிடம் நிலம் இருக்கிறது. உழுது கொண்டிருக்கிறான், ஆனால் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் கட்டவில்லை. நிலச்சுவான்தார்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணத்தை வாங்க முடியவில்லை. இது தான் கோளாவின் நிலைமை நான் கேட்டு அறிந்ததெல்லிருந்து சொல்லுகிறேன். இதைச் சொல்வதனால் ஒரு அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கிற ஒரு சட்டத்தைத் தாழ்த்திக் குறை சொல்லுவதாக ஏதாவது செய்து எவரும் கருதிவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் தீவிரமாக வாதிட்டார். “இங்கே மென்மையிலுள்ள நிலத்தை ஆராய்தல் செய்யும்பொழுது, பணம் கொடுக்கிறார்கள் ஏன் அங்கே பணம் கொடுக்கக்கூடாது? எங்களுக்கு நிலம் தேவையில்லை. எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நிலத்தைக் கேட்கவில்லை. பணத்தைக் கையில் கொடுத்து விடுங்கள்” என்று தீவிரமாக வாதிட்டார்கள். அதற்குத் தான் ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் குத்தகைதாரர்களுக்கு ஒரு நிதி உதவித் தொகை ஆரம்பிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தச் சட்டத்திலேயே சொல்லவில்லையென்று கேட்டார்கள். அது தனியாக பேங்கிங் என்று வருவதால் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லவில்லை. சிக்கிரத்தில் ஆராய்ந்து விரைவில் அது வரும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்: அது எந்த அளவுக்கு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு உடைமையாளருக்கு அதன் மூலமாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும், சலுகை கொடுக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டிய ஒரு காரியம். எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட முடியுமா என்று கேட்டால், கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். ஒருவேளை நிதிநிலை இடம் தருமானால், அப்படிக் கொடுப்பது பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நெற்றையதின்ம வெளிப்படையாக பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை இந்த இடத்திலே சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்களும் உணருவார்கள். அந்தக் காரணத்திற்காக அரசு இதை தனிப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கலாம் என்று கருதுகிறபொழுது எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தின் கொள்கையையாரும் எதிர்க்கவில்லை. எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி, வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். எப்படி வெளியேற்றப்படுவார்களென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதிலே குத்தகைதாரர்கள் நில உரிமை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று சொல்கிறோம். ஒரு ஐந்து ஏக்கர் பயிர் செய்கின்ற ஒரு குத்தகைதாரன் இரண்டரை ஏக்கராவுக்கு உரிமையாளராக ஆகிறான். குத்தகை உரிமை போய் நில உடைமை உரிமை அவனுக்கு வருகிறது. வெளியேற்றப்படுவார்களென்ற பிரச்சினையே இல்லை. மீதியிருக்கின்ற இரண்டரை ஏக்கராவிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறான் என்று சொல்கின்றார். ஐந்து ஏக்கராவை ஒருவன் பயிர் செய்கிறான், ஐந்து ஏக்கருக்குக் குத்தகைதாரர் என்பது போய் இரண்டரை ஏக்கராவுக்கு உடைமை, சொந்தக்காரனாக வருகின்ற உரிமையை அவனுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம். இரண்டரை ஏக்கரா பூமிக்குச் சொந்தமாகும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறான். நிலமற்றவனாகிறான் என்று சொல்வதற்கே பிரச்சினை இல்லை. அவன் நிலமற்றவனாகப் போகமாட்டான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுதுகிறக்கிற மசோதாவில் 12 வருஷக் குத்தகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குத்தகைதாரர் 12 வருஷக் குத்தகையைக் கொடுப்பதாக இருந்தால், அவனை வெளியேற்ற முடியாது. அதே நபர் இரண்டு வருஷம் கொடுத்து விட்டு, மூன்றாவது வருஷம் கொடுக்காமலிருந்தால் கூட வெளியேற்ற முடியாது. வேறு உகையில்லாத பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஐந்து ஏக்கர் குத்தகை எடுத்திருக்கிற ஒரு குத்தகைதாரர், இரண்டரை ஏக்கருக்கு சொந்தக்காரர் ஆகிறார், மீதி இரண்டரை ஏக்கரைத் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளலாமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இரண்டரை ஏக்கரைப் பொறுத்த வரையில், அவர் வெளியேற்றப்படுகிறான் என்ற நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்படுகிறது. இதிலே சந்தேகம் ஒன்றுமில்லை.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் நிலமற்ற வர்களாக ஆக்கப்பட மாட்டார்கள். அவன் ஐந்து ஏக்கரா நிலத்தை உழுது கொண்டிருக்கிறான் என்றால், ஐந்து ஏக்கரா நிலத்துக்கும் சொந்தக்காரன் இல்லை. இரண்டரை ஏக்கராவுக்குச் சொந்தக்காரனாக ஆகிறான். அவர்கள் நிலத்தை விட்டுப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை. உழுது கொண்டிருந்தபடியே உழுது கொண்டிருப்பான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது ஐந்து ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரனாகவிருந்தாலும், குத்தகைக்காரராகவிருந்தாலும், இப்பொழுது பணம் கொடுக்காவிட்டால், குத்தகைதாரனாகவே பன்னிரண்டு வருஷ காலமு மிருப்பான். இப்பொழுது வருகின்ற நிலைமை என்னவென்றால், பாதி நிலத்திலிருந்து அவன் வெளியேற்றப்படுகிறான். இது தெளிவான விஷயம். நான் புரிந்துகொண்டு தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, எல்லோரும் எடுக்க முடியாது. இதிலே போட்டிருக்கிறோம். 'அக்ரிகலசரல் இன்கம் டேக்ஸ்' கட்டக்கூடாது, இன்கம்-டேக்ஸ் கட்டக்கூடாது. அவைகள் கட்டாதவர்கள் தான் 'resume' பண்ண முடியும், அதுவும் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் 'resume' பண்ண முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, எல்லோரும் இதை வரவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம், இன்னும் எல்லாச் சட்டங்களும் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புக்காகவே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விவாதித்து விசுக்கமாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவருடைய வாதத்தை இப்பொழுது எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள், நிலமற்ற வர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சரியான வாதமாக ஏற்க முடியாது என்றுதான் கருதுகிறேன். இதுதான் எங்களுடைய கொள்கை, நாங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமும் இதுதான் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசினார்கள். நான் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன், நான் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு உடனேயே எதிர்ப்பு சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்கள். சட்டத்தை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்வது, உடனே எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது தான். ஆண்டோனி பேச்சு போல் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்கள். ப்ருடஸ சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று அவர் சொன்னதுபோல் இவர் “நான் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு எதிர்ப்பு சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். இதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் திருத்திக் கொள்ளுங்கள், இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற குறைகளைத் திருத்திக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க முடியும். வரவேற்கிறேன் என்று அடிக்கடி அந்த வார்த்தையைச் சொன்னாலே தவிர, பேச்சு முழுவதும் எதிர்த்தே பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, சட்டத்தின் நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன். நான் கேட்டுக்கொண்ட திருத்தங்களைச் சட்டத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, சட்டத்தின் நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, சட்டத்தின் அடிப்படையை எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. இதுதான் என்னுடைய கருத்து, எண்ணம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வழக்கம்போல் அழகான ஆங்கிலத்தில் பேசினார்கள். அவர் கோயில் நிலங்களுக்கெல்லாம் மார்க்கெட் ரேட் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அப்பொழுதுதான் அறநிலையங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுமென்றும் சொன்னார்கள். டெனன்ட்ஸ் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அரசு இதைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது, விரைவில் முடிவு எடுக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். ஏழை நிலச்சுவாந்தார்களிடம் இரக்கமில்லாமல் நடந்துகொள் கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தில் ‘மெர்ஸிலஸ்’ என்று சொன் னார்கள். அப்படியல்ல. பொதுவாக நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். இதே மன்றத்தில் இது மாதிரியான விஷ யங்களை விவாதிக்கும்போது பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய பழைய பேச்சுகளை எடுத்துப் பார்த்தால், இது தெரியுமென்று கருதுகிறேன். அவர் சொல்லியிருக்கிறார், “குத்தகைதாரர் கள் குத்தகை கொடுப்பதில்லை, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலங்களை விற்றுவிடக்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

கூட தயாராகவிருக்கின்றார்கள். விற்பதற்கு என்ன வழி என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நிலத்தை விற்கும் உரிமையைக் கொடுக்கிறோம். அந்த உரிமையைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் வரவேற்றிருக்க வேண்டும். இப்பொழுதாவது வந்தது, விற்று விடலாமென்று வரவேற்றிருக்க வேண்டும். அந்த உரிமையை வரவேற்காமல் மொத்தத்திலேயே ஏதோ ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய சட்டமென்று சொல்வது சரியல்ல. நண்பர் திரு. பக்கர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, “தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் பலர் வெளிநாடுகள் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வாங்கி வைத்து விட்டு அங்கு சென்றிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கராதான் வாங்கி வைத்திருப்பார்களென்று நான் நினைக்கவில்லை. செய்கோன் மற்ற வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் நிறைய பூமி வாங்கி வைத்திருப்பார்கள் என்று தான் நான் நம்புகிறேன். அதனால் இழந்து விட வேண்டுமென்று நான் சொல்லமாட்டேன். அவர்களுக்கு பாதி நிலத்தை திரும்பப்பெறுகின்ற உரிமை இருக்கிறது. இப்பொழுது குத்தகைதாரர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல் வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கும் இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன். அவர்களைக் கேட்டால் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அவர்களை விட்டால் போதுமென்று தான் நினைப்பார்கள். சட்டி சட்டது கை விட்டது, என்னை விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்வதுபோல் நிலச்சுவாந்தார்கள் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். எனவே விற்க உரிமை இருக்கின்ற போது, வாங்கி விற்று விடலாமே. அதற்கு ஏன் சந்தேகம் ஏற்பட வேண்டுமென்று புரியவில்லை. யாருக்கும் பாதகமேற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விற்கின்ற உரிமை கொடுத்து அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு விற்கவும், குத்தகைதாரர்களுக்கு வாங்கிக்கொள்ளவும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதல் தவணையைக் கொடுத்து விட்டு, ஏதேனும் செய்துவிட்டால், என்ன செய்வதென்று எல்லோரும் வருத்தப்பட்டார்கள். வாங்கி ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. விற்றுவிட முடியுமா என்றால், இதை முதல் சார்ஜாகப் போட்டிருக்கிறோம். இந்த பாக்கி கொடுக்கப்பட வேண்டியது என்று போட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பணத்தைத்தான் முதலில்

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கொடுக்க வேண்டும். வேறு யாருக்கும் விற்றுவிட முடியாது. இந்தப் பணம் கடனாகத்தானிருக்கும். அதை வாங்குகிறவர்கள் இதற்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும், இந்தக் கடனுக்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

நண்பர் ஜானி பாய் அவர்கள் நபிகள் நாயகம் பொன் மொழியை எடுத்துச் சொல்லி எனக்கு உதவியான கருத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். இவ்வளவு பெரிய பொன் மொழியை நேற்றுச் சொல்லியிருந்தால் நான் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, அவருடைய கட்சிக்காரர்கள் வாதிட்டபோது நபிகள் நாயகமே சொல்லியிருக்கிறார்கள், நீங்கள் எதிர்க்க வேண்டாமென்று சொல்லியிருப்பேன். அவர் பேசியதற்குப் பிறகு நண்பர் திரு. பக்கர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்பினேன். அப்படியில்லை. இதிலே உழவர் பெருமக்கள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்களா, உழகின்றவனுக்கு நன்மை இருக்கின்றதா என்று முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தலைவர் கேட்டார்: உழவர்கள் யார், யார் என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா, மூன்று ஏக்கரா, ஐந்து ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு சொந்தச் சாகுபடி செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், ஒரு பச்சை உண்மையை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் ஏர் பூட்டி உழுவது என்று வந்தால் அவனும், அவன் மனைவி, மக்களை வைத்துக் கொண்டு உழுவது என்பது நிச்சயமாக முடியாது. அதிலே களை எடுப்பதும், நாத்து நடுவதும் கூலி ஆட்களை நம்பித்தான் செய்ய வேண்டும். விவசாயத் தைப் பொருத்த வரையில், கூட்டு முயற்சி என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது, மறைத்துவிட முடியாது. ஒரே ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரி, ஒரே குடும்பம் நடவு நட்டு, நாத்தெடுத்து எல்லாம் செய்துவிட முடியுமா என்றால், முடியவே முடியாது. கூலிக்கு ஆட்களை வைத்துத்தான் செய்தாக வேண்டும், இல்லாவிட்டால் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இது இப்பொழுது கிராமங்களில் இருக்கின்ற உண்மை. ஆகவே அங்கே பாடுபடுகின்றவர்களுக்கு கெல்லாம் கூலிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றதால், இப்பொழுது வேறு எதுவும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தனக்கே உரித்தான மொழியில் சிலப்பதிகாரத்தில் வருகின்ற கருணை மறவேல் என்பதை எல்லாம் வர்ணித்து விட்டு தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு கருணை உள்ளத்தோடு நடந்திருக்கிறார் என்பது சட்டத்தை முழுமையாகப்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

படித்த பிறகு தெரிந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். சிறு கோள்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டுவிடுமென்று சொன்னார்கள். அந்நிலையங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் ஏற்கெனவே அவர்கள் சொந்தமாக உழுவதற்காக வைத்திருக்கின்ற இருபது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா போக மீதி குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்ற நிலத்தில் பத்து ஏக்கரா சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி எந்தக் கோளிலிலுமே சொந்தமாக 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்து உழுவது என்பது தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எல்லாம் குத்தகைதாரர்களுக்குத்தான் விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இந்தச் சலுகையை அமுல்படுத்துகின்றபோது, நடைமுறையில் பிரயோஜனம் இல்லாமல்தான் போகும். வேறு ஒன்றாமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நாம் ஒன்றும் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு வைக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனிமேல் புதியதாக விதிவிலக்கு ஒன்று வைத்துக்கொண்டு புதிய சிக்கலை வளர்க்க விரும்பவில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இதே சட்டத்தில் 20 ஸ்டேண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் குத்தகைக்கு விடலாமென்றிருக்கிறது. திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்வதற்கான ஓட்டையும் கொடுத்து விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அப்படியல்ல. இப்பொழுது பத்து ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கரா அந்நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விவாதித்தபோது உழுகின்றவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், அங்கே உழுகின்ற மக்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்குமே தவிர, அவர்கள் வெளியேற்றப்படமாட்டார்கள். எனவே பத்து ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கராவை விற்கின்ற உரிமை, வாங்குகின்ற உரிமை உழவர்களுக்கு இருக்கிறது. இவர்கள் திரும்பப் பெறுகின்ற உரிமை இவர்களுக்கு இல்லை. இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்கும். பத்து ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கரா என்று சொன்னால், சில இடங்களில் நாற்பது ஏக்கராவாகவிருக்கலாம், சில இடங்களிலே

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

235

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

10, 15, 18 ஏக்கராவாக இருக்கலாம். எனவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரையும் கலந்துகொண்ட பிறகுதான் முடிவு எடுத்தார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே எல்லாக் கட்சியினரையும் கலந்துகொண்டு தான் முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள், காலையிலே பேரவையிலே சர்வ கட்சியினரையும் கூப்பிட்டு இப்படி ஒரு திருத்தம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறேன், உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று கேட்டு, எல்லோரும் சரி என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்த நேரத்தில் யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏகமனதாக திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடிகளார் அவர்கள் கூரையைப் பிரித்துக் குளிர் காயக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். கூரை கூரையாக இருக்க வேண்டும். குளிருக்கும் இலாயக் கில்லாமல், சூரியனின் ஒளி சஞ்சாரம் செய்கிறது; மழை உள்ளே கொட்டுகிறதென்றால், அது கூரையாக இருப்பதைவிட இல்லாமல் இருப்பதே மேல். வெட்ட வெளியிலே இருந்தால் மழை தான் கொட்டும். ஒட்டைக் குடிசையாக இருந்தால், அழுக்கு முழுவதும் சேர்ந்து விழும், உள்ளே இருக்க முடியாமல் போய்விடும். அப்படி லாயக்கற்றதாகி விட்டதை திருத்தியமைக்க வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, பேரியவர் அவர்கள் பேசும்போது, ஆங்கிலத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைப் படித்து, இவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்களே, மனிதன் சட்டக் காட்டுக்குள்ளே அடைந்து போய்க் கிடக்கிறானே என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாம் தத்துவார்த்தங்கள். மனிதன் சட்டக் காட்டுக்குள்ளேயே, சட்டத்துக்குள்ளேயே இல்லாவிட்டால், சமுதாயமே நடக்காது. சமுதாயத்தில் இரண்டு விதமான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. எழுதி வைக்கப்பட்ட சட்டம் ஒன்று, எழுதாத சட்டங்கள் ஒன்று. எழுதாத சட்டங்களுக்குத்தான் மனிதன் எழுதிய சட்டங்களுக்குக் கொடுக்கின்றதைவிட அதிக மரியாதை கொடுப்பான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எழுதிய சட்டங்கள் அடிக்கடி மாறக்கூடியவை. காலப் போக்கில் எல்லாச் சட்டங்களும் நிரந்தரமான சட்டங்கள் அல்ல. மாற்றத்திற்கு உட்பட்டவைகள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நில மடந்தைக்குள்ள பொறுமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் நில மடந்தைக்குள்ள பொறுமையைச் சோதிக்கவில்லை. ஆனால் நிலமடந்தையை தனிப்பட்ட ஒரு சிலரிடத்தில்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

கொண்டுபோய் ஒப்படைக்க முடியாது. அதை திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டிலே உழைக்கின்ற மக்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தை, நில மடந்தை, நிலத் தாய் கண்டு கோபித்துக்கொள்வாள் என்று நான் நம்ப வில்லை. அதை வாழ்த்துவாள் என்றே கருதுகிறேன். அந்த வாழ்த்தில் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களுக்கும் பங்கு வேண்டுமென்றால், அவர் களும் எங்களோடு சேர்ந்து இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் சர்வாதிகாரம் நடைபெறுகிறதோ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தில் சர்வாதிகாரம் என்பது வாதத்திற்காகச் சொல்லப்படுகின்ற ஒன்று ஆகும். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், ஜனநாயகத்தில்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கறுப்பாக இருக்கின்ற ஒரு பொருளை, 100-க்கு 80 பேர் வெள்ளை என்று சொன்னால் அது எப்படியோ, அந்த மாதிரி...

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன பொன்மொழி. அந்த சட்டமன்றத்தில் கேட்டுக்கொண்டு இருந்து விட்டு இவர்கள் திரும்பச் சொல்லுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் எதிர்ப் கட்சியில் இருக்கும்போது, சட்டசபையில் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் எப்படி நடக்கிறதென்றால், சபைத் தலைவர் அவர்களே என்று சொல்லிவிட்டு—காகம் வெள்ளை என்று ஒருவர் சொல்லி, இல்லை காகம் கறுப்பு என்று நான் சொல்லி, சட்டமன்றத்தில் ஒட்டுக்கு விட்டு, அதிகமான மெம்பர்கள்—அப்போது 134 பேர் இருந்தார்கள்—எழுந்து நின்று காகம் வெள்ளை என்று சொன்னால், நாங்கள் 15 பேராக இருக்கிறோம், காகம் கறுப்பு என்று நான் உண்மையைச் சொன்னால்கூட, சட்டத்தில் எழுதும்போது, காகம் வெள்ளை என்றுதான் ஆகும். இது நாட்டிலுள்ள ஜனநாயகம் என்று அண்ணா சொன்னார்கள். அதை இன்னும் நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பொன்மொழியை நினைவில் வைத்திருந்ததற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் மறக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயக அமைப்பு அப்படித்தான் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்காமல் சர்வாதிகாரத்தோடு நடக்கிறோமா என்றால், கிடையாது. சர்வாதிகாரத்தோடு நடப்பதாக இருந்தால், நேற்று காலை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை உட்கார் வைத்துப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்று காலையில் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை);
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

237

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டி உட்கார வைத்து, “என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? இப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரலாம் என்று இருக்கிறேன், எவ்வளவு ஸ்டாண்டர்டி ஏக்கர் போடலாம்” என்று யோசனை கேட்டு, எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டதைத்தான் போட்டார்கள். ஆகவே இந்த அரசு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியை எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, சட்டத்தை முழுமையாக வரவேற்று விட்டு, சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் சிக்கல் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அதுதான் என் கவலை, வருத்தம் என்று சொன்னார்கள். அதை கூடிய மட்டும் இந்த அரசு பார்த்துக்கொள்ளும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த மேலான கருத்தையும் நான் புறக்கணிக்கிறேன் என்று கருதவேண்டாம். இப்படி ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் இப்படிப் பல எண்ணங்கள் தோன்றுவது சகஜம். இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் சில பேர் ஆக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இதனால் பலன் அடைகின்றவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று பார்க்க வேண்டும். சில பேருக்கு இந்தச் சட்டம் பாதகமாக இருக்கிறது என்று நினைக்காதீர்கள். இதுவரையில் அநீதி இழைக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கு நீதி வழங்குவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தை இயற்றினோம். அத்தகைய ஒரு சட்டத்தை அங்கத்தினர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திரு. சுவாமிநாதன் தான் கொடுத்த திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: திருத்தம் மேலவை ஆய்வுக்குழுவுக்கு விட வேண்டும் என்றுதான் கொடுத்தேன். அதிலே முக்கியமான கருத்துக்கு ஒரு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நிமிஷம் அனுமதிக்க வேண்டும். மசூதிகள், சர்ச்சுகள், மடங்கள், கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் 10 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில், 10 ஏக்கர் வைத்திருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், உச்ச வரம்புச் சட்டப்படி 20 ஏக்கர் நிலம் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அதுவும் பண்ணையில் 20 ஏக்கர் இருக்கிற சமயத்தில்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

இன்னும் ஒரு 10 ஏக்கர் குத்தகைதாரர் நிலத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டால், 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படும். உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 20 ஏக்கர் என்று இருக்கும்போது, 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிற உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விதவைகள், உடல் ஊனமுற்றோர், இள வயதினர் ஆகியோர் எல்லாம் 2 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள்தான் குத்தகைக்கு விடவேண்டியவர்கள். ஏனென்றால் மனநோய் உள்ளவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர், மற்றோர் குத்தகைக்கு விடாமல் பண்ணைச் சாகுபடி செய்ய முடியாது. அதற்காக அவர்களுக்குத் தனித் தகுதி கொடுத்தது போலவும் ஆபீஷன் ஆக இருக்கலாம். இருந்தாலும் ஆபீஷன் என்ற அளவில் கூட புரியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆபீஷன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், இந்தச் சட்டத்தை ஏன் இவ்வளவு விரைவாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்கள்? இந்த இரண்டு நிலைமைகளையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஆகிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று. நாம் என்ன செய்வது என்று தெரிவதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். எந்த ஒரு அறநிலையும் என்று பாராமல் வித்தியாசம் இல்லாமல் போட்டிருக்கிறோம். எந்த ஒரு அறநிலையும் நிலமே இல்லாமல் போய் அந்த அறநிலையும் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது. அந்த நிலத்தின் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டுதான், அறநிலையங்கள் நடக்கின்றன. அந்த நிலத்தை யாருக்காவது எடுத்துக் கொடுத்து விடுவதன் மூலம் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அதில் பாதியை 'ரிசம்பிஷன் பவர்ஸ்' மூலம் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட மீண்டும் குத்தகைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர அவர்களாலே சொந்தப் பயிர் வைக்க முடியாது. இன்று காலையில் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது அங்கத்தினர்கள் சொன்ன வாதத்திற்கு ஏற்ப அரசு செய்த இந்த முடிவு தான் இது. என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று கேட்டால், இப்போது இருக்கின்ற நிலையைப்போல், 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம் வரையில் அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். குத்தகைதாரரை வெளியேற்ற முடியாது. குத்தகைதாரருக்கு நிலத்தை வாங்குகின்ற உரிமை இல்லை. அதே நோத்தில் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்ற உரிமையும் அவர்களுக்கு இல்லை. பத்து

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

239

1973 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் தற்காலம் இருக்கின்றதை அப்படியே தொடர்ந்து அந்த இன்ஸ்டிடியூஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் நிலம் இருந்தால், இந்தச் சட்டம் வரும். 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதில் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்குரிய உரிமையை அந்த இன்ஸ்டிடியூஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மீதி இருக்கின்ற 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரைப் பொறுத்தமட்டில் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் குத்தகைதாரருக்குப் போகும், மிச்சம் இருக்கின்ற 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை விற்கின்ற உரிமையை அந்த இன்ஸ்டிடியூஷன் பெறும். இதுதான் நாம் போட்டிருக்கின்ற சட்டத்தின் கொள்கை, தத்துவம், நோக்கம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஒரு ஸ்தாபனத்துக்கு 20 ஏக்கர் பண்ணை இருக்கிறது. இன்னும் 10 ஏக்கர் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆக மொத்தம் 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை. நான் சொல்வது அது பி.ச. அல்ல. 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர். 100 ஏக்கர் என்று கூட வைத்துக் கொள்ளுங்கள், டிராஸ்ட் லேண்ட் ஆக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைப்படி. நான் கொடுக்கிற விதி விலக்கிப்படி 100 ஏக்கரை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றால், அவர்கள் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை இப்போது வைத்துக் கொள்ளலாம். குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்ற முடியாது. அந்த 100 ஏக்கராவிற்குள் தான் இந்த 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை வைத்துக்கொள்ளலாம். மிச்சம் இருக்கிற ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரும், இந்தச் சட்டப்படி பாதியைத் திரும்பப் பெறலாம். பாதியை விற்று விடலாம். திரும்பப் பெறுகின்ற உரிமைப்படி அவர்கள் வாங்கி விற்று விடலாம் அல்லது அவர்களே வைத்துக்கொள்ளலாம், சொந்தப் பயிர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் சட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். நான் ஏற்கனவே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். மீண்டும் தெளிவுபடுத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். எனவே இருக்கின்ற அற ஸ்தாபனங்கள் நிலமேயில்லாமல், வருமானத்தை நம்பியிருக்கிற அவைகள் மூடிவிடக்கூடாது, கெட்டுவிடக்கூடாது என்று பாதுகாப்புக்காக போடப்பட்ட ஒன்றே தவிர வேறு அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பி.ச.
7-40

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சம பங்காளிகளாக குத்தகைதாரர்களும், அறநிலையங்களும் பண்ணையாக நடத்துவதைப்பற்றி அமைச்சருடைய கருத்து என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இதுபோன்ற கூட்டுப் பண்ணை வைத்து நாம் வெற்றி பெறவில்லை என்பதைத் தவிர வேறு ஒரு பதிலும் சொல்வதில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஒருவர் 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா வைத் திருந்தால், குத்தகைதாரருக்கு 5 ஏக்கரா கொடுத்துவிடுகிறார். பாக்கி 5 ஏக்கராவை இவர் வாங்கிக்கொள்கிறார். இதை ஒரு குத்தகைதாரருக்கு விடுகிறார். விட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம். பின்னால் அவருக்குப் பாதி கொடுத்து விடுவதா? இதில் பாதி இரண்டரை ஏக்கராவை இன்னொரு குத்தகைதாரருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதற்காகத்தான் தனி நபர் சொந்தச் சாகுபடி செய்கிற உரிமை இருக்கிறது. சாகுபடி செய்யலாம். “இன்ஸ்டிடியூஷன்”-கள் அற நிலையங்கள் இப்படிச் சொந்த சாகுபடி செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதற்காக, எச்சரிக்கையாக அவர்கள் 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்களானால், அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம், இருக்கிற குத்தகைதாரனை வெளியேற்ற முடியாது, குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலத்தை வாங்கிக்கொள்கிற உரிமையில்தான், நிலத்தை மீட்கிற உரிமை சொந்தக்காரர்களுக்கு இல்லை என்று சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : “பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்”. 10 ஏக்கரா நிலத்திற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளலாமா, சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருந்தால், அந்தக் குத்தகைதாரனை வெளியேற்றக் கூடாது. இருக்கிற நிலைமை தொடர்ந்து வந்தாக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் வாங்க முடியாது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமகன்) : திரு. சுவாமிநாதன் அவருடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“ That the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to purchase Land Owners' Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee consisting of 15 Members of the Legislative Council ” :

திருத்தத்தை எதிர்ப்போரே அதிகம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : திருத்தத்தை ஏற்போரே அதிகம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“ சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் ”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாற்றுத் தலைவர் : திருத்தம் கொடுத்துள்ளவர்கள் தங்கள் திருத்தங்களை முன் மொழியலாம்.

பிரிவு 3.

THIRU V. ISVARMURTI : Sir, I move the following amendment :—

In clause 2, sub-clause (5), add the following proviso :

“ Provided that land situated within a radius of 16 kilometre of the City and Municipal Limits and classified as urban land under the Urban Land Tax Act shall not be deemed to be ‘ land ’ under this definition.”

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I second it.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I may be given an opportunity to say a few words on this.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இதைப்பற்றி முக்கியமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே முக்கியமான கருத்து என்று நாங்கள் கருதுவது சென்னை, அதே சமயத்தில், கோவை, சேலம் போன்ற அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் அமுலில் இருக்கும் பகுதிகளிலிருந்து 16 கிலோ மீட்டர் அளவில் அது அமுல் செய்யப்படுகிறது. இந்த மூன்று இடங்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல முனிசிபல் ஏரியாக்கள், நகரத்தை ஒட்டியுள்ள பகுதிகள் ஆகியவற்றில் நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வர வர இந்தப் பகுதிகளிலே கட்டடங்கள் கட்டுவதும், வீடுகள் கட்டுவதும் நடக்கின்றன. இந்த முறையிலே கார்பன்சேஷன் கொடுத்து, தாங்கள் வைத்திருக்கின்ற நிலங்களை பிளாட்டுகளாகப் போட்டு விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். இதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசு அதற்காக என்ன செய்வதாக உத்தேசம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நாங்கள் இதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்த்தோம். அதிலே இருக்கிற ஒன்றை நான் தெளிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி குத்தகைதாரர்கள், மேல் நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிலத்தை விற்பதுவிடலாம் என்று ஒரு முடிவிற்கு வருவார்களானால், நாம் அதைத் தடுக்க முடியாது. குத்தகைதாரனை குத்தகையை விட்டு வேளியேற்றக் கூடாது. ஆனால், குத்தகைதாரன் நான் நிலத்தை விட்டும் போகிறேன் என்று போனால் நிலச் சொந்தக்காரனோ, அரசாங்கமோ நீ இருக்க வேண்டுமென்று அவன் கையைப் பிடித்து நிறுத்தி வைக்க முடியாது. எனக்கு நிலம் வேண்டாம், நான் போகிறேன் என்று சொன்னால், நிலச் சொந்தக்காரன் இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி உழுகிறவனிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். பிளாட் போட்டு விற்கக்கூடியதை எந்தச் சட்டமும் தடுக்க முடியாது. இரண்டு பேரும் ஒன்றாகி விட்டால் என்ன செய்வது? இப்படி இரண்டு பேரும் லாபமடைவார்கள். இப்போது நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாதியைத் தான் 'ரெஸ்யூம்' பண்ணுகிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரனும் விற்பதால் லாபம் அடைகிறான். நிலத்தை வாங்குகிறானே குத்தகைதாரன் அவனுக்கு விற்கிற உரிமை இருக்கிறது. விற்பது விட்டால் பஸ்ட் சார்ஜ் அதை நிலச் சொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி இரண்டு பேரும் லாபமடைகிறார்கள், இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி தன்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறாரா?

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:—

In clause 2, sub-clause (5), add the following proviso:

“Provided that land situated within a radius of 16 kilo metres of the City and Municipal Limits and classified as urban land under the Urban Land Tax Act shall not be deemed to be ‘land’ under this definition.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“In clause 2, after sub-clause (12), add the following as new sub-clause (13):

‘13. “Religious institutions” means as defined under the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.’

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: கிளாஸ் 2, டெபனிஷனிலே, திருக் கோவில்கள், சமய நிறுவனங்களின் நிலங்களுக்கு நியாயவாரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் வார அடிப்படையில் சொல்லவில்லை. குத்தகைதாரர்களையும் இன்றைக்கு ஒரு பங்குதாரராகி, நிரந்தர உரிமைதாரர்களாக, அவர்களையும் ஒரு கூட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வந்து எல்லா உரிமைகளையும் வழங்க வேண்டும், அவர்களும் நிறுவனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும். கூட்டுப் பண்ணை நமக்குச் சாதகமான ஒன்று. கூட்டுறவுப் பண்ணை சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முதற் தளம் என்பது அறிஞர்களுடைய கருத்து. அதிலே ஏதாவது பலஹீனம் இருக்குமானால், இதனை நல்ல முறையில் உருவாக்கி, அந்த முறையில் இந்த அறநிலையங்களை உருவாக்கினால், அதன்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

மூலம் நிலங்கள் துண்டாடப்படாமல் திருக் கோவில்களின் வருமானம் பாதுகாப்பாக இருக்கச் செய்ய முடியும். அந்த உழவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய பாதுகாப்பாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தால் அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டு பாதி நிலம் அவர்களுக்கும் இன்னொரு பாதி நிலம் திருக் கோவில்களுக்கும் என்று உரிமையாக்காமல், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களையும் கூட்டாக வைத்து அவர்களையும் அதில் பங்குதாரர்களாக்குவதை வரவேற்பதனாலே இது ஒரு புரட்சிகரமான சட்டம். அதற்கு இதிலே விதி விலக்குத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே அற நிலையங்களுக்கு இருக்கிற ஏதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த அற நிலையங்கள் 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதுவே போதும். எனவே இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:—

“In clause 2, after sub-clause (12), add the following as new sub-clause (13):

‘13. “Religious institutions” means as defined under the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.’”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 3]

பிரிவு 3.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“ In clause 3 for the words ‘ Subject to the provisions of section 15, any cultivating tenant shall be entitled to purchase the right, title and interest of the landowner in respect of the land comprised in his holding as cultivating tenant’, substitute the following :

‘ Subject to the provisions of section 15, any cultivating tenant who is not liable to pay tax under the Tamil Nadu Agricultural Income Tax Act or under the Income Tax Act shall be entitled to purchase the right, title and interest of the landowner in respect of the land comprised in his holding as cultivating tenant’.”

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தம் மூன்றாவது கிளாஸிற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் அந்தக் கொள்கை, நோக்கம் ஆகியவை களை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் விற்பனை வரி, வருமான வரி போன்ற வரி கட்டுகிறவர்கள், வேறு தொழிலை உடையவர்களாக இருப்பவர்கள் குத்தகைதாரர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் சாதகம் அடைவதற்கு இது வகை செய்கிறது. இப்படி வருமான வரி செலுத்துகிற வர்கள், வேறு விதமான தொழில் உடையவர்கள் நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வகை செய்வதினாலே இந்தச் சலுகையைப் பெற முடியாமல், அவர்களுடைய குத்தகை உரிமை ரத்து செய்யப்பட்டு, நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறேன். உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கடலூரில் ஒரு கோவில் நிலம் 500 ரூபாய் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கோவில் நிலம் குறைந்த விலைக்கு, குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் குத்தகைதாரர்கள் என்று அடிப்படையில் சலுகை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று இந்தத் திருத்தத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட. முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இது குத்தகைதாரர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படுகிற சட்டம். இது குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம். யார், யார் குத்தகைதாரர்களாக வருவார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே குத்தகைதாரர் சட்டத்தின் கீழ் எந்தவிதமான தடுப்பில்லை, தடுக்கப்படவில்லை. இப்போது அதைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்திலே போட வேண்டாம். அதைப்பற்றிப் பின்னால் யோசிக்கலாம் என்று கூறி இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தக் கருத்திலே நியாயம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நியாயமான கருத்தை உடனடியாக ஏற்பது நல்லது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தன்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகின்றாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“ In clause 3 for the words ‘ Subject to the provisions of section 15, any cultivating tenant shall be entitled to purchase the right, title and interest of the landowner in respect of the land comprised in his holding as cultivating tenant ’, *substitute* the following :

‘ Subject to the provisions of section 15, any cultivating tenant who is not liable to pay tax under the Tamil Nadu Agricultural Income Tax Act or under the Income Tax Act shall be entitled to purchase the right, title and interest of the landowner in respect of the land comprised in his holding as cultivating tenant ’.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 3, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 4, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

247

1973 ஏப்ரல் 3]

பிரிவு 5.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ In clause 5, sub-clause (1), for the words “ within such period as may be prescribed ”, substitute the words “ within six months ”

திரு. வ. சுவாமிநாதன் : நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இதிலே அச்சாங்கம் குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று அதற்கென்று இருக்கிற அதிகாரியிடத்திலே சொல்லலாம் என்று போட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு கால கெடு இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கால கெடு இல்லாமல் போட்டிருப்பதனாலே அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். Danocle's sword' என்ற நிலைமை இருக்கிறது இந்தச் சட்டத்திலே. ரூல்ஸ்லே போடலாம் என்கிறார்கள். சட்டத்திலே இல்லை. சட்டத்திலே கொண்டுவரலாம் என்று நான் அதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 'ரூல்ஸ்' போடுவதாக இருக்கிறோம். இப்போது எத்தனை மாதமென்று கேட்கிறார்கள். விதிகளைச் செய்யும்போது, காலவரையறை நிச்சயமாக வைப்போமென்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டம் இயற்றுகிற நேரத்தில், எத்தனை மாதமென்று சொல்வது நல்லதல்ல. நிச்சயமாக காலவரையறை நிர்ணயம் செய்யப்படும்.

7-50
பி.ப

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திருத்தம், மன்றத்தின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I move—

In clause 5, sub-clause (3), for the existing provision, substitute the following :—

C 11—16

[Thiru G. Swaminathan]

[1973 ஏப்ரல் 3]

“(3) Where a cultivating tenant is entitled to purchase the right, title and interest in respect of only a portion of the land held by him, the landowner shall be entitled to indicate the portion, the right, title and interest over which he desires to sell”.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I second it.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நிலத்திலே பாதியை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர் நிலமிருக்கலாம். அந்த 10 ஏக்கர் நிலத்திலே, ஒரு பக்கத்தில் கிணறு, பம்ப்செட், கருவிகளை வைப்பதற்கான ஷேட் எல்லாம் இருக்கலாம். மேலும் நாற்று விதைப்பதற்கான நாற்றங்கால், போர் அடிப்பதற்கான இடம் எல்லாம் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட இடங்கள் அந்தப் பத்து ஏக்கர் நிலத்தில், ஒரு பகுதியில் இருக்கலாம். ஒரு பகுதி வழியாகவும் இருக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில், அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்கிறபோது, இந்த வசதிகள் உள்ள நிலத்தை குத்தகைதாரர் வேண்டுமென்று சொல்வதால், அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதித்துவிட்டேன் என்றால், இந்தக் கண் போன்ற இடங்களை அவர் எடுத்துக்கொண்டு, மீதி இடங்கள் எவர்க்கு இருந்து என்ன பயன்? அந்தக் கிணற்றிலிருந்துதான் 10 ஏக்கருக்கும் தண்ணீர் பாய வேண்டிய நிலையிருக்கும். மற்றக் காரியங்களுக்கு அந்த 10 ஏக்கர் வேண்டிய அவசியமிருக்கும். அந்த 5 ஏக்கரைக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி 5 ஏக்கரில் அவர் சொந்தச் சாகுபடி செய்ய முடியாதென்ற நிலைமை ஏற்படும். இதை நம் முடைய Land Ceiling Act -ல் போட்டிருக்கிறோம். உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கிறபோதுகூட, அந்த உச்சவரம்பிற்கு மேற்கொண்டுள்ள நிலங்களில், எந்த நிலத்தை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பது என்பது அந்த நிலச் சொந்தக்காரனுடைய உரிமை என்று உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறோம். முப்பது ஏக்கருக்கு மேலாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு ‘ஆப்ஷன்’ கொடுத்தோம். அதைப் பதினைந்து ஏக்கராக மாற்றியதற்குப் பிறகு கூட, எந்த நிலத்தைக் கொடுப்பதென்ற வரைமுறையைக் கொடுத்தோம். உச்சவரம்பில் இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு எல்லாம் ‘ஆப்ஷன்’ கொடுத்து விட்டு, இப்போது இருக்கக்கூடிய சிறிய, ஏழை நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுக்காமலிருப்பது அவர்களை மிகவும் பாதிக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் இதை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பாழாக்கிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அவரது நம்பிக்கையைப் பாழாக்க மாட்டேன். அவர், எங்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னிடத்தில் நம்பிக்கை வையுங்கள் ; அப்படிப்பட்டதொரு தவறு ஏற்படாமல் இருக்குமென்ற உறுதியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன திருத்தம் இப்போது தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன். எங்கேயாவது சிக்கல் ஏற்படுமானால், அதுபற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது தேவையில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, திருச்சிக்குச் சென்றிருந்த போது, பல இடங்களில், பருத்தி போடக்கூடிய இடங்களைப் பார்த்தேன். ஒரு கிணற்றிலிருந்துதான் மற்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. எனவே மற்ற இடங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : திரு. சுவாமிநாதன் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி.

“ In clause 5, sub-clause (3), for the existing provision substitute the following :—

‘ (3) Where a cultivating tenant is entitled to purchase the right, title and interest in respect of only a portion of the land held by him, the landowner shall be entitled to indicate the portion, the right, title and interest over which he desires to sell ’.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 5, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

பிரிவு 6.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I move—

“ In clause 6, *substitute* the following for the existing provision :—

‘ 6. *Purchase price* :—The purchase price payable by a cultivating tenant for the purchase of right, title and interest of the landowner in the land, buildings thereon, agricultural pump-sets, etc., installed therein shall be the market value; and such market value shall be determined under the principles laid down in the Land Acquisition Act’.

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இதைப்பற்றி நான் பேசும்போதே விளக்கமாகச் சொன்னேன். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே, முதலிலே 30 ஏக்கர்கள் உச்ச வரம்பென்றும், பிறகு 15 ஏக்கர்கள் உச்சவரம்பென்றும் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். பதினைந்து ஏக்கர் என்று வந்தபிறகு, அந்த உச்ச வரம்பிற்கு மேலாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு நாம் ‘காம்பன்சேஷன்’ கொடுத்தோம். இப்போது உச்ச வரம்பிற்குள்ளாக இருக்கிற நிலங்களுக்கு நாம் எவ்வளவு பணம் கொடுப்பதென்று பிரச்சினை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் 15 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாமென்ற உரிமை, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஏக்கருக்கு உட்பட்டதாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எடுக்கிற போது, அதற்கு ‘மார்க்கெட் வேல்யூ’ என்ற அளவிலே, Acquisition Act பிரகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், இப்போது 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களே பண்ணை நிலமாக அதை வைத்திருப்பார்களானால், அவர்களுடைய நிலத்தை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று நிலைமை ஏற்படுமானால், அவர்களுக்கு மார்க்கெட் விலை, சந்தை விலை கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அவர்களுக்கு, அந்த நிலைமை இருக்கிறபோது, அதே 15 ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய இன்னொரு நிலச்சுவாந்தாரர், தன்னுடைய நிலத்தை குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, அவருக்கு நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய ‘காம்பன்சேஷன்’ ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. இதிலே முக்கியமானது, மிச்ச நிலங்களுக்குள்ள நிலைமை பற்றியல்ல. உச்ச வரம்பிற்கு உட்பட்ட நிலங்களை வைத்துக்கொள்ள எனக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை எடுக்கிறபோது இதுமாதிரி வைக்கக்கூடாது. Land Acquisition Act படி கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறார்கள். பண்ணையாளர்களுக்கு கெல்லாம் 'மார்க்கெட் வேல்யூ' கொடுக்கிறீர்கள்; ஆனால் சிறு நிலச்சுவரத் தாரர்களுக்கு ஏன் 'மார்க்கெட் வேல்யூ' கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அங்கு கொடுப்பது 'Land Acquisition' சட்டத்தின்படி அரசாங்கத்திற்கு நிலம் தேவையென்று சொன்னால், நிலத்தை அரசாங்கம் கையகப்படுத்தும் போது, அந்தச் சட்டம் வருகிறது. இப்போது கொண்டுவந்திருப்பது Land Acquisition Act அல்ல. இது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் Land Acquisition Act -ல் கொடுக்கக்கூடிய Market Value கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருந்தாது. அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'சீலிங்' 15 ஏக்கர் என்று வைத்துவிட்டு, 'சீலிங்'-குக்குள் இருக்கும் நிலத்தை எடுக்கும்போது, நீங்கள் 'மார்க்கெட் வேல்யூ' கொடுக்காமலிருப்பது சரிதானென்று கேட்டார்கள். அதனால்தான் அரசாங்கம் இடையிலே Fair rent வைத்து வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு விலையை மட்டும் நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசியல் சட்டத்திலும் பாதுகாப்பு இருக்கிற காரணத்தால், இதிலே ஒன்றும் தவறில்லை. இது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். சட்டப்படி செல்லும். எனவே திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று, சோஷலிசம் பேசுகின்ற திரு. சுவாமிநாதனைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

"In clause 6, substitute the following for the existing provision :

'6. Purchase price: The purchase price payable by a cultivating tenant for purchase of right, title, and interest of the landowner in the land, buildings thereon, agricultural rumpsets etc., installed therein shall be the market value: and such market value shall be determined under the principles laid down in the Land Acquisition Act'."

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்)] [1973 ஏப்ரல் 8]

திருத்தம் மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I move—

“In clause 6, sub-clause (1) (b), item (ii), for the words ‘one-half of the value’, substitute the words ‘the market value’.”

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I second it.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அங்கு இருக்கின்ற கட்டிடங்கள், பாக்கி இருக்கின்ற பொருள்களுக்கெல்லாம், சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பது ‘half the value’ என்றுதான். Market value கொடுக்க வேண்டுமென்று திருத்தத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் சட்டங்களை இயற்றுகிற நேரத்தில் இப்படி சில பேர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டாலும், Market value என்று போட்டால், சில தவறுகள் ஏற்படுமென்ற காரணத்தால், ‘half the value’ என்று போட்டிருக்கிறோம். எனவே இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை. ‘half the value’ தான் நியாயம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இப்போதாவது அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்வார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன். போன வருஷம் Land Mortgage Bank -ல் 20,000 ஏரபாய் கடன் வாங்கி, கட்டிடம் கட்டி, பம்பு செட் போட்டிருக்கிறார்களே, அதிலேயும் பாதிதான் கொடுக்க வேண்டுமா? அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதுதான் சட்டத்தில் இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மார்க்கெட் விலையில் ‘half the value’ வா? அல்லது purchase பண்ணுகிற ரேட்டில் ‘half the value’ வா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ‘clause 6—sub-clause (1) (b)’ அதைப் பற்றித்தான் இப்போது விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே ‘half the value’ என்று போட்டிருக்கிறோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, நில அடமான வங்கியில் கடன் வாங்கி, கிணற்றைக் கட்டி, மோட்டார் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே நில அடமான வங்கியில் ஏற்பட்டுள்ள அந்தக் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் இருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உச்ச வரம்புச் சட்டம் இயற்றும் போதும் இதே நிலைமைதான். இப்போதும் இதே நிலைமைதான்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“ In clause 6, sub-clause (1) (b), item (ii), for the words ‘one-half of the value’, *substitute* the words ‘the market value’.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move the following amendment:—

“ In clause 6, sub-clause (1) (b), *substitute* the following as item (i) :

‘ twenty times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding does not exceed five standard acres,

seventeen times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding exceeds five standard acres but does not exceed ten standard acres, and

fourteen times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding exceeds ten standard acres but does not exceed fifteen standard acres ; and ’”

THIRU G. SWAMINATHAN: I second it.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. தாமோதான் அவர்கள் முன் மொழிந்த திருத்தத்தைப் போலவே இருப்பதால், என்னுடைய கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்:—

“ For sub-clause (1) of clause 6, *substitute* the following :

(1) The purchase price payable by a cultivating tenant for the purchase of the right, title and interest of the landowner shall be—

(a) in case the price can be fixed by agreement, the price paid in accordance with such agreement ;

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[Thiru G. Swaminathan]

[1973 ஏப்ரல் 3]

(b) where no such agreement can be reached, the aggregate of—

(i) *Twenty times* the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, and

(ii) one-half of the value of the structures, wells, and pump-sets belonging to the landowner."

The amendment was duly seconded.

8-00
பி.ப.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்): திரு. சுஸ்வரமூர்த்தியின் 6-வது திருத்தமும் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரனின் திருத்தம் 8ம் ஒன்றுதான். ஆகவே இதில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 7வது திருத்தம் பின்னர் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு கிராஸ் எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே 7, 8 அமென்டுமெண்டுகள் இருக்குமானால், எல்லா அமென்டுமெண்டுகளையும் பற்றி ஒன்றாகப் பேசி விட்டுவிடுவதுதான் முறை. அவைகளைப்பற்றி அவரவர்கள் சொல்லிவிட்டால், கருத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு முறையில் முடியும். இதை இப்படி எடுத்துக்கொண்டுபோவது என்று சொன்னால், இரவு 11 மணி ஆனாலும்கூட இந்த 'பில்' முடியாது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, this is a very simple amendment that I have moved. If the landowner is holding less than 5 standard acres, he should be paid twenty times the fair rent, and if the holding is less than ten acres but exceeds five acres, he should be paid seventeen times the fair rent, and if the holding is less than fifteen standard acres but above ten acres, he should be paid fourteen times the fair rent. The object is very simple and that is that the small landowner whose land is going to be transferred to the tenant should be compensated in a graduated scale according to the extent of holding with him.

I do not think this will be against the principles of compensating the landowners and that is the object of the amendment. I have deliberately put it as 14 times, because under the Land Ceiling Act the Government gave 12 times the fair rent and if this Act had not come into force, I would have been able to sell the land for open market value. Therefore, I have put it 'fourteen times instead of 12 times the fair rent.'

1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படி வெளி மார்க்கெட் சந்தையிலே விற்கிறார்களா முடியாது. இப்போதுதான் பாதியை வாங்கி விற்கின்ற உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். டெனன்ட்ஸ்க்கு விற்கின்ற உரிமையைப் பற்றி இப்போது பேசியிருப்பதாக இருந்தால்கூட, சட்டம் தடுக்கவில்லை. எனவே ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவர்களுக்கு அதிகமான தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது நியாயம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கோயில்கள் எப்போதும் பெற்றுக்கொண்டு வருகிற ஆண்டு வருமானத்தை மட்டும்தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பெறும். அதனாலே 12 ஆண்டுகள் கழித்து அதற்கு இந்த வருவாயே இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலை ஏற்படும் என்பதனாலே, மாநில மைனர் இனம் அபரவிஷன் ஆக்ட்'லே கொண்டு வந்ததைப் போல 20 பங்கு என்று ஆக்கி, அதை நாம் முதலீடு செய்து அதிலே வருகிற வருவாயை வைத்துக்கொண்டு, அறநிலையங்கள், கோயில்கள் நடத்துவதற்குக் கிணங்க இந்தத் திருத்தத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மைனர் இனம் சட்டத்திலே இருப்பது போன்று வரவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்கள். மைனர் இனம் சட்டத்திலேகூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கார்ப்பென்சேஷன் அதிகம் என்று அரசு கருதிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஆகவே இதை வலியுறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்) : உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

(வலியுறுத்துவதாக அறிவித்தார்.)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி.

In clause 6, sub-clause (1) (b), substitute the following as item (i) :

“ Twenty times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding does not exceed five standard acres;

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்)]

[1973 ஏப்ரல் 3]

seventeen times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding exceeds five standard acres but does not exceed ten standard acres ; and

fourteen times the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates, if the purchase is from a landowner whose holding exceeds ten standard acres but does not exceed fifteen standard acres ; and "

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக் குடி அடிகளார் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

" For sub-clause (1) of clause 6, *substitute* the following :

(1) The purchase price payable by a cultivating tenant for the purchase of the right, title and interest of the landowner shall be—

(a) in case the price can be fixed by agreement, the price paid in accordance with such agreement ;

(b) Where no such agreement can be reached, the aggregate of—

(i) *Twenty times* the fair rent in respect of the holding or part thereof to which the purchase relates; and

(ii) one-half of the value of the structures, wells and pump-sets belonging to the landowner.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 6, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 3]

பிரிவு 7

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

In clause 7, add the following as new sub-clause (4-A) :—

“ Where the purchase price or compensation payable to the landowner is less than the amount of security for any encumbrance or charge in favour of any Land Mortgage Bank or any other person, such liability shall stand discharged and the landowner will not be liable for any amount in excess of the compensation payable to him.”

THIRU V. ISVARMURTI : I second it, Sir.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஒரு நிலச்சுவான்தார் சென்ற ஆண்டு கிணறு வெட்டுவது அல்லது பம்புசெட் வைப்பது போன்றவைகளுக்காக கடன் வாங்கியிருக்கலாம். அதுவும் நிலவள வங்கியிலிருந்து கடன் பெற்றிருக்கலாம். அந்த நிலத்தின் மதிப்பைப் பொறுத்துத்தான் அவர் ரூ. 10,000 கடன் வாங்கியிருக்கலாம். இப்படி வாங்கின பணத்தை அவர் அந்த வங்கிக்குக் கட்ட வேண்டிய நிலைமை தற்போது உள்ளது. ஆனால் அந்த நிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, குத்தகைதாரருக்கு இவ்வளவுதான் கொடுப்பார்கள் என்ற நிலைமை வருகிறது. கொடுக்கக்கூடிய பணம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரக்கூடும். 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு, 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கும் துர்பாக்கியமான நிலைமைக்கு அவருடைய வருவாய் இருக்கும். ஆக ரூ. 5 ஆயிரம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், வேறு ஏதாவது சொத்து இருந்தால் அதிலிருந்துதான் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை வரும். அந்தச் சொத்தும் இல்லாவிட்டால், அவர் கடனாகியிருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்காக அரசாங்கம் எடுக்கும் எந்த நடவடிக்கைக்கும் ஆளாகிவிட நேரும், அந்த நடவடிக்கைகளை அவர் மீது அரசாங்கம் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி நிலவள வங்கியிருந்து கடன் வாங்கியவர்களுக்கு வரக்கூடிய கம்பென்சேஷன் இந்த நிலத்தினுடைய கடனுக்கு உள்ளாக இருக்குமானால், அது தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்றுதான் நான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இதிலே சில சட்டச் சிக்கல்கள்கூட இருக்கக்கூடும். கடன் வாங்கி யிருந்தாலும்கூட இதிலே இந்த பாதிப்பு ஏற்படக்கூடும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்போது, இந்த நிலைமைதான் இருந்தது. அந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும் போது என்ன பாதகம் ஏற்பட்டதோ அதேதான் இதிலேயும் ஏற்படும். அது தவிர்க்க முடியாத பாதகம். எனவே திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:

“ In clause 7, add the following as new sub-clause (4-A) :—

‘ Where the purchase price or compensation payable to the landowner is less than the amount of security for any encumbrance or charge in favour of any Land Mortgage Bank or any other person, such liability shall stand discharged and the landowner will not be liable for any amount in excess of the compensation payable to him.’ ”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 7, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 8

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“ For existing clause 8, substitute the following :

‘ 8. Purchase price payable : The purchase price determined under section 7 shall be payable in one lump-sum ’. ”

THIRU V. ISVARMURTI : I second it.

1973 ஏப்ரல் 3]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move the following amendment—

For existing clause 8, substitute the following :

“Purchase price to be paid by the Government to the landowner: (1) The purchase price determined under section 7 shall be paid by the Government in the following manner :

(i) Where the purchase price is less than Rs. 10,000 it shall be paid in one lump sum within three months from the date on which the land is taken over by the Government from the landowner :

(ii) Where the purchase price exceeds Rs. 10,000 the sum of Rs. 10,000 shall be paid in one lump-sum within three months from the date on which the land is taken over by the Government from the landowner ; and the remaining amount shall be paid in the form of negotiable bonds redeemable within five years.

(2) The Government shall be deemed to be the owner of the land and the purchase price determined under section 7 shall be recoverable from the cultivating tenant who becomes the owner of the land in twenty annual instalments.”

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இப்போது கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈடு மிகவும் குறைந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டேன். ஒரு ஏக்கருக்குள் ஒருவருக்கு இருக்குமானால், கிட்டத்தட்ட ரூ. 2,400 தான் நஷ்ட ஈடாக வரக்கூடும். 5 ஏக்கர் என்று இருக்குமானால் ரூ. 12,000, 10 ஏக்கர் என்று இருக்குமானால் ரூ. 24,000, 15 ஏக்கர் என்று இருக்குமானால் ரூ. 36,000. இவ்வளவுதான் நஷ்ட ஈடு நாம் அந்த நில உரிமையாளருக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம். ஆனால் சட்டத்திலே என்ன போட்டிருக்கின்றார்கள்? ரூ. 500 ஆக இருந்தால் முதலிலே கொடுத்துவிடுவது, அதுவும் ஒரே பங்காகக் கொடுத்துவிடுவது என்ற அளவிலே போட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கிப் பணத்தை 12 தடவையாகக் கொடுப்பது என்றும் போட்டிருக்கின்றார்கள். குறைந்த அளவுக்கு அந்த நஷ்ட ஈடு இருப்பதாலும், அதிலே பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிகவும் சாதாரணமான நிலையிலே இருப்பவர்கள்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 ஏப்ரல் 3]

என்ற காரணத்தாலும், கொடுக்கக்கூடிய பணம் குறைந்த அளவுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தாலும், கொடுக்கவேண்டிய முழுப்பணத்தையும் அந்தக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு கொடுத்துவிடுவதற்கான வழிமுறைகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, this is the operative part of all the amendments that we have given. The purchase price should be paid in one lump-sum. If the Government accepted this, we would be able to return slightly less unhappy. Sir, what I have stated is that the Government should be deemed to be the owner and the purchase price determined might be recovered from the tenant who becomes the owner of the land in twenty annual instalments. This will be a relaxation to the tenant also.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். டெனன்ட்ஸ் பைனான்ஸ் கார்ப்போரேஷன் வரும்போது இதை எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஒரே நேரத்தில் 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, திருத்தங்களை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் ஏதாம் பேச விரும்புகின்றாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: இல்லை.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

For clause 8, substitute the following:—

“8. Purchase price payable: The purchase price determined under section 7 shall be payable in one lump-sum.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 3]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I ask for a division.

திருத்தத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிப்பவர்கள் எழுந்து நின்றனர்.

பின்னர் எதிர்ப்பவர்கள் எழுந்து நின்றனர்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக எட்டு உறுப்பினர்களும் எதிராக பதினான்கு பேர்களும் உள்ளனர்.

திருத்தம் தோல்வியுற்றது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

(வலியுறுத்துவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“ For existing clause 8, substitute the following :—

‘ Purchase price to be paid by the Government to the landowner : (1) The purchase price determined under section 7 shall be paid by the Government in the following manner :—

(i) Where the purchase price is less than Rs. 10,000 it shall be paid in one lump sum within three months from the date on which the land is taken over by the Government from the landowner ;

(ii) Where the purchase price exceeds Rs. 10,000 the sum of Rs. 10,000 shall be paid in one lump-sum within three months from the date on which the land is taken over by the Government from the land owner ; and the remaining amount shall be paid in the form of negotiable bonds redeemable within five years.

(2) The Government shall be deemed to be the owner of the land and the purchase price determined under section 7 shall be recoverable from the cultivating tenant who becomes the owner of the land in twenty annual instalments ’.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 8, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
(நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 11/73)

[1973 ஏப்ரல் 3]

8-10
பி.ப.

பிரிவு 9

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவையில் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:

In clause 9, sub-clause (2) for the words "or of the first instalment of such price", substitute the words 'or of one-third of such price'.

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இது முக்கியமான விஷயம். இந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கிறபோது அரசாங்கம் நிலத்தைக் குத்தகைதாரர்களிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னேன். அதை மீண்டும் திருத்தத் தின் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏற்கெனவே விரிவாக பதில் சொல்லி யாகிவிட்டது. திருத்தம் தேவையில்லையென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

"In clause 9, sub-clause (2), for the words 'or of the first instalment of such price', substitute the words 'or of one-third of such price'."

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 9, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 3]

பிரிவு 10

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன் :

" In clause 10, for the figure ' 5 ', substitute the figures ' 7½ '."

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, குத்தகைதாரர் ஒரு ஆண்டுக்கு பணம் கட்டாமலிருந்தால் 5 சதவிகிதம் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். வங்கிகளில் கூட குறைந்த பட்சம் வட்டி 7½ சதவிகிதம். வெளியில் பணம் கிடைப்பதாலும், 15 சதவிகிதம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசுகூட, மத்திய அரசிடமிருந்து 6½ சதவிகிதத்துக்கு வாங்கி 7½ சதவிகிதத்துக்குக் கொடுப்பதாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த அளவில் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு 7½ சதவிகிதம் வட்டி தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வட்டியை உயர்த்துவதாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வட்டியை அதிகப்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனவே திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம், மன்றத்தின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 10, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 11, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 12

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்—

" In clause 12, for the words ' and the order of the authorised officer may be executed through the Court as if it were a decree passed by it ' substitute the words ' within three months of such order and if there is any failure to comply with the order by the cultivating tenant-purchaser, the land shall revert to the landowner and the cultivating tenant shall cease to be the cultivating tenant under the landowner '."

The amendment was duly seconded.

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தத் திருத்தம்பற்றி நான் தெரிவாகத் திருத்தத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏற்கெனவே விவரமாகப் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம், மன்றத்தின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 12, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 13, 14 மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 15

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி இடத்தில் இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“In clause 15, for the words ‘shall not exceed five standard acres’, substitute the words, ‘shall not exceed fifty standard acres in respect of religious and charitable and educational institutions and five standard acres in other cases’.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறநிலையங்கள் ஏற்கெனவே பொது டிரஸ்ட் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்கீழ் 20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான அறநிலைய நிறுவனங்கள் இந்த அறநிலைய ஆட்சித் துறை ஆணையரிடம் அனுமதி வாங்கித் தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் வகுத்ததனால், பல கோவில் நிறுவனங்கள் சாகுபடி வைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கிற படி 20 ஏக்கர், இதில் 10 ஏக்கர் என்கிறபடி 30 ஏக்கர் ஒரு நிறுவனம் வைத்துக்கொள்ளலாம், இப்போது இல்லாமல் போனாலும் பின் காலத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாமென்ற உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களேயானால் இந்தத் திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்தாமல் வாபஸ் வாங்குகிறேன். திருத்தத்தை முன் மொழிவதற்குக் காரணம், பல கோவில்களில் தினமும் இரண்டு

1973 ஏப்ரல் 3] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

சாதம் வாங்குகிற சிப்பந்திகள் கூட இருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 30, 40 மூட்டை நெல் இல்லாமல் அந்தக் கோவில்கள் நிர்வாகம் நடைபெற முடியாது. இந்த சிப்பந்திகளுக்கு நலம் செய்ய வேண்டி ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டப்படி 20 ஏக்கர், இந்தச் சட்டப்படி 10 ஏக்கர், மொத்தம் 30 ஏக்கர் சொந்தத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏற்கெனவே 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் சொந்தச் சாகுபடி வைத்திருந்தால் பாதுகாப்பு இருக்கும். இல்லையென்றால் பாதுகாப்பு கிடைக்காது. இப்போது இருக்கிற டெனன்டுக்குப் பாதகமாக சட்டம் இயற்றுவதற்கில்லை. அப்படி இருக்கிற கோவில்களுக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கொல்லியிருக்கிறோம். இது சில இடங்களில் 40 ஏக்கராகக் கூட வரலாம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறார்?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:

“In clause 15, for the words ‘shall not exceed five standard acres’, substitute the words, ‘shall not exceed fifty standard acres in respect of religious and charitable and educational institutions and five standard acres in other cases’.”

திருத்தம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 15, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 16 முதல் 23 வரை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 24

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி இடத்தில் இல்லை.

[1973 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“ In clause 24, add the following as new items (iv) and (v) :

‘ (iv) any religious institution or religious trust for a public purpose or of religious, charitable or educational nature.

(v) any College affiliated to any recognised University, or Schools and Educational Institutions recognised by the Government ’.”

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை அரசு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சட்டத்திலே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். திருத்தம் அவசியமில்லையென்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம், மன்றத்தின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 24, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 25, 26, 27, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 28.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : பிரிவு 28 இப்போது இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

பிரிவு 28, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to Purchase Landowners' Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973), as passed by the Assembly, be passed. ”

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“ சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73) நிறைவேற்றப்படவேண்டும் ”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.